

स्वर्गाचे पुस्तक

खंड 31

माझा सर्वात प्रिय येशू, माझा स्वर्गीय स्वामी, माझा लहान आत्मा तुझ्या हातात घे आणि,

आपण इच्छित असल्यास, आपल्या इच्छेनुसार आपले दैवी धडे सुरू ठेवा. मला तुमच्या शब्दाचे पालनपोषण करण्याची अत्यंत गरज वाटते.

तूच होतास ज्याने मला सवय लावली आणि मला असे जीवन दिले. तू मला तुझ्यावर आणि तुझ्या गोड शब्दावर जगवलेस.

अर्थात, अशा प्रकारचे अस्तित्व मीच निर्माण केले नाही.

नाही, तू आहेस, येशू

इतकं की मी स्वतःला जेवढं वाटतं त्यापेक्षा जास्त मला तुला जाणवलं आहे. तू गप्प बसल्यावर,

मला असे वाटते की हे जीवन तुटलेले आहे आणि ते शहीदांचे सर्वात कठीण आहे. तुम्हाला बोलणे थांबवायचे असल्यास, मी तुम्हाला सांगण्यास तयार आहे: Fiat! फियाट! फियाट! पण माझ्यावर दया कर आणि मला एकटे सोडू नकोस .

मला दैवी इच्छेच्या बाहूंमध्ये पूर्णपणे सोडलेले वाटले, मला फक्त स्वर्गाची इच्छा होती.

याशिवाय मला दुसरे काही करायचे नाही असे वाटते

- पृथ्वीवरील दैवी इच्छेनुसार माझे जीवन समाप्त करणे ई

- स्वर्गात सुरू करण्यासाठी.

मग माझा स्वर्गीय येशू माझ्या गरीब आत्म्याला भेटला आणि मला म्हणाला :

माझ्या इच्छेची मुलगी ,
तू खूप काळजी करतोस आणि मला नको आहे.

इतक्या वस्तूंच्या मध्ये मी तुला खूप भारावलेले पाहतो.
हे दर्शविते की तुमच्या येशूने तुम्हाला दिलेल्या वस्तूपेक्षा तुम्ही स्वतःबद्दल अधिक
विचार करता. हे देखील दर्शविते की आपल्याला अद्याप पूर्णपणे समजले नाही
- तुम्हाला तुमच्या येशूकडून मिळालेल्या भेटवस्तू आणि वस्तू

आपल्याला माहित असणे आवश्यक आहे
- की प्रत्येक शब्द ही एक भेट आहे आणि
- ज्यामध्ये खूप चांगले सामील आहे. कारण माझ्या वचनात सर्जनशील गुण आहे.
ते संवादात्मक आणि रचनात्मक आहे
जेव्हा आपण त्याचा उच्चार करतो तेव्हा ते प्राण्याला दिले जाणारे नवीन चांगले
बनवते.

तर, मी तुम्हाला बरेच शब्द सांगितले आहेत
की मी तुम्हाला दिलेली सत्ये आणि वस्तू मी तुम्हाला सांगितल्या आहेत. आणि या
भेटवस्तूंमध्ये सर्व भिन्न दैवी वस्तू आहेत.

सर्व आहे

-आपल्यातून बाहेर पडलेल्या शब्दात ई
- ज्यामध्ये आपण जे चांगले आणू इच्छितो ते तयार होते.

*जेव्हा हे चांगले बाहेर येते,
हे निश्चित आहे की त्याचे जीवन प्राण्यांमध्ये असेल*

कारण या वस्तू आपल्या क्रिएटिव्ह पॉवरने अॅनिमेटेड आणि तयार केल्या आहेत.
ते आपल्याच शब्दात जतन केले आहेत

- आम्ही देऊ इच्छित असलेल्या चांगल्या गोष्टींची हमी देण्यासाठी. आपला शब्द स्वर्ग आणि पृथ्वी हादरवेल
- त्याच्याकडे असलेल्या चांगल्या गोष्टींचे फळ देण्यासाठी.

माझ्या मुली, तुम्ही आमच्या शब्दांबद्दल आणखी एक अविश्वसनीय गोष्ट देखील शिकली पाहिजे.

समजा मी तुमच्याशी पवित्रतेबद्दल बोलतो.

या वचनात दैवी पावित्र्याची देणगी आहे

जे एखाद्या प्राण्यासाठी शक्य तितके प्राण्याला केले पाहिजे.

जर मी तुम्हाला दैवी चांगुलपणाबद्दल बोललो तर माझ्या शब्दात चांगुलपणाची देणगी आहे ; जर मी दैवी इच्छेबद्दल बोललो तर त्यात आपल्या इच्छेची देणगी आहे . _ _ _

थोडक्यात, सौंदर्य , चांगुलपणा , महानता किंवा पावित्र्य याबद्दल आपले शब्द काय म्हणतात ते या भेटीत समाविष्ट आहे. ____ _

आता आमच्या प्रेमाच्या युक्तीचा एक हावभाव ऐका.

जणू काही आपण आनंदी नाही

जेव्हा आपण प्राण्यांना देण्यासाठी प्रेमाचे नवीन शोध लावतो.

परिणामी

जर आपला शब्द पवित्र म्हणतो,

- कारण असे करण्यासाठी आपल्याला आपल्या दैवी पवित्रतेची देणगी बनवायची आहे
- की प्राणी आपल्या पवित्रतेच्या बरोबरीने आहे, आणि
- जे आमच्याशी स्पर्धा करू शकतात.

अरेरे! आपल्या दैवी पावित्र्याला सृष्टीत काम करताना पाहून किती आनंद होतो!

जर आपण प्राण्याचे म्हणणे ऐकले:

“ माझ्या निर्मात्याचे पावित्र्य माझ्यात ओतले आहे असे मला वाटते.

अरेरे! त्याच्या स्वतःच्या पवित्रतेने त्याच्यावर प्रेम करू शकलो याचा मला आनंद वाटतो. ”

अरेरे! मग आपले प्रेम टोकाचे बनते आणि प्राण्यावर ओतते अतिउत्साही.

एकसारखे,

जर आपला शब्द चांगुलपणा आणि दैवी इच्छा म्हणतो ,

- कारण आपल्याला आपला चांगुलपणा आणि आपली दैवी इच्छा द्यायची आहे च्या साठी
- की प्राणी आपल्या चांगुलपणा आणि इच्छेप्रमाणे असू शकतो, आणि
- जो त्याच्या परमात्म्याशी स्पर्धा सहन करू शकतो.

जेव्हा आपण आपल्या दैवी गुणांनी संपन्न प्राणी पाहिल्यावर आपला प्रचंड आनंद समजू शकत नाही ज्याचा वाहक आपला शब्द आहे.

एखाद्या प्राण्याशी बोलणे ही आपली सवय आहे.

आपला शब्द इतका सुपीक, शक्तिशाली आणि प्रकाशाने भरलेला आहे की तो सूर्यासारखा बनतो की,

प्रकाशाच्या शॉटने ते प्रकाशित होते आणि प्रत्येकाला आणि प्रत्येकाला त्याच्या फायद्यांचा फायदा होतो.

तुमचा येशू अधिकाधिक भेटवस्तू जोडण्यासाठी त्याचे वचन वापरतो हे तुम्ही पाहता तेव्हा ही चिंता का?

आणि या भेटवस्तू तुमच्यामध्ये जिवंत होतील, परंतु इतर अनेक प्राण्यांमध्ये देखील. कारण त्यांच्याकडे जनरेटिंग फोर्स आहे जी सतत देते आणि निर्माण करते.

आपले शब्द हे आपल्या आतड्यांचे फळ आहे. त्यामुळे ती आमची मुलगी आहे. आणि एक मुलगी म्हणून ती तिच्या वडिलांनी निर्माण केलेले चांगले आणते.

म्हणून, भारावून जाण्याऐवजी, आपल्या येशूचा आणि नवीन आश्चर्याचा विचार करा जे ती तुम्हाला त्याच्या दैवी शब्दांसह देऊ इच्छित आहे जेणेकरून असे चांगले प्राप्त करण्यास तयार व्हा.

मी दैवी इच्छेबद्दल विचार करत राहिलो आणि माझा गोड येशू पुढे म्हणाला: माझी मुलगी,

जेव्हा आत्मा स्वतःवर प्रभुत्व मिळवू देतो, गुंतवणूक करतो आणि माझ्या परमात्म्याद्वारे वश होतो

पाहिजे

- त्याच्या अस्तित्वाच्या प्रत्येक भागात,
 - आत्मा आणि शरीर दोन्ही,
- माझ्या ऑपरेटिव्ह इच्छा नंतर सर्वकाही ताब्यात आहे.
- आत्मा नंतर दैवी इच्छेच्या विज्ञानाद्वारे अॅनिमेट केला जातो,
- त्याबद्दल बोलण्यासाठी आवाज आहे,
 - हातात ते आहे,
 - पायांना त्यांचे दैवी चरण आहेत,
 - आणि हृदयात त्याचे प्रेम आहे.

आणि माझ्या विलला किती प्रेम करावे हे माहित आहे!

याप्रमाणे

सर्व काही एकत्रित आहे आणि प्राण्यामध्ये दैवी पावित्र्य निर्माण करते e
प्राण्यामध्ये आपल्याला आपले सर्व अधिकार आहेत.

सर्व काही आपले असल्याने आपण ते शोधतो
निर्मितीचे अधिकार,
आमच्या पवित्रतेचे, आमच्या कामांचे अधिकार,
आमच्या दैवी फियाटचे हक्क, आमच्या चांगुलपणाचे आणि आमच्या प्रेमाचे.

लहान

आमच्या मालकीचे असे काहीही नाही जे आम्हाला ई सापडत नाही
- जो आमचा हक्क आहे-
आणि त्या बदल्यात प्राण्याला तिच्या निर्मात्यामध्ये तिचा हक्क मिळतो.

*दोघांची इच्छा एकच असल्याने,
एकाचे हक्क दुसऱ्याचे हक्क आहेत.*

म्हणून माझ्या इच्छेनुसार जगण्याचा अर्थ असा आहे :_

अधिकाराने प्राप्त करणे आहे

- आमच्या पवित्र,
- आपलं प्रेम,
- आमचे विज्ञान ई
- आमचा चांगुलपणा.

आम्ही कमी देऊ शकत नाही

कारण ते आमच्या फियाटचे गुणधर्म आहेत म्हणून त्या प्राण्यांची मालमत्ता आहेत,
कारण त्याचे आयुष्य आमच्या फियाटमध्ये आधीच जगले आहे.

शिवाय, जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो तो नेहमीच वाढतो.

- पवित्र, प्रेम आणि सौंदर्यात,

- इतर कशातही.

ही निरंतर वाढ एक नवीन कृती बनवते जी प्राणी त्याच्या निर्मात्याला देऊ शकते.

निसर्गाने आपल्याजवळ असलेली नवीन कृती आपण प्राण्याला देतो आणि तो प्राणी आपल्या इच्छेनुसार आपल्याला देतो.

आणि, अरे! त्या दोघांसाठी किती समाधान, किती आनंद वाटतो!

प्राण्याकडून प्राप्त करण्यास सक्षम होण्यासाठी, आणि आमच्यासाठी, देण्यास सक्षम होण्यासाठी!

देणे आणि घेणे

- अन्न एकत्र ठेवते,

- नेहमी वाढत जाणारे संघटन टिकवून ठेवा.

तो श्वासासारखा आहे जो अग्नी आणि प्रेमाची ज्योत तेवत ठेवतो , ती जाण्याचा धोका नसतो.

म्हणून ,

ते नेहमी माझ्या इच्छेनुसार पुढे जाते आणि सर्वकाही चांगले होईल.

जरी मी माझ्या सर्वात गोड येशूच्या खाजगीपणाच्या भाराखाली असलो तरी मी दैवी इच्छेच्या बाहूमध्ये आहे.

येशूशिवाय, तास शतके आहेत आणि दिवस अंतहीन आहेत.

आणि, अरे! मी त्याची सौम्य आणि सौम्य उपस्थिती कशी चुकवतो आणि माझ्या दीर्घ वनवासातील सर्व कठोरता मला जाणवते.

पण जसजसा मी आक्रोश करतो आणि उसासा टाकतो,

दैवी फियाट माझ्या दुःखावर प्रकाश टाकते ते कमी करण्यासाठी.

त्याच वेळी तो मला त्याच्या कृतीच्या चिरंतन लाटांमध्ये त्यांच्याशी एकरूप होण्यासाठी आणि एक होण्यासाठी धावायला लावतो.

आह! मी ज्याच्यावर खूप प्रेम करतो त्याच्यापासून वंचित राहून दुःख सहन करायला तो मला वेळही देत नाही असे दिसते!

त्याचा प्रकाश प्रत्येक गोष्टीवर स्वतःला लादतो, ग्रहण करतो आणि सर्वकाही शोषून घेतो.

यासाठी सर्वकाही आवश्यक आहे आणि आपल्याला वेळ वाया घालवू देत नाही, अगदी पवित्र गोष्टींमध्येही, जसे की येशूचे खाजगीकरण.

मी वेदनेच्या समुद्रात पोहत होतो जेव्हा येशू, माझे जीवन, विजेच्या झोतात आला जो लगेच अदृश्य झाला.

त्याने माझ्या गरीब आत्म्याला भेट दिली आणि मला सांगितले:

(२) माझ्या चांगल्या मुली, धीर धर !

माझ्या दैवी इच्छेच्या प्रकाशाने स्वतःचे नेतृत्व होऊ द्या. तो धर्मातिरिक्त होईल

- तुझे दुःख,

-तुमचे दुःख ई

- माझ्या खाजगी गोष्टी

शांतता आणि दैवी विजयांमध्ये.

त्याच्या प्रकाशाचे स्वरूप ग्रहण करते, पुष्टी करते, मजबूत करते आणि जिथे जाते तिथे शक्ती आणि जीवन वेदनापासून दूर करते.

त्याचे रूपांतर यश आणि आनंदात होते.

कारण त्याच्या प्रकाशाची ताकद या वेदनांवर मात करून तिची जागा घेते. इतर गोष्टींचा जीव जातो.

जर, माझ्या दैवी इच्छेच्या प्रकाशापूर्वी, प्राण्याला इतर प्रभाव आणि इच्छा जाणवत

असतील तर याचा अर्थ:

- की आत्म्याला त्याच्या प्रकाशाची पूर्णता नाही
- की माझी दैवी इच्छा पूर्णपणे आत्म्यामध्ये राज्य करत नाही. त्याचे वर्चस्व निरपेक्ष आणि बिनशर्त आहे.

त्याला सर्वोच्च अधिकार आहे

- सर्वकाही शोषून घेणे,
- इतर सर्व गोष्टींमधून जीवन काढा. सर्व काही दैवी इच्छेमध्ये बदलते.

प्रत्येक वेळी ती माझ्या इच्छेनुसार एखादी कृती करते तेव्हा तिच्यावर एक फायदेशीर दव पडतो हे तुम्हाला माहित असेलच.

ते

त्याचे दैवी ताजेपणा टिकवून ठेवते ई
त्याच्या मालकीच्या नसलेल्या प्रत्येक गोष्टीला भूल देते.

आणि, अरे! जे सुंदर आहे

- त्याच्या कृतीत, त्याच्या प्रेमात आणि दुःखात नेहमी ताजे,
 - दव गोळा करण्याच्या आशेने
- माझ्या दैवी इच्छेच्या गोड विजयात वेदनांचे रूपांतर करणारी अफू प्राप्त करा!

ताजेपणा व्यक्ती आणि वस्तू दोघांनाही दयाळू आणि आकर्षक बनवते. जुन्या गोष्टी कोणालाच आवडत नाहीत.

यासाठी जो माझ्या दैवी इच्छेनुसार जगतो त्याच्यावर माझे खूप प्रेम आहे
कारण मला त्यात आमचा दैवी ताजेपणा आणि आमचे गोड परफ्यूम जाणवते.
थोडक्यात, ते आपल्याला जे आपले आहे ते देते.

आणि मी, तुमचा येशू, या प्रिय प्राण्याला माझ्या दैवी हृदयात बांधतो. मी ते

प्रशिक्षित करतो आणि ते फक्त माझ्या इच्छेनुसार वाढवतो.

अशा प्रकारे माझ्या परमपवित्र हृदयात माझ्या इच्छेच्या मुलांचा हा गट तयार होईल.
अनेक लहान राण्यांप्रमाणे, महान राजाचे पुत्र.

(३) माझ्या गोड येशूच्या गुप्ततेमुळे माझ्या नैराश्याच्या अवस्थेत राहणे,

मला वाटते:

"आणि जरी माझे स्वतःचे जीवन असलेल्या त्याच्यापासून मी वंचित आहे, तरीही
मला एक गहन शांती वाटते.

जर स्वर्गीय येशूने माझ्यापासून ते काढून घेतले तर ती माझी चूक आहे असे दिसून
आले तर ते गमावण्याची मला भीती वाटत नाही.

माझ्या लहान आत्म्यात मला शांत समुद्राची फक्त कुरकुर ऐकू येते जी सतत
पुनरावृत्ती होते: " **मी तुझ्यावर प्रेम करतो**" , माझा छोटासा "मी तुझ्यावर
प्रेम करतो " जो पृथ्वीवरील तुझ्या इच्छेच्या राज्याच्या आगमनाशिवाय काहीही
मागत नाही.

आणि मी माझ्या निर्वासनातून मुक्त होण्यासाठी आणि स्वर्गीय मातृभूमीला
वेढण्यासाठी स्वर्गातून पुन्हा पुन्हा माझ्या लाटा तयार करतो.

पण व्यर्थ!

माझ्या लाटा या समुद्रात व्यर्थ पडतात कारण मी कुजबुजत राहतो: "मी
तुझ्यावर प्रेम करतो! मी तुझ्यावर प्रेम करतो!"

आणि त्याच वेळी मी स्वर्ग आणि पृथ्वीला तुमच्या फियाटसाठी विचारतो.

माझं मन थबकत होतं.

मग माझ्या अफाट चांगल्या येशूने मला मिठी मारली. सर्व कोमलता, त्याने मला
सांगितले:

(4) लहान बातम्या, माझ्या इच्छेचा जन्म!

असे दिसते की तुम्हाला त्रास द्यायचा आहे आणि मला नको आहे.

मला तुझ्या आत्म्याच्या समुद्रात वादळे नको आहेत. मला फक्त शाश्वत शांती हवी आहे.

भीती, चिंता आणि शंका हे वादळ आहेत.

ते तुमच्या शांततापूर्ण " मी तुझ्यावर प्रेम करतात " च्या सतत कुजबुजण्याला प्रतिबंध करतात " जे नेहमी तुमच्या निर्मात्यावर विजय मिळविण्यासाठी वाहते आणि कुजबुजत असते " जेणेकरून तो तुमच्यावर राज्य करण्यासाठी पृथ्वीवर त्याची इच्छा पाठवेल .

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जो स्वतः ला माझ्या इच्छेवर प्रभुत्व मिळवू देतो आणि त्यात जगतो,

- वाईटांना आयुष्य नाही.

- असे बीज नाही जे मला अपमानित करण्याच्या भीती , भीती आणि त्रास यांना जन्म देते.

शरीर आणि आत्मा चांगल्यामध्ये स्थिर राहतात.

ज्यांना यापुढे वाईटाचा स्पर्श होत नाही अशा धन्यांसारख्याच स्थितीत ते स्वतःला शोधतात .

त्यांच्यामध्ये आता वाईटाचे जीवन नाही.

कारण

- या खगोलीय प्रदेशांमध्ये,

- माझ्या इच्छेनुसार,

वाईट, वाईट शक्ती शक्यतो प्रवेश करू शकत नाहीत.

अशा प्रकारे माझ्या इच्छेनुसार राहणाऱ्या तिला स्वर्गाची नागरिक म्हणता येईल .
आणि अधिकार प्राप्त करतात.

आणि जर ते पृथ्वीवर असेल तर ते आहे
स्वर्गीय मातृभूमीचा हरवलेला नागरिक म्हणून
माझ्या दैवी इच्छेने तुला ठेवले आहे
त्याचा महान उद्देश लक्षात घेऊन ई
दयनीय मानवतेच्या फायद्यासाठी.

पण तो पृथ्वीवर असला तरी तो हरत नाही
-स्वर्गातील नागरिकांचे हक्क,
- किंवा स्वर्गीय मातृभूमीच्या मालासह जगणे देखील नाही.

आणि तिला हरवल्यासारखं वाटत असलं तरी,
- तुम्ही तुमच्या आत्म्यात कायदेशीररित्या स्वर्गाचे मालक आहात
- पृथ्वीवरून नाही तर आकाशातून जगणे.

आह! दैवी इच्छेतील जीवन पृथ्वीवर स्वर्ग म्हणतात. त्याचा प्रकाश त्याच्या
कपाळावर अमिट अक्षरात लिहिलेला आहे:

"शाश्वत प्रेम, अटल शांती, सर्व वस्तूंची पुष्टी, परमात्म्याची कन्या!"

परिणामी

- मला तू नेहमी माझ्या इच्छेमध्ये हवा आहेस
- जेणेकरून आपण आपल्या स्वर्गीय मातृभूमीच्या वस्तूंचा आनंद घेऊ शकता जे
आहेत:

--- सतत प्रेम,

--- प्रचंड आणि

--- सर्व धन्यांचे जीवन म्हणून दैवी इच्छा.

(1) मी दैवी इच्छेचा विचार करत होतो आणि जो त्याला पूर्ण साम्राज्य देतो त्याचे सर्व अधिकार कसे आहेत आणि जे इतरांना दया आणि दया म्हणून प्राप्त होतात, जसे की देवाच्या चांगुलपणासाठी, तो ते अधिकाराने प्राप्त करतो.

तो हक्काने पावित्र्य प्राप्त करतो कारण जे त्याच्यावर वर्चस्व गाजवते ते पवित्र असते आणि शरीर आणि आत्म्याला पवित्रता, चांगुलपणा आणि प्रेमात रूपांतरित करण्याचा सद्गुण असतो.

शिवाय, विजय, यश आणि अधिकार हे सर्व तुमचेच आहेत. आणि स्वर्गाला वेढा घालतो जसे की ते कोणाचे आहे.

ईश्वरी इच्छेनुसार जगणारा आणि मानवी इच्छेनुसार जगणारा यात किती फरक आहे!

जेव्हा माझ्या आराध्य येशूने मला त्याची छोटीशी भेट दिली तेव्हा मी याबद्दल विचार करत होतो. त्याने मला सांगितले:

धन्य मुलगी,

एक आणि दुसऱ्यामधील फरक महान आणि अगणित आहे:

- जो माझ्या इच्छेनुसार राहत नाही तो आळशी व्यक्तीसाठी सूर्यासारखा आहे.
- जरी त्याचे किरण त्यांना त्याच्या प्रकाशाने आणि उबदारपणाने परिधान करतात,
- ते काहीच करत नाहीत,
- ते शिकत नाहीत आणि
- ते काहीही कमावत नाहीत.
- सूर्यप्रकाश त्यांच्यासाठी निर्जंतुक केला जातो, परंतु ते काहीही करत नाहीत,
- ते थकतात,
- त्याच्या प्रकाशामुळे त्रास होतो आणि

- ते त्यांच्या दुर्दैवी आळशीपणासाठी विश्रांती म्हणून अंधार शोधतात.

त्याऐवजी काम करणाऱ्यांसाठी,

- प्रकाश चालू आहे.

- जे काही करायचे आहे ते पाहणे डोळ्यांसाठी प्रकाश आहे.

कारण डोळ्याबाहेर कितीही प्रकाश असला तरी,

जर डोळ्यात जीवनाचा प्रकाश नसेल,

सभोवतालचा प्रकाश निरुपयोगी असेल.

आणि जर डोळ्याला बाह्य प्रकाश नसेल तर

त्याच्या डोळ्यांत जीवनाचा प्रकाश असण्याचा त्याचा काही उपयोग होणार नाही.

माझ्या वडिलांच्या दयाळूपणाने हे एकीकरण आणि हा एकसंध मध्यभागी ठेवला आहे

- प्राण्याचा बाह्य प्रकाश e

- त्याच्या डोळ्यांचा प्रकाश.

एक दुसऱ्याशिवाय कार्य करू शकत नाही.

माझी इच्छा हातांसाठी प्रकाश आहे

- त्यांना काम करायचे असल्यास,

- जर त्यांना लिहायचे असेल तर,

- वाचा, इ.

अशा प्रकारे जीवाचा पहिला सक्रिय भाग प्रकाशाने तयार केला जातो.

त्याशिवाय, हे जवळजवळ अशक्य होईल

- काही चांगले करण्यास सक्षम असणे ई

- जगण्यासाठी ब्रेडचा तुकडा मिळवण्यास सक्षम होण्यासाठी.

जो त्यात राहत नाही त्याच्यासाठी हा माझ्या इच्छेचा प्रकाश आहे. ती सर्वांसाठी चमकते आणि अस्तित्वात आहे.

परंतु ते कार्य करत नाही आणि प्राण्याच्या कृतीत वर्चस्व गाजवत नाही.

त्याच्या सर्व प्रकाशासाठी,

-प्राणी आळशी राहतो,

- ती दैवी ईकडून काहीही शिकत नाही

- काहीही जिंकत नाही.

या प्राण्यासाठी सर्वात सुंदर गोष्टी थकवणाऱ्या आणि कंटाळवाण्या आहेत. माझ्यात राहण्याची इच्छा आहे

- प्रकाशाने भरलेल्या डोळ्याप्रमाणे आणि

- जो स्वतःला माझ्या इच्छेच्या प्रकाशात स्वतःला जोडण्यास सक्षम बनवतो. मी सहमत आहे म्हणून,

ते महान आणि विलक्षण कार्य करतात जे स्वर्ग आणि पृथ्वीला आश्चर्यचकित करतात.

माझ्या इच्छेनुसार जगणे म्हणजे काय ते तुम्ही पाहिले आहे का? तो आळशी होत नाही.

चिरंतन फियाटच्या प्रकाशाशी सुसंगत आत्म्याचा थोडासा प्रकाश

- Fiat e च्या कृतीमध्ये ते प्रभावी बनवते

-दोन्हीमधील अविभाज्यता निर्माण करते.

दैवी इच्छेबद्दल विचारांचा समूह माझ्या मनात सतत व्यापत राहिला आणि माझ्या स्वर्गीय येशूने जोडले:

(4) धन्य मुलगी,

- माझी इच्छा आत्म्यात प्रकाश निर्माण करते.

- प्रकाश यामधून ज्ञान निर्माण करतो .

प्रकाश आणि ज्ञान , त्यांच्या परस्पर प्रेमाच्या देवाणघेवाणीमध्ये,
देवाचे प्रेम निर्माण करा .

अशा प्रकारे, जिथे जिथे माझी सर्वोच्च इच्छा राज्य करते, तिथे सर्वात पवित्र ट्रिनिटी देखील कृतीत राज्य करते.

आपले आराध्य दैवत्व त्याच्या स्वभावाने आणि अप्रतिमपणे सतत आणि कोणत्याही व्यत्ययाशिवाय निर्माण केले जाते.

- पहिली जनरेटिव्ह कृती आपल्याद्वारे केली जाते.

- पिता मला सतत उत्पन्न करतो आणि

मी, त्याचा पुत्र, स्वतःला सतत त्याच्यामध्ये निर्माण झाल्यासारखे वाटते.

स्वर्गीय पिता मला उत्पन्न करतो आणि माझ्यावर प्रेम करतो, मी जन्मलो आहे आणि मी त्याच्यावर प्रेम करतो.

प्रेम दोघांकडून होते.

कधीही न थांबणारी ही जनरेटिव्ह कृती समाविष्ट आहे

- आमचे सर्व अद्भुत ज्ञान,

- आमचे रहस्य,

- आमचे आनंद,

- नेहमी,

- आमच्या सर्व तरतुदी,

- आमची शक्ती e

- आमचे शहाणपण.

सर्व शाश्वतता एका जनरेटिव्ह कृतीमध्ये समाविष्ट आहे जी आपल्या दैवी अस्तित्वाची एकता बनवते.

त्यामुळे हे परस्पर प्रेम

- जे आपल्या परमात्म्याची तिसरी व्यक्ती बनवते,
- आमच्यापासून अविभाज्य,
- या जनरेटिव्ह कृतीवर समाधानी नाही,
- पण त्याला आपल्या बाहेर आत्म्यामध्ये उत्पन्न करायचे आहे.

आणि आता हे काम आमच्या इच्छेवर सोपवण्यात आले आहे जे आमच्या प्रेमाने अॅनिमेटेड आहे

तो आत्म्यात आणि त्याच्या प्रकाशासह उतरतो
आपली दैवी पिढी घडवा.

पण हे केवळ आपल्या इच्छेनुसार जगणाऱ्यांनाच कळू शकते . आपले दिव्य जीवन तयार करण्यासाठी आपल्या इच्छेबाहेर कोणतेही स्थान नाही.

आमचे शब्द ऐकण्यास सक्षम कान सापडत नाहीत.

आणि आपल्या नकळत, प्रेमाला निर्माण करायचा पदार्थ सापडणार नाही.

आपले परम पवित्र ट्रिनिटी मग प्राण्यामध्ये विस्कळीत होते.

त्यामुळे केवळ आपल्या इच्छेनेच आपली दैवी पिढी घडू शकते.

तसेच लक्ष द्या आणि हा प्रकाश तुम्हाला त्याच्या जनरेटिव्ह कृतीच्या कृतीचे क्षेत्र देण्यासाठी काय सांगू इच्छितो ते ऐका.

मी दैवी इच्छेच्या कृतीत माझे फेरे मारले आणि अरे! माझ्या कृत्यांच्या बदल्यात मला त्याला किती द्यायचे होते .

मी खूप लहान असल्याने आणि त्यांच्या सारखी कृती करू शकत नसल्यामुळे, मी माझे छोटेसे "आय लव्ह यू " घेऊन आलो आहे.

लहान असूनही येशूला ते हवे आहे. तो माझ्या म्हणण्याची वाट पाहत आहे:

माझ्या इच्छेतील लहान नवजात मुलाने त्याचे जे आहे ते आपल्या कृतीत ठेवले आहे. आपल्या कृती यापुढे एकट्या नाहीत आणि ज्याच्यासाठी त्या निर्माण केल्या गेल्या आहेत त्याचा सहवास आहे. हे म्हणण्यास सक्षम होण्यासाठी प्राण्याला आमच्या कृतींमध्ये कृतीचे क्षेत्र देण्याची आमची इच्छा होती आणि अजूनही आहे: "आम्ही एकच क्षेत्रात प्रेम करतो आणि कार्य करतो".

मी विचार केला, "माझ्या छोट्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" मध्ये विशेष काय आहे कारण येशू त्याच्यावर प्रेम करतो आणि त्याला खूप हवे आहे?"

आणि माझा प्रिय येशू, सर्व चांगुलपणा, मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेच्या मुला, तुला माहित असणे आवश्यक आहे

- की मी तुझ्यावर प्रेम करतो "मी तुझ्यावर प्रेम करतो " ई

- की मी अजूनही त्याची वाट पाहत आहे.

मी तुझ्यावर प्रेम करतो आणि मी तुझ्यावर प्रेम करणे कधीच थांबवत नाही आणि जर तू " मी तुझ्यावर प्रेम करतो " होणे थांबवले तर मला असे वाटते की मी तुला माझे सतत प्रेम देत आहे आणि

- ते मला परत देऊ नका.

आणि माझे प्रेम तू चोरले असे दिसते.

दुसरीकडे, जेव्हा

- माझे " मी तुझ्यावर प्रेम करतो " लहान आणि

माझे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो " द्यायला आणि मिळवण्यासाठी तुमची तयारी शोधा ,

- माझे प्रेम पुरस्कृत वाटते.

आणि माझे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" आणि तुझे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" मध्ये काही अंतर नाही. निर्माणकर्ता आणि प्राणी यांच्यात एक शर्यत, प्रेमाची स्पर्धा आहे. तसेच, जेव्हा मी पाहतो की तुम्ही "आय लव्ह यू" म्हणणार आहात.

- माझी इच्छा तुमच्या छोट्याशा "आय लव्ह यू" ला छान बनवण्यासाठी ठेवते आणि मला तुझ्यात माझे प्रेम सापडते. मला त्याच्यावर प्रेम कसे करायचे नाही?

माझ्या मुली, या माझ्या नेहमीच्या युक्त्या आहेत.

मी प्राप्त करण्यासाठी देतो . हा माझा व्यवसाय आहे:

- मी प्रेम करतो, मी प्रेम देतो
 - प्रेम प्राप्त करण्यासाठी, ई
 - जर माझ्यावर प्रेम नाही,
- माझा व्यवसाय दिवाळखोर होत आहे.

आणि प्रेम ही माझी आवड असल्याने,

- मी कधीही थकत नाही
- मी कधीच मागे वळून पाहत नाही.

मी माझा व्यवसाय पुन्हा सुरू करतो आणि पुन्हा सुरू करतो.

सृष्टीतील माझ्या प्रेमातील अपयशाचे नूतनीकरण करण्यासाठी माझ्याकडे भरपूर डावपेच आणि प्रेमळपणा आहे.

अरेरे! जर तुला माहित असेल

- माझे हृदय कसे जखमी झाले आहे आणि
- किती त्रास होतो

जेव्हा मी म्हणतो "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" वगैरे

प्राण्याला माझ्या प्रेमाची हाक जाणवत नाही
त्याचे प्रेम प्राप्त करण्यासाठी.

तसेच , आपल्याला हे माहित असणे आवश्यक आहे की प्रेम हे आत्म्याचे रक्त आहे. माझी इच्छा नैसर्गिक क्रमाने जीवन आहे.

- रक्ताशिवाय जीवन चालू शकत नाही.
- आणि जर रक्तात जीवन नसेल तर रक्ताभिसरण होऊ शकत नाही.

आणि रक्ताच्या मुबलकतेनुसार तो जीवनाचा आनंद घेतो.

अलौकिक क्रमाने तेच आहे.

माझी दैवी इच्छा प्रेमाच्या रक्ताशिवाय कार्य करू शकत नाही.

जितके जास्त प्रेम असेल तितके तुम्ही मजबूत, निरोगी आणि अधिक सक्रिय व्हाल.
अन्यथा, त्याला अशक्तपणाचा त्रास होईल आणि त्याची कमतरता होऊ शकते.

म्हणून जेव्हा प्रेमाचे पुरेसे रक्त नसते, जरी ते जीवन असले तरी,

- माझी इच्छा आजारी आणि आत्म्यामध्ये निष्क्रिय झाली
- कारण कार्य करण्यासाठी प्रेमाचे रक्त कमी आहे.

सर्व सद्गुण अशक्त होतात आणि

- संयम,
- बल आणि
- पवित्रता सुकते आणि दोषांमध्ये बदलते.

म्हणूनच जगात खूप अशक्तपणा आहे, कारण **माझ्या प्रेमाच्या रक्ताची शुद्धता कमी आहे** आणि परिणामी,

जग एका भयंकर टंचाईकडे जात आहे ज्यामुळे शरीर आणि आत्म्याचा नाश होईल.

म्हणूनच मला तुमचे "आय लव्ह यू" खूप आवडते आणि मला ते हवे आहे

माझ्या सर्व कृती,

सर्व निर्मित गोष्टींमध्ये, आणि

प्राण्यांच्या प्रत्येक कृतीत

विद्यमान अशक्तपणावर उतारा आणि उपाय म्हणून काम करण्यासाठी पुरेसे रक्त तयार करण्यासाठी.

ही माझ्या दैवी इच्छेच्या राज्याची तयारी असेल.

म्हणूनच मला तुमच्या प्रेमाची गरज वाटते.

लहान आहे हे खरे आहे, पण मला ते लहान किंवा मोठे दिसत नाही. मी पाहतो की ते माझ्या इच्छेच्या सामर्थ्याने दिलेले आहे

- जे सर्वात लहान कृत्यांचे मोठ्या प्रमाणात रूपांतर करते
- त्यांना अशा सौंदर्याने झाकले की मी त्याबद्दल आनंदी आहे.

तर, फक्त जाणून घेऊन करा

- मला ते हवे आहे,
- की मी त्याच्यावर प्रेम करतो आणि
- यामुळे मला आनंद होतो.

मी ते लहान किंवा मोठे करण्याचा प्रयत्न करेन.

आणि तुझे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो", मला ते हवे आहे

- तुमच्या हृदयाच्या ठोक्यामध्ये,
- आपण श्वास घेत असलेल्या हवेत,
- सूर्यप्रकाशात,
- आकाश,
- सर्व गोष्टींमध्ये.

अरेरे! मला तुमची "आय लव्ह यू" गुंतवणूक कशी पाहायला आवडेल

स्वर्ग आणि

पृथ्वी ,

प्राणी आणि

निर्माता .

माझे छोटेसे मन दैवी इच्छेमध्ये स्वतःला घालवत आहे.

मला असे वाटते की त्याने आपल्या प्रेमासाठी काय केले आहे हे शोधण्यासाठी त्याच्या लहरींमध्ये स्वतःला बुडवून घेतल्याशिवाय तो अस्तित्वात नाही.

पण या अफाट प्रेमाच्या मध्यभागी, माझे प्रेम माझ्या गोड येशूच्या एकांतासाठी वेदनादायकपणे ओरडले.

मला माझ्या आत्म्यात त्याची खोल शांतता जाणवते

हवा अगदी स्वच्छ असली तरीही

निरभ्र आकाश आणि सर्व रंगांच्या चमचमत्या ताऱ्यांनी जडलेले e

माझ्या लहानपणावर एक सूर्य सतत चमकू द्या, जेणेकरून माझ्यातील प्रत्येक गोष्ट दैवी इच्छा होईल.

सर्व काही शांतता आणि शांतता आहे.

वान्याच्या श्वासाचा थोडासा आवाजही नाही.

हे सर्व शाश्वत फियाटचा प्रभाव आणि वैशिष्ट्य आहे.

तरीही, मी स्वतःशी विचार केला:

"मला राजाची आठवण येते असे वाटते,

- ज्याचे प्रेम अव्यक्त आहे,

- ज्याने माझ्यामध्ये सर्वकाही तयार केले आणि ऑर्डर केले,

आणि तो तिथे नसल्यामुळे मला एकटे वाटते.

पण मला सांग, तू मला का सोडून गेलीस? तू का बोलत नाहीस? आणि माझ्या प्रिय येशू, माझ्या आक्रोशाने हलला,

त्याने मला त्याच्या हातात घेतले आणि म्हणाला:

माझ्या मुली, आश्चर्यचकित होऊ नका.

काम केल्यानंतर, मला सहसा माझ्या नोकऱ्यांमध्ये विश्रांती हवी असते

-जे गोड पलंगापेक्षा जास्त आहेत,

- जे स्वतःला प्रगल्भ आराधनेच्या कृतीसाठी उधार देतात e
- जे, त्यांच्या शांततेत, मला विश्रांती देतात.

कामानंतर विश्रांती हे कामाचे फळ आहे.

त्याग केल्याने आनंद आणि आनंद मिळतो.

सृष्टीत मी तेच केले आहे ना?

मी माझ्या फियाटसह तयार करून सुरुवात केली कारण आमचा शब्द कार्य आहे. तो रस्ता आहे.

ती सर्वस्व आहे.

जेव्हा सर्वकाही केले आणि ऑर्डर केले, तेव्हा मला सर्वात सुंदर आणि गोड विश्रांती मिळाली. आपले परमत्व काम आणि विश्रांती दरम्यान पर्यायी आहे.

कामासाठी विश्रांतीची आवश्यकता असते आणि विश्रांती आपल्याला कामासाठी बोलावते. तसेच, मी तुझ्या आत्म्यात विश्रांती घ्यावी असे तुला वाटत नाही का?

तुम्ही स्वतःमध्ये जे काही पाहता ते तुमच्या येशूच्या कार्याशिवाय दुसरे तिसरे नाही.

मी तुला सांगितलेला प्रत्येक शब्द मी एक काम आहे माझ्या शब्दाने मी तुझ्यामध्ये एक नवीन सृष्टी निर्माण केली.

निर्मितीपेक्षाही सुंदर. सृष्टी देहाची सेवा करायची होती.

या नवीन निर्मितीला माझ्या इच्छेचे जीवन देण्यासाठी आत्म्यांची सेवा करावी लागली.

जर मी वैकल्पिक काम आणि विश्रांती घेतली नाही, तर हे लक्षण असेल की मला माझ्या सर्जनशील शक्तीने तुमच्या आत्म्यात काम करण्याचे स्वातंत्र्य नाही.

मग मला हवे ते मिळेपर्यंत मी माझे काम चालू ठेवीन आणि मग मी विश्रांती घेईन.

जोपर्यंत मी एखादे काम पूर्ण करत नाही तोपर्यंत मी आराम करत नाही.

जर विश्रांतीच्या कालावधीनंतर मी पुन्हा काम केले तर मी नवीन नोकऱ्या हाती

घेतल्यामुळे आहे.

या निरभ्र आकाशाखाली, हे तारे आणि हा सूर्य ज्याने हा मऊ आणि टवटवीत थेंबांचा पाऊस पाडला आहे त्याखाली मी विश्रांती घेऊ नये असे तुला वाटते.

- त्यांच्या गोड गाण्यांनी मला विश्रांतीसाठी कोण आमंत्रित करतात?

त्यांच्या शांततेत ते मला म्हणतात: "तुझी कामे, तुझी कार्यशील इच्छा आणि तू आम्हाला दिलेली जीवनाची सर्जनशील शक्ती किती सुंदर आहे!

आम्ही तुझी कृत्ये आहोत, आमच्यामध्ये विसावा, आणि आम्ही तुझे वैभव आणि तुझी शाश्वत पूजा करू. "

या गोड शब्दांवर,

- मी एकाच वेळी विश्रांती घेतो आणि उठतो,

- मी माझी नोकरी ठेवतो ई

- मी इतर कामांची तयारी करत आहे जी मी पूर्ण करेन.

माझ्या विश्रांतीनंतर माझे पहिले काम कोणते हे तुम्हाला माहीत असते तर! मी प्राण्याला "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" असे गोड बोलून माझे काम सुरू करतो.

मला माझे प्रेम देऊन माझे काम पुन्हा सुरू करायचे आहे.

जेणेकरून माझ्या प्रेमाच्या अप्रतिम शक्तीने हललेला आणि आनंदित झालेला प्राणी मला तिच्या आत्म्यात करू देईल आणि कार्य करू शकेल.

मी त्याला त्याग मागतो, नेहमी प्रेमाने. माझे प्रेम तिला गुंतवते, तिला आनंदित करते, तिला शोषून घेते आणि तिला नशा करते.

दारूच्या नशेत धुंद झालेला प्राणी मला हवं ते करू देतो, अगदी स्वतःच्या जीवाचीही आहुती देतो .

कारण माझ्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" मध्ये माझ्या देवत्वाच्या खोलवर सामावलेले

आहे

सर्वत्र असलेली विशालता, ती असीम आहे,

शक्ती जी सर्वकाही करू शकते

बुद्धी ज्यामध्ये सर्व काही आहे.

अस्तित्वात असलेली प्रत्येक गोष्ट माझ्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" ची ताकद अनुभवते. प्रत्येकजण माझ्याबरोबर त्याची पुनरावृत्ती करतो.

स्वर्ग संपूर्ण आकाशीय न्यायालयासह त्याची पुनरावृत्ती करतो.

तारे ते म्हणतात आणि त्यांचा झगमगाट "आय लव्ह यू" मध्ये बदलतो. सूर्य, वारा, हवा आणि पाणी म्हणतात: "मी तुझ्यावर प्रेम करतो".

कारण, माझ्याकडून येत असताना, माझे "आय लव्ह यू" सर्वत्र आणि सर्वत्र गाजले. माझ्याबरोबर सर्व काही पुनरावृत्ती होते.

या क्षणी, प्राणी एक प्रचंड "आय लव्ह यू" च्या पावसात जाणवते. आणि माझ्या प्रेमात बुडून तिने एकही शब्द न बोलता स्वतःला पूर्ण होऊ दिले.

आणि ती मला सर्वात सुंदर कामे करायला लावते.

मला "आय लव्ह यू" सांगण्याची गरज त्या प्राण्यालाही वाटते.

त्याला समजले की त्याचे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" माझ्यासमोर खूप लहान आहे कारण त्याच्याकडे विशालता, शक्ती आणि अनंताची शस्त्रे नाहीत.

तो मागे राहू इच्छित नाही आणि माझ्या इच्छेच्या सामर्थ्याने ते सांगण्याचा सबटरफ्यूज वापरतो.

अरेरे! ते मला कसे आनंदित करते!

याव्यतिरिक्त, ते मला काम करण्यास प्रोत्साहित करते, माझे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" थेट आणि विशेष मार्गाने पुनरावृत्ती करते. मी सर्वावर प्रेम करतो हे खरे आहे. माझे प्रेम सर्वांसाठी आहे.

पण जेव्हा मला काही अपवादात्मक, नवीन कामं, विशेष उद्दिष्टे करायची असतात, तेव्हा मी माझ्या सामान्य प्रेमात, एक विशेष आणि वेगळे प्रेम जोडतो.

हे, प्राण्याला भुरळ घालण्याव्यतिरिक्त, एक भूमी म्हणूनही माझी सेवा करते काम करा आणि माझी कामे वाढवा.

तर मला ते करू द्या.

कधी काम करायचं, बोलायचं, गप्प बसायचं आणि कधी आराम करायचा हे मला माहीत आहे. फियाट!

माझ्यासमोर संपूर्ण सृष्टीचा विस्तार करणाऱ्या दैवी इच्छेच्या सागरात मी सतत मग्न असतो. केवढे मोठे थिएटर!

हलणारी दृश्ये

- प्राण्यावरील देवाचे महान प्रेम स्पष्टपणे प्रकट करा
- त्याच्यावर प्रेम करण्यासाठी हृदयाला प्रवृत्त करा!

त्याच्या प्रेमाबद्दल असंवेदनशील राहून त्याच्यावर प्रेम न करणाऱ्या महान मानवी कृतघ्नतेचा मी विचार केला. मग माझ्या येशूने त्याच्या प्रेमाने भरलेल्या अंतःकरणाने मला आश्चर्यचकित केले आणि मला म्हणाला:

माझी चांगली मुलगी, आमच्या सर्वोच्च व्यक्तीने सृष्टी तयार केली आहे प्रेम द्या आणि

त्या बदल्यात प्राण्यांचे प्रेम मिळवा.

असे काहीही तयार केले गेले नाही ज्यामध्ये हे कारण नाही: प्रेमाची देवाणघेवाण प्राप्त करण्यासाठी.

अन्यथा, आपली कार्ये संवादात्मक, फलदायी, पौष्टिक आणि मनुष्याला आनंद देणारी जीवनाचे परिपूर्ण झाली नसती.

ते प्रशंसा करण्यासाठी छान चित्रे असती, जे कोणाला काहीही आणत नाही.

ही देवाणघेवाण हवी असताना,

-आम्ही त्याला प्रकाशाचे जीवन देण्यासाठी प्रकाश दिला._
तिला श्वासाचे जीवन देण्यासाठी हवा,
त्याला जीवन आणि संपत्ती देण्यासाठी पाणी, अन्न आणि अग्नी,
- आणि इतर सर्व गोष्टींसाठी.

जीवाच्या कितीतरी कृती आपण सृष्टीभोवती ठेवल्या आहेत

- ते वाढवण्यासाठी, ते खायला द्या आणि ते जिवंत ठेवा!

खरंच, आमच्या प्रेमाला परत येण्याची गरज होती.

ज्या कामांना काहीही मिळत नाही ते मिरवणुकीशिवाय आणि कौतुकाशिवाय कार्य आहेत.

जीव त्यांचा जितका उपयोग करतात तितके ते अलिप्त राहतात आणि अप्रस्तुत कामे करतात, जणू त्यांचे स्वागतच नाही.

प्राणी, परतल्यावर, ते वापरण्यासाठी फक्त काम घेत नाही,

परंतु ज्याने ते प्रेमातून निर्माण केले त्याला ओळखण्यासाठी ते अंतर्भागात प्रवेश करते. देवाणघेवाण ओळख, कृतज्ञता वाढवते. असे म्हणता येईल की देवाणघेवाण भेटवस्तू देणारा आणि तो घेणारा यांच्यातील संवाद, मैत्री आणि पत्रव्यवहार टिकवून ठेवतो.

माझ्या मुली, माणसाबद्दलच्या आमच्या अफाट प्रेमाचा आणखी एक पैलू ऐक. हा परतावा मिळावा म्हणून, मनुष्याची निर्मिती करून, आपण आपली कार्यशील इच्छा त्याच्यामध्ये एकरूप करून ठेवली आहे.

निर्मितीच्या कृतीत, आपल्या इच्छेने त्याच्यावरील प्रेमातून अनेक गोष्टी निर्माण केल्या. त्याच्या आत्म्यात दैवी इच्छा होती. त्यामुळे त्या माणसाला तेवढीच ताकद मिळू शकेल आणि आम्हाला हवी असलेली देवाणघेवाण देऊ शकेल.

आमच्या फियाटने सृष्टीत आणि सृष्टीत काम केले.

या सर्व कृत्यांचा उपयोग करण्यासाठी त्याला मानवी इच्छाशक्तीचा वापर करावा लागला, लहान किंवा मोठ्या.

हे सृष्टीमध्ये केलेल्या या सर्व कार्यांचे योग्य परतावा तयार करण्यास सक्षम आहे. विशेषतः त्याला आमच्या सर्व कामांची संख्या, विविधता, सौंदर्य आणि मूल्य माहित होते.

आमच्या फियाटला प्राण्यामध्ये चालवायचे होते

- त्याच बहुगुणिततेने, भव्यतेने आणि सौंदर्याने, ज्याने त्याने विश्वातील सर्व गोष्टी निर्माण केल्या होत्या.

त्याची बाह्य कामे परत मिळावीत,

- त्याच्या आंतरिक कृतीमधून, आत्म्याच्या खोलीत केले.

दैवी इच्छेला त्याची निर्मिती चालू ठेवण्यासाठी मानवी इच्छेचा वापर त्याच्या हातात असणे. _ _ _

म्हणूनच, मनुष्याने, आपल्या इच्छेला नकार देऊन, आपले जीवन त्याच्या कृतीमध्ये कार्य करणे थांबवले आहे ज्याचा उपयोग आपल्या इच्छाशक्तीने आकाश, तारे, सूर्य, समुद्र इत्यादींमध्ये रूपांतरित करण्यासाठी केला असता.

त्याने आपल्या कामात अडथळा आणला आहे, त्याने ते थांबवले आहे, त्याने आपल्या इच्छेनुसार अस्तित्वात असलेले गोड सौहार्द आणि प्रिय देवाणघेवाण अस्वस्थ केली आहे. आपण त्याच्यामध्ये सर्वकाही करू शकलो असतो जर आपल्या इच्छेची त्याच्यामध्ये कार्यशील शक्ती असती.

आपली घाई, आपले उसासे, आपला आग्रह आणि आपल्या दुःखाचे हेच कारण आहे जेणेकरून मनुष्याची पृथ्वी कृतीचे क्षेत्र बनू शकेल ज्यामध्ये आपल्या इच्छेला हवे ते पूर्ण करण्याचे स्वातंत्र्य आहे.

आणि असे समजू नका की केवळ परमात्म्याला त्याच्या कामात देवाणघेवाण हवी आहे. कारण त्याच्या कर्मांचे पहिले कारण म्हणजे जीवाशी देवाणघेवाण करणे.

जर ही देवाणघेवाण असेल किंवा किमान या देवाणघेवाणीची इच्छा असेल तर, प्राण्याकडे आहे

- हलविण्यासाठी हात आणि पाय,

- बोलण्यासाठी तोंड,
- त्यागाची शक्ती e
- कार्य करण्याची वेळ.

पण जर व्यापार नसेल तर त्या प्राण्याला तो नसतो असे दिसते

- हात, पाय, तोंड, शक्ती आणि वेळ. या नोकरीचा जीव मेला असे त्याला वाटते.
- असे दिसते की देवाणघेवाण काहीही नाही, परंतु हे खरे नाही. उलट ती प्रत्येक कामाची सुरुवात आणि जीवन असते. देवाणघेवाण ही माझ्या प्रेमाची गरज आहे. आणि हे मला निर्मितीचे कार्य सुरू ठेवण्याची परवानगी देते.

मी दैवी फियाटमध्ये माझा त्याग चालू ठेवला

माझ्या मनात विचारांचा, शंकांचा आणि अडचणींचा पूर आला. माझ्या स्वर्गीय गुरुने जोडले:

माझी मुलगी

माझ्या इच्छेमध्ये माणसाचे संपूर्ण अस्तित्व एका कृतीत केंद्रीत करण्याचा गुण आहे. माझी इच्छा सृष्टीमध्ये त्याच्या एकत्रित सदगुणांसह कार्य करते.

विचार, हृदय, पाऊल आणि प्रत्येक गोष्ट अशा प्रकारे केंद्रीकृत करा की जीवाला वाटेल

- केवळ त्याची कृतीच नाही,
- पण त्याचे संपूर्ण अस्तित्व त्याच्या ऑपरेशनल फोर्सद्वारे गुंतवले जाते.

त्याच्या कृतींना माझ्या कार्यक्षम इच्छाशक्तीची आज्ञा वाटते. सर्व काही फक्त एक गोष्ट करते.

ही एकत्रित शक्ती जीवाला प्रबळ आणि व्यवस्थित बनवते.

कारण माझी फियाट जी पहिली देणगी देते ती आहे

- ऑर्डर आणि

- आत्म -नियंत्रण . म्हणून, प्राणी
- त्याचे दैवी साम्राज्य घेते आणि
- माझ्या इच्छेनुसार ते निंदनीय बाब बनते आणि त्याच्या अद्भुत कृत्यांना उधार देते.

त्याउलट, माझ्या इच्छेशिवाय,

- प्राण्याकडे त्याच्या कृतीमध्ये एकत्रित शक्ती देखील नाही.

म्हणून, आम्ही ते पाहतो

- गायब झाले, - क्रमाने नाही, आणि
- आमच्या इच्छेनुसार द्यायची असलेली फॉर्म धारण करत नाही म्हणून कठोर पदार्थ. फियाट!

माझे लहानसे मन नेहमीच आसपास असते

- दैवी इच्छा आत आणि बाहेर.

मी कितीही वळलो आणि वळलो तरी मला कधीच कंटाळा येत नाही.

मला असे वाटते की एक रहस्यमय शक्ती मला ढकलत आहे आणि मला कधीही थांबण्यास सांगत नाही. त्याने मला सांगितले:

"अभ्यासक्रम,

- त्याच्या कृती शोधा,
- प्रेम करा, आराधना करा, आलिंगन द्या, तुमच्या कृतीचे त्याच्यामध्ये रूपांतर करा
- आणि तुमचे संपूर्ण जीवन दैवी इच्छेनुसार तयार करा . "

आणि जर मला माझ्या फेरीत काय बोलावे हे माहित नसेल तर मी माझी छोटी गोष्ट सांगेन:

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुला आशीर्वाद देतो किंवा तुझ्या सर्व कामांमध्ये आशीर्वाद देतो."

आणि आज स्वर्गाच्या राणीचा जन्म असल्याने, मी तिच्या जन्माच्या महान विलक्षणतेबद्दल विचार करण्यास थांबलो.

- जिथे स्वर्ग आणि पृथ्वी या दैवी विलक्षण व्यक्तीच्या आधी पूजा करत होते. माझे अफाट चांगले, येशू, अव्यक्त प्रेम आणि कोमलतेने, मला सांगतो:

माझ्या इच्छेची धन्य मुलगी,

माझ्या स्वर्गीय आईचा जन्म सर्वकाही एकत्रितपणे व्यापतो

-सर्व चमत्कार आणि सर्व चमत्कार तुम्हाला का माहित आहे?

ती केवळ शुद्ध, पवित्र, सुंदर आणि निष्कलंक जन्माला आली नाही. नाही.

खगोलीय मुलासह माझी दैवी इच्छा जन्मली, आधीच गरोदर राहिली आणि त्याचे कार्य जीवन तयार करण्यासाठी आणि या दयाळू मुलामध्ये वाढण्यासाठी त्यात समाविष्ट केले.

माझी इच्छा खगोलीय प्राण्यासोबत जन्माला येण्यासाठी बंद होती. त्याने आपल्या शरीराचा उपयोग कार्य करण्यासाठी आणि त्याचे दिव्य जीवन तयार करण्यासाठी केला. ते फक्त एक विलक्षण होते

शाश्वत प्रेम ,

दैवी बुद्धी आणि शक्ती कार्य करू शकते!

केवळ जीवन दिले नाही,

किंवा फक्त त्याच्या मूळ डाग पासून मुक्त करण्यासाठी एक भेट.

आमच्या सत्तेसाठी, ते काहीही झाले नसते

ज्याने सर्वांचे लक्ष वेधून घेतले आणि त्यांचे आश्चर्यचकित केले.

पण माझ्या इच्छेनेच तिच्यासोबत जगात जन्म घेतला.

इतके की स्वर्ग आणि पृथ्वी उलटे झाली.

सर्वांचे लक्ष होते

त्यांना एक रहस्यमय शक्ती वाटली,

तीच शक्ती ज्याने सर्व सृष्टीवर वर्चस्व राखले आहे आणि त्याचे संरक्षण केले आहे.

आपल्या इच्छेने सर्व गोष्टींना हालचाल दिली. तिने स्वतःला आणि सर्व सृष्टीला स्थान दिले

सेवेत आणि या नवजात मुलाच्या विल्हेवाटीवर.

म्हणून तिच्याबरोबर माझ्या इच्छापत्राचा जन्म ही सुरुवात होती ज्यामुळे तिच्यातील इतर सर्व आश्चर्यांचे केंद्रीकरण झाले.

जिथे माझे फियाट राज्य करते,

- ते उपस्थित नाही हे चांगले नाही,

- आणि असा कोणताही चमत्कार नाही जो पूर्ण झाला नाही.

त्याला हवे

- त्याचे कार्यशील जीवन तयार करून त्याचे प्रेम आणि त्याची शक्ती प्रकट करा

- प्राण्यामध्ये ते समाविष्ट करण्यासाठी शक्य तितके ते काढून टाका.

म्हणून या नवजात मुलावर इतके प्रेम असलेल्या आपल्या परमात्म्याचे कौतुक करा आणि धन्यवाद द्या, ज्याने आपली इच्छा पूर्ण केली, ज्याला सुरुवात नाही, अंत नाही, मर्यादा नाही आणि त्यात पुनर्जन्म होऊ शकला.

त्यानंतर मी सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये दैवी इच्छेचे पालन केले. माझ्या दयाळू येशूने जोडले:

माझ्या मुली, आपण तयार केलेल्या गोष्टी माणसाला आपल्याकडे येण्यासाठी अनेक मार्गांनी दिल्या आहेत.

आम्ही सर्व दरवाजे उघडे ठेवले जेणेकरून नेहमी,

- जर त्याला यायचे असेल तर

आमच्याकडे येण्यासाठी त्याने त्यांना ठोकले किंवा उघडले नसावे.

तो आमचा मुलगा होता

त्याला सर्व रस्ते खुले असावेत हे योग्य आणि वाजवी होते

- त्याच्या स्वर्गीय पित्याकडे जाई

- त्याच्यावर प्रेम करण्यासाठी आणि प्रेम करण्यासाठी त्याच्याबरोबर रहा,

- मुलाप्रमाणे कृपा आणि कृपा विचारण्यास सक्षम असणे.

पण या कृतघ्न मुलाने काय केले माहीत आहे का? त्याने स्वतः रस्ता बंद केला.

त्याने अडथळे निर्माण केले आहेत आणि पापाने दरवाजे बंद केले आहेत.

ज्याने त्याला जीवन दिले त्याच्याशी सर्व पत्रव्यवहार त्याने व्यत्यय आणला.

दरवाजे उघडण्यासाठी आणि अडथळे जाळण्यासाठी कोण परत येते हे जाणून घ्यायचे आहे का? जो माझ्यावर प्रेम करतो आणि माझ्या दैवी इच्छेमध्ये जगतो.

प्रेम आणि माझी फियाट ही शक्तिशाली शक्ती आहेत जी सर्वकाही जाळतात आणि रिकामी करतात. हे मुलाला त्याच्या स्वर्गीय पित्याच्या हातात परत आणण्याचे सर्व मार्ग उघडते.

तुम्हाला ते माहित असले पाहिजे

- सर्व सद्गुण, चांगली कामे,

-माझ्या दैवी इच्छेतील प्रेम आणि जीवन माणसाची खानदानी बनते.

पण या कुलीनतेचा पदार्थ म्हणजे माझ्या कृपेची संपत्ती. सर्व चांगले तिच्यावर अवलंबून आहे

- जे सर्व चांगल्या गोष्टींचे स्त्रोत आणि संरक्षक बनते.

अन्यथा असे म्हणता येईल की माणूस जरी उदात्त असला तरी तो संपत्तीने रहित आहे.

शिवाय, गरजेपोटी, तो स्वतः ला त्याच्या खानदानीपणासाठी अयोग्य कृत्ये करताना पाहतो. किंबहुना, श्रीमंत न होता जर कोणी थोर असेल, तर तो कुलीन वेशभूषा करू शकत नाही किंवा राजवाड्यांमध्ये राहू शकत नाही.

अशाप्रकारे त्याचा खानदानीपणा त्याच्या स्थितीची आठवण करून देण्यासाठी कमी झाला आहे.

अशाप्रकारे, ज्यांच्याकडे माझ्या कृपेची समृद्धता नाही, त्यांच्यासाठी सर्व चांगले वाईट पुण्य म्हणून कमी होते.

ते आम्हाला अनेकदा दाखवतात

- संयम, प्रार्थना, दान यात गरीब,
आणि इतर सर्व गुणांसाठी.

माझ्या कुलीनतेने घडलेले चांगले

- ते माझ्या कृपेच्या समृद्धीने जपले आहे, माझी इच्छा राजा बनवते
- ज्याचे वर्चस्व आहे आणि
- जो, दैवी प्रभुत्वाने, सर्व गोष्टींवर नियंत्रण ठेवतो आणि आदेश देतो.

दैवी इच्छेला माझी शरणागती सुरूच आहे

मला त्याच्या चिरंतन लाटांमध्ये लपलेले वाटते जे सर्वकाही आलिंगन देते. त्याच्या विशालतेपासून काहीही सुटत नाही.

ज्याला सर्व काही शोधायचे आहे, सर्वकाही स्वीकारायचे आहे आणि प्रत्येक गोष्टीचा इतिहास ऐकायचा आहे त्याने सर्वोच्च फियाटच्या या समुद्रात प्रवेश केला पाहिजे.

माझे मन त्याच्यात हरवले होते

मग माझा गोड येशू माझ्या लहान आत्म्याला भेटला आणि मला म्हणाला:

माझी धन्य मुलगी, माझ्या विलमध्ये सर्व काही आहे, किंवा त्याऐवजी प्रत्येक प्राण्याने आपला इतिहास आणि त्याचे जीवन कसे उलगडले पाहिजे यावर लिहिलेले आहे.

आणि हे पान तिथे आहे, आपल्या इच्छेच्या प्रकाशात सर्व अनंत काळापासून लिहिलेले आहे. प्रत्येक प्राण्याचे जीवन कालांतराने सुरू झाले, परंतु ते आपल्या परमात्म्यामध्ये सुरू झाले नाही आणि ते आपल्याला सुरुवात किंवा अंत नसलेल्या प्रेमाने प्रिय होते. ज्या सृष्टीवर आपण प्रेम केले ती सृष्टी अजून अस्तित्वात नव्हती कारण ती आपल्यात आधीच होती.

आपल्या देवत्वाच्या मंदिरात प्रत्येक जीवाचा जन्म अंतर्भूत होता. प्रत्येकामध्ये आपण त्याचे लिखित पान, घटना आणि त्याची छोटीशी कथा पाहिली आहे. आणि आम्ही त्या प्राण्यावर सर्वात जास्त प्रेम केले, दुसरे

- काय लिहिले होते, आणि

- ज्या मार्गाने आपली परम पवित्र इच्छा कमी-अधिक प्रमाणात पूर्ण आणि गौरवाची होती.

तू अजून अस्तित्वात नाहीस, पण आमची इच्छा तुझ्यात आहे.

प्रेमाने आम्ही तुम्हाला एक स्थान दिले आहे, आमच्या पितृ गुडघ्यावर विश्रांती. आम्ही तुम्हाला आमच्या Fiat बदल विविध धडे दिले आहेत.

आणि, अरे! आमच्या चिरंतन पानावर काय लिहिले आहे, ते कॉपी करण्यासाठी, तुमच्या आत्म्यात तुम्हाला ऐकताना आणि लिहिताना पाहून आम्हाला किती आनंद झाला.

आपणास हे माहित असले पाहिजे की आपण आपल्या इच्छेनुसार जे करू इच्छितो ते आपण प्रथम आपल्या इच्छेनुसार केले आहे आणि तयार केले आहे.

मग, आपल्यातून बाहेर पडून, माझ्या इच्छेला ते साकार करायचे आहे आणि ते सृष्टीत निर्माण करायचे आहे, आणि या दैवी कृतीसाठी त्याचे कार्यक्षेत्र हवे आहे.

आमचे प्रेम खूप मोठे आहे

की आपण जे केले तेच प्राण्याने करावे असे आपल्याला वाटते आणि दुसरे काही नाही.

आम्ही तिला आमच्या कृतीचे मॉडेल देतो जेणेकरून ती त्याची कॉपी करू शकेल.

कॉपी करताना आम्ही तुम्हाला किती मदत आणि मदत करतो! आम्ही त्याला आमची इच्छा एक वैयक्तिक कृती आणि कच्चा माल म्हणून देतो जेणेकरून प्रत आमच्या उद्देशाशी सुसंगत होईल!

जो त्याच्या इच्छेप्रमाणे वागतो, त्याची प्रत्येक कृती ती करते

- आमचे डिझाइन खराब करा,
- आमच्या पृष्ठावर काय लिहिले आहे ते हटवा. प्रत्येक लिखित शब्द समाविष्ट
- एक विशेष आणि शाश्वत प्रेम,
- आपल्या प्रतिमेनुसार त्याच्या जीवनाचा विकास, ज्यामध्ये प्राणी समाविष्ट करायचा होता
- तिची प्रेमकथा आणि
- त्याच्या निर्मात्याकडे दैवी इच्छेची पूर्तता.

फक्त माणसाची इच्छा

- हे पृष्ठ खोटे करा,
- आमची समानता उलट करा.

आपल्या प्रेमाने लिहिलेल्या पृष्ठाची प्रतिमा प्रत बनवण्याऐवजी, प्राणी स्वतःचे लिखित पृष्ठ बनवतो

- दुःख आणि गोंधळाच्या नोट्ससह, ई
- एक इतिहास इतका नीच आणि इतका खालचा आहे की शतके त्याची आठवण ठेवणार नाहीत.

आणि यहोवाला त्याच्या पानावर लिहिलेल्या त्याच्या कथेचा प्रतिध्वनी सापडत नाही जिथे त्याच्या दैवी कथेची स्तुती सृष्टीमध्ये सांगायची होती.

माझ्या मुली, या खालच्या जगात एक गैरसमज आहे ज्यामध्ये आपला असा विश्वास आहे की प्राणी आपल्या बाहेर राहू शकतो; काय चूक, काय चूक!

संपूर्ण सृष्टी ही काही नसून आपला वारसा आहे. त्यामुळे ते आमचे आहे, ते आमचे आहे

आम्ही ते तयार केले असले तरी, आम्ही ते आमच्यापासून अविभाज्य केले.

आम्हाला आमच्या वारशाचा गौरव आणि सन्मान हवा आहे.

प्राण्यांनी भ्याड सेवक नसून आपली मुले, आपल्या राज्याच्या राजकन्या व्हावीत अशी आपली इच्छा आहे.

आणि ही कुलीनता आपल्या इच्छेच्या अविभाज्यतेद्वारे प्राण्याला दिली गेली.

इतका की प्राणी तिच्याशिवाय काहीही करू शकत नाही किंवा तिच्यापासून वेगळे राहू शकत नाही. नरक स्वतःहून वेगळा होऊ शकत नाही.

जास्तीत जास्त,

- एखाद्या प्राण्याला माझी इच्छा कार्यान्वित करता येते

- माझ्या इच्छेला चांगले करण्याची शक्यता न देता दुसऱ्याला फक्त त्याचे अस्तित्व टिकवून ठेवावे लागेल.

माझ्या इच्छेशिवाय जगणे म्हणजे आत्म्याशिवाय जिवंत शरीर असणे होय.

जे अशक्य आहे.

हे स्पष्ट आहे की जेव्हा शरीरातील एक अवयव कापला जातो,

- यापुढे हालचाल नाही,

- ते उष्णता गमावते आणि क्षय होते कारण आत्मा अनुपस्थित आहे.

माझी इच्छा चुकली असती तर हेच होईल; सर्व काही शून्य होईल. हे **जीवन**
माझ्या इच्छेमध्ये आहे :_

त्याच्या अस्तित्वात, त्याच्या सर्व कृतींमध्ये प्रवाह जाणवतो,

- प्रकाश, दैवी शक्ती आणि माझ्या इच्छेचे जीवन

कारण जिथे कृती करणारी कृती नसते तिथे कृती राहते

- जीवनाशिवाय, उष्णताशिवाय, शक्तीशिवाय आणि दिव्य प्रकाशाशिवाय.

जणू तो चांगल्यासाठीच मेला

जेव्हा स्वतःमध्ये चांगले नसते तेव्हा ते वाईट बनते आणि आत्मा सडतो.

अरेरे! जर माझ्या इच्छेच्या कार्यक्षम शक्तीशिवाय प्राणी स्वतःला पाहू शकत असेल.
तो स्वतःला इतका विकृत दिसायचा की तो घाबरून जायचा!

परिणामी

माझ्या इच्छेच्या चिरंतन लाटांनी स्वतः ला नेहमी वाहून जाऊ द्या ज्यामध्ये तुम्हाला
सापडेल:

- तुझे लिहिलेले पान, तुझ्यासाठी खूप प्रेमाने विणलेली तुझी कथा.

त्यामुळे आम्ही तुमच्यासाठी जे आयोजन केले आहे त्याचा तुम्हाला यापुढे त्रास
होणार नाही.

तुम्हाला आढळेल की या सर्व गोष्टी तुमच्या मालकीच्या आहेत. अत्यावश्यकतेने ते
करणे आवश्यक आहे

- आपल्या जीवनाला आकार द्या,

- तुमची कथा भरा, ई

- प्रेमाची आमची गरज पूर्ण करणे

जे आपल्याला अनंत काळापासून हवे होते, जे आपली इच्छा ओळखण्यासाठी
आहे.

श्रद्धा ठेवा,

- आमच्या प्रेमात अडथळा आणत नाही आणि

- तुमच्यावर तयार केलेले आमचे प्रशंसनीय प्रकल्प विकसित करण्यासाठी
आम्हाला मोकळे सोडा.

त्यानंतर मी दैवी फियाटमध्ये माझा त्याग चालू ठेवला आणि माझा गोड येशू जोडला:

माझी चांगली मुलगी, ती जी माझी इच्छा पूर्ण करते आणि त्यात राहते ती माझ्या इच्छेच्या ऐक्याकडे जाते आणि प्रत्येक गोष्टीत, सर्व प्राण्यांमध्ये आणि त्यांच्या प्रत्येक कार्यात माझ्यावर प्रेम करण्यासाठी सर्व गोष्टींमध्ये तिच्यामध्ये उतरते .

आणि मी: "माझ्या प्रिये, प्रत्येकामध्ये आणि त्यांच्या सर्व कृतींमध्ये तुझ्यावर प्रेम करण्यासाठी मी जे काही करतो आणि माझ्या प्रत्येक प्रेमाला कव्हर करू इच्छितो जेणेकरून तुला प्रत्येकाकडून प्रेम मिळेल, परंतु मी पाहतो की प्रत्येकजण तुझ्यावर प्रेम करत नाही. हे दुःख आहे. कारण मला असे वाटते की माझ्या प्रेमात कोणतीही महत्वाची शक्ती नाही आणि म्हणूनच, प्रत्येकजण तुझ्यावर प्रेम कसे करावे हे मला माहित नाही ».

आणि येशू : माझ्या मुली, माझ्या इच्छेच्या एकतेची ही शक्ती आहे जी तुला माझ्यावर प्रेम करण्यास आणि प्रत्येकासाठी प्रेमाची देवाणघेवाण करण्यास तुला प्रत्येक गोष्टीकडे ढकलते. आणि जर त्या सर्वांनी मला त्यांचे प्रेम दिले नाही, तर मी असे म्हणू शकत नाही की मला तुमचे प्रेम मिळाले नाही; अधिक तंतोतंत, मला तुमच्या प्रेमात प्रत्येकाने मला द्यावी अशी लव्ह नोट वाटते, आणि अरे! मी किती आनंदी आहे.

हे आपले दैवी कार्य आहे हे आपल्याला माहित असणे आवश्यक आहे :_

आपण कधीही व्यत्यय आणत नाही अशा आपल्या एका कृतीच्या उंचीवरून आपला प्रकाश, आपले प्रेम, आपली शक्ती आणि आपला चांगुलपणा खाली येतो. ते मागे जातात

- सर्व कृती, हृदयाचे ठोके, पावले, शब्द आणि विचार त्यांना आकार देण्यासाठी, त्यांची गुंतवणूक करा आणि आमच्या प्रेमाने त्यांच्यावर शिक्कामोर्तब करा.

प्रत्येक गोष्टीचा आणि प्रत्येक गोष्टीच्या शोधात जाण्यासाठी आपल्याला प्रेमाची अपरिहार्य गरज वाटते, आपले "आय लव्ह यू" देण्यासाठी काहीही आपल्यापासून

सुटत नाही, हृदयाचा ठोका देखील नाही. तरीही, प्राणी आपल्याला आवडत नाहीत. अधिक तंतोतंत, आमच्या प्रेमाच्या पावसात पळून जाणारे आहेत.

पण चला, आम्ही थांबत नाही.

कारण आपला दैवी स्वभाव प्रेम आहे आणि प्रेम करणे आवश्यक आहे.

आपले प्रेम आपल्याला प्रेमाने देत असलेले समाधान, आनंद आपल्याला जाणवतो.

सर्वांवर प्रेम करण्याचा आणि सर्वत्र आणि सर्वत्र पसरवण्याचा गुण त्यात आहे.

जर आपल्या प्रेमाला त्रास झाला तर आपल्यामध्ये आनंदाची पूर्णता राहणार नाही

- प्रेम करण्याची शक्ती नसणे, किंवा अगदी

- बदल्यात काहीही न मिळाल्यास थांबणे.

तर चालू ठेवा

-सर्वांसाठी प्रेम e

- आपल्या प्रेमाने सर्व काही ओलांडणे.

आणि तुम्हाला हवं ते सगळं मिळत नसताना,

आपण आपल्या सर्वांवर प्रेम करू इच्छित असलेल्या आमच्या प्रेमाच्या आनंदाच्या नोट्स ऐकू शकाल.

मी अजूनही दैवी इच्छेच्या कुशीत आहे असे एक मूल आवडते ज्याला तिच्या आईच्या कुशीत पाळणे घेऊन गोड झोप घ्यायची आहे. आणि जर तिची आई तिला रॉक करत नसेल तर

- गरीब लहान मुलाला सुरक्षित वाटत नाही,

- अस्वस्थ आहे,

- ती रडते आणि तिच्या आईला विनवणी करते की तिला आपल्या हातात घेऊन तिला विश्रांती द्यावी. आणि त्याला हवं ते मिळाल्यावर तो शांत होतो.

मी त्या बाळासारखा आहे जो नुकताच जन्माला आला आहे

मला प्रकर्षाने वाटते की फियाटच्या बाहूंमध्ये पाळणे आणि संरक्षित करणे सुरक्षित असणे आवश्यक आहे.

आणि मला अनुभव नसल्यामुळे,

मला मार्गदर्शन करण्याची आणि त्याच्या इच्छेनुसार मी काय करावे हे जाणून घेण्याची गरज वाटते.

माझ्या गोड जिज्ञासच्या privations आणि इतर अपघातांमुळे मला दडपल्यासारखे वाटले. मग येशू, माझा प्रचंड चांगला, सर्व चांगुलपणा, मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेचे माझे लहान नवजात, माझ्या हातात ये. तू बरोबर आहेस की तू फक्त माझ्या मिठीत सुरक्षित आहेस. माझ्या मृत्युपत्रात कोणताही धोका नाही आईपेक्षा चांगली ती तुला तिच्या छातीशी घट्ट धरून ठेवते. ते तुम्हाला त्याच्या प्रकाशाने आणि प्रेमाने पोषण देते.

दडपशाही, दुःख किंवा भीती नाही.

या गोष्टी माझ्या इच्छेबाहेरच्या आहेत.

माझ्या इच्छेमध्ये फक्त शांती, आनंद आणि निरंतर स्वभाव आहे.

माझ्या इच्छेमध्ये करण्यासारखे बरेच काही आहे की आत्म्याला अत्याचार करण्यास वेळ किंवा साधन नाही.

दडपशाही म्हणजे माझ्या बाहूतील त्यागाच्या अभावापेक्षा अधिक काही नाही.

शरणागतीने गोड झोप येते

या झोपेत, आत्मा जोपर्यंत प्रेम करतो आणि जोवर प्रेम करतो त्याची स्वप्ने पाहतो जोपर्यंत तो आत्मा त्याच्या गर्भाशी घट्ट धरून ठेवतो.

याउलट , अत्याचार आणि भीती आदल्या दिवशी उत्पन्न करतात

प्राण्याला स्वतःमध्ये स्वारस्य आहे आणि जो त्याच्यावर प्रेम करतो आणि

त्याच्यावर लक्ष ठेवतो त्याच्यामध्ये नाही.

आपल्याला माहित असणे आवश्यक आहे

- माझ्या इच्छेचे काय करावे आणि त्यात जगणे हे माझे जीवन तुझ्यामध्ये आणि बनवते
- संपूर्ण त्याग याला माझी कामे म्हणतात.

जो प्राणी माझ्यामध्ये त्यागून राहत नाही तो माझ्या जीवनात आणि माझ्या कर्माना बाधा आणतो.

आणि मला जे हवे आहे ते मी प्राण्यामध्ये विकसित करू शकत नसल्यास मी दुःखी आहे.

म्हणून तू माझ्यामध्ये पूर्णपणे त्याग कर आणि मी सर्व गोष्टींची काळजी घेईन.

त्यानंतर मी क्रिएशनमध्ये माझी फेरी केली

- देवाने निर्मळ प्रेमातून निर्माण केलेल्या आणि जतन केलेल्या सर्व गोष्टींमध्ये माझ्या प्रेमाची देवाणघेवाण करा.

माझा प्रिय येशू जोडला:

माझी मुलगी

देवत्वाच्या मोठ्या विस्ताराशी संलग्न जगाचा विशाल विस्तार सतत फिरत असतो, आपल्या अविरत हालचालीद्वारे अॅनिमेटेड._

आपल्या भोवती ते वैभव, सन्मान आणि प्रेम परत देण्यासाठी ते आपल्याभोवती फिरत असते.

त्यामुळे आम्ही आमच्या कामाच्या मध्यभागी आहोत

ते आपल्याभोवती प्रदक्षिणा घालत असताना, ते गुप्त आणि रहस्यमय स्वरांनी आपल्या परमात्म्याला मंत्रमुग्ध करतात.

आपले जीवन निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये विखुरलेले आणि आपल्याकडे परत आल्याचे आपल्याला वाटते

- आमच्या प्रेमाची नाडी,
- आमच्या पंथाची खोली,
- आमच्या गौरवाची स्तुती,
- आमच्या चमचमीत सौंदर्याचा प्रभामंडल e
- आपल्या प्रकाशाचे जीवन.

आपल्या कामात फिरणारा प्राणी एकरूप होतो

- सृष्टी आपल्याला जे काही देते ते आपल्याला देण्यासाठी.

माझ्या दैवी इच्छेने ते जे करतात ते करण्यासाठी सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये स्थान देते.

आणि त्याचा दौरा करून तो मिळवतो

- अधिक प्रेम आणि अधिक प्रकाश आणि अधिक ज्ञान, जे त्यास आणखी सुशोभित करते.

ते पाहून आनंद होतो

- जो त्याच्या निर्मात्याचा जीव घेतो आणि त्याची प्रत बनवतो. आणि माझा दैवी फियाट त्याला त्याच्या कामात त्याच्या सन्मानाचे स्थान मिळवण्याचा अधिकार देतो.

जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो तो अविभाज्य आहे

- आमच्याबद्दल, आणि
- आपल्या निर्मितीच्या सर्वात मोठ्या ते सर्वात लहान कार्ये.

आपल्या इच्छेची सर्जनशील शक्ती त्याला सर्व गोष्टींशी एक अविघटनशील आणि शाश्वत ऐक्याने जोडते.

फियाटमधील माझा त्याग सुरूच आहे

जितका मी हार मानतो तितके मला त्याच्या सामर्थ्याने सामर्थ्य मिळते असे वाटते.
त्याचे जीवन माझे सजीव करते.

त्याचा प्रकाश मला धीर देतो.

ज्याच्यामध्ये मी स्वतःला पूर्णपणे सोडून देतो तो मला तो स्पष्टपणे प्रकट करतो.

हे मला त्याच्या कृती परत शोधण्याची तीव्र इच्छा देते

त्याच्या प्रेमात त्याच्या लहान मुलीने त्याने जे काही केले त्याचे प्रेक्षक व्हावे असे
त्याला वाटते

जीवांवर प्रेम.

जेव्हा माझा सार्वभौम येशूने मनुष्याच्या निर्मितीच्या कृतीत मला थांबवले तेव्हा मी
दौऱ्यावर होतो . _

त्याने मला सांगितले:

माझी मुलगी

किती गोड आठवण आहे: माणसाची निर्मिती!

हे आमच्या प्रेमाच्या एका परमानंदात तयार केले गेले.

आमचे प्रेम इतके महान होते की आम्ही शोधून काढलेल्या कामाची आम्हाला भीती
वाटली.

ज्या सौंदर्याने आम्ही ते परिधान केले होते, ज्या पावित्र्याने आम्ही ते भरले होते,
त्याचा आकार आणि ज्या सामंजस्याने ते तयार झाले होते ते आम्हाला मोहित करते.

त्याचे विशेषाधिकार, त्यातील प्रत्येक गुण, आमच्यासाठी प्रेमाचा आनंद होता
ज्यामुळे आम्हाला आनंद झाला.

आमचे प्रेम हादरलेले, दबलेले आणि उत्साही होते.

याने आपल्यामध्ये माणसाबद्दलच्या अप्रतिम आणि सक्रिय प्रेमाला जन्म दिला.
आणि प्रेमाच्या या आनंदात आम्ही आनंदी होतो.

आम्ही कशातच लक्ष दिले नाही.

आपण आपल्या प्रेमाच्या प्रकटीकरणावर मर्यादा घालत नाही. आम्ही सर्व संपत्तीने ते समृद्ध केले आहे.

आम्ही त्याच्यामध्ये कोणतीही रिक्तता ठेवली नाही जेणेकरून त्याचे आपल्यावरील प्रेम पूर्ण व्हावे आणि आपल्याला मोहित केले जाईल जेणेकरून आपण त्याच्यावर सतत प्रेम करू शकू.

माणसाच्या निर्मितीची आठवण त्याच्याबद्दलच्या आपल्या प्रेमाचा आनंद पुन्हा जिवंत करते.

जो प्राणी आपल्या इच्छेनुसार आपली वळण घेतो आणि आपली कामे शोधतो

- मनुष्याच्या निर्मितीच्या तयारीत

सर्व प्राण्यांना कॉल करणारी घंटा वाजते

- माणसासाठी देवाचे हे प्रेम ओळखा.

आणि हा गोड आवाज आपले लक्ष जागृत करतो, आपले प्रेम जागृत करतो.

माणसाबद्दलचा हा परमानंद तो आपल्यात निर्माण करतो.

परमानंद म्हणजे ज्याच्यावर प्रेम केले जाते त्याच्यावर मर्यादा न ठेवता बाहेर पडणे.

जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो त्याच्याकडे आपल्यात प्रेमाचा परमानंद निर्माण करण्याची ताकद असते, जी जीवावर ओतते.

आपल्या सामर्थ्याने, आपण प्राणी आपल्यासाठी आनंदी बनवतो

की त्याच्याकडे काहीच उरले नाही आणि सर्वकाही आपल्या परमात्म्यात वाहू शकते.

मधोमध बहर येतो.

म्हणून आपल्याला त्याच इच्छेतील प्राणी पाहण्यासारखे काहीही आवडत नाही.

जिथे ते तयार केले गेले.

आमची कामे पहा. त्यांना जाणून घ्या.

आपल्या प्रेमाची नाडी अनुभवा जी प्रत्येक निर्मित वस्तूमध्ये असते.

ही एक किट होती जी आपण तयार केली आहे आणि सर्व वस्तूंच्या निर्मितीमध्ये मानवाला दिली आहे.

मग सृष्टीतील चांगल्या गोष्टींचे जीवन कोणाला मिळते?

अशा भव्य टाऊसोचा फायदा कोणाला आहे आणि त्याच्या मालकीचे अधिकार आहेत? जो त्यांना ओळखतो.

त्यांना जाणून घेतल्यावर, त्याला आपले प्रेम धडधडणारे, आपली कार्यशील इच्छा दिसते आणि तो त्यांच्यावर प्रेम करतो. त्यांच्यावर खूप प्रेम करणाऱ्या या परमात्म्याला त्यांच्यामध्ये प्रेम करा.

म्हणून, आमच्या कामात सतत लक्ष द्या

जेणेकरून आपण इतरांच्या प्रेमात योगदान देऊ शकू.

आपल्यामध्ये प्रेमाचा परमानंद असेल .

निर्मात्याने तुम्हाला खूप प्रेमाने दिलेल्या उत्कृष्ट पोशाखाचा तुम्ही आनंद घेऊ शकाल.

ज्यानंतर माझा छोटासा आत्मा ईश्वरी इच्छेने केलेल्या कामांमधून गेला.

एकातून दुसऱ्याकडे जाताना, मी परम पवित्र व्हर्जिनच्या संकल्पनेत आलो.

मारिया _

अरे देवा. ईश्वरी इच्छेनुसार हे कृत्य होण्यापूर्वी स्वर्ग शांत राहिला .

या महान विलक्षण व्यक्तीबद्दल सर्व काही सांगता न येता देवदूत थक्क झाले. आह! त्याबद्दल फक्त देवच बोलू शकतो.

कारण या संकल्पनेत काम करणाऱ्या या विलक्षण व्यक्तीचा तो लेखक आहे. आणि मी थक्क झालो.

मग माझ्या दयाळू येशूने मला आश्चर्यचकित केले आणि मला म्हणाले:

माझी मुलगी

इमॅक्युलेट व्हर्जिनची संकल्पना ही आमच्या इच्छेची नवीन कृती होती,

म्हणजेच कालांतराने

मार्गात नवीन ,

वेळेत नवीन, ई

कृपेने नवीन .

तिच्यात, सर्व सृष्टी नूतनीकरण झाली.

सर्व गोष्टींना सामावून घेणाऱ्या आपल्या नजरेत आणि आपल्या विशालतेमध्ये,
आपण सर्व प्राणी आणि त्यांच्या सर्व चांगल्या कृत्यांना बोलावले आहे.

वर्तमान, भूतकाळ आणि भविष्य, जणू ते एक आहेत,

जेणेकरून ही संकल्पना तयार होऊ शकेल

- प्रत्येक जीवावर आणि प्रत्येक गोष्टीवर

- हा अधिकार सर्वांना द्या,

- आणि त्यांना प्रत्येक गोष्टीवर हा अधिकार द्या, शब्दांनी नव्हे तर कृतीने.

जेव्हा आपली इच्छा एखादी कृती करते जी उपयुक्त असली पाहिजे

सर्वांसाठी सार्वत्रिक हित म्हणून, कोणालाही बाजूला ठेवले जात नाही.

माझी इच्छा, त्याच्या सर्वशक्तिमानतेसह, सर्व गोष्टी एकत्र करते: प्राणी आणि त्यांची
कार्ये

(पाप पूर्ण झालेल्या लोकांशिवाय, कारण वाईट आपल्या कृतींमध्ये प्रवेश करत
नाही).

त्याला हवी असलेली कृती तो करतो.

बघा तुमची कृती त्याचाच एक भाग आहे. तुम्ही तुमचा भाग केलात. त्यामुळे सासरे तू त्याची मुलगी आहेस.

आणि व्हर्जिन राणी तुझी आई आहे.

तुम्हाला माहीत आहे का आम्ही हा पवित्र प्राणी अशा प्रकारे का निर्माण केला?

साठी होती

- संपूर्ण निर्मितीचे नूतनीकरण करण्यासाठी,
- त्याच्यावर नवीन प्रेमाने प्रेम करा आणि
- या खगोलीय प्राणी आणि आईच्या पंखाखाली सर्व प्राणी आणि सर्व गोष्टी सुरक्षित करण्यासाठी.

आमची कामे कधीही वेगळी नसतात.

आपण नेहमी एकाच कृतीपासून सुरुवात करतो.

जर ही कृती एक असेल,

- सर्वकाही एकत्र करते आणि
- सर्व कृती एक असल्याप्रमाणे सर्व काही करते.

ही आमची सर्वशक्तिमानता आहे, आमची सर्जनशील शक्ती आहे :

- सर्वकाही एकाच कृतीत करा,
- सर्वकाही शोधा, आणि
- सर्वांचे चांगले करा.

दैवी इच्छा, त्याच्या गोड मंत्रांसह, त्याचे दिव्य जीवन माझ्या आत्म्यात विणत राहते.

ते वाढवते, आकार देते, पोषण करते, प्रकाशाच्या पंखांनी ते झाकते आणि इतके चांगले लपवते की वाऱ्याचा एक श्वासही माझ्या आत्म्यात त्याचे जीवन वाढण्यापासून रोखू शकत नाही.

अरेरे! दैवी इच्छेशिवाय, जी आईपेक्षा चांगली, कोमल आणि प्रेमळ आहे आणि मला तिच्या हातात धरते, माझ्या आयुष्यातील सर्व परिस्थितीत प्रकाशाने झाकलेली आहे, अरे! तिच्याशिवाय हे खूप वेदनादायक असेल आणि मी काय करू हे मला माहित नाही .

पण त्याचा प्रकाश मला शांत करतो आणि मला बळ देतो आणि मी पुढे चालू ठेवतो.

अरेरे! सुंदर विल, अशा दयाळूपणाबद्दल मी तुमचे किती आभारी आहे.

मी तुम्हाला तुमच्या इच्छेची अनंतता ऑफर करतो कारण तुम्ही पात्र आहात म्हणून धन्यवाद.

माझे मन त्याच्या प्रकाशात न्हाऊन निघाले होते जेव्हा माझ्या प्रिय येशूने पुन्हा त्याची संक्षिप्त भेट दिली आणि म्हटले:

माझी धन्य मुलगी,

माझ्या इच्छेच्या प्रकाशाच्या पंखाखाली प्राणी पाहणे किती सुंदर आहे! या प्रकाशाने झाकलेला प्राणी त्याच्या प्रकाशाच्या आईशिवाय इतर काहीही पाहू, ऐकू किंवा स्पर्श करत नाही.

जर इतर प्राण्यांना दुखापत झाली, मारणे आणि कटुता भरणे,

प्रकाशाच्या बाहूंमध्ये खोलवर बुडणे e

ज्यांना तिला दुखवायचे आहे त्यांना ती हलक्याफुलक्या हास्याने प्रतिसाद देते आणि त्यांच्या मानवी बेफिकीरीला गोंधळात टाकून त्यांची थट्टा करते.

अरेरे! माझ्या ऑपरेटिव्ह इच्छेची शक्ती.

हे सर्वकाही निसटते. ती प्रत्येक गोष्टीवर विजय मिळवते

त्याच्या प्रकाशाने ते आत्म्यात त्याचे साम्राज्य वैभवाचे सिंहासन तयार करते जे त्याला कार्य करण्याचे स्वातंत्र्य देते.

त्याची शक्ती अशी आहे हे तुम्हाला माहित असले पाहिजे की एक होण्यासाठी प्रत्येक शतक लागते.

त्याचे राज्य सर्वत्र पसरले आहे.

प्राण्यांची सर्व चांगली कृत्ये ही अणूंशिवाय दुसरे तिसरे काही नसतात जे एकत्रितपणे एकच कृती बनवतात.

ते त्याची शक्ती ओळखतात आणि त्याच्या चरणी नतमस्तक होतात, ते या सर्वोच्च इच्छेच्या मानवी पिढ्यांचे वैभव आणि पंथ तयार करतात.

सूर्य हे त्याचे प्रतीक आहे, जे प्रकाशाच्या अणूंशिवाय दुसरे काहीही नाही जे एकत्र केल्यावर, पृथ्वीला प्रकाशित करणारा सूर्य बनतो.

पण हे अणू दैवी शक्तीने सज्ज आहेत. त्या प्रत्येकामध्ये अद्भुत शक्ती आहे

इतका की तो फक्त पृथ्वीला स्पर्श करायचा आहे

-प्रत्येक वनस्पती आणि फुलांसाठी एक वेगळे जीवन तयार करण्याचे अद्भुत फायदे आणि परिणाम वनस्पतींशी संवाद साधणे.

त्याचप्रमाणे प्राण्यांच्या कृतींमध्ये, जरी अणू असले तरी, माझ्या इच्छेची अद्भुत शक्ती आहे.

म्हणून, ते आश्चर्यकारक प्रभावांनी भरलेले आहेत.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जेव्हा प्राणी माझ्या इच्छेनुसार कृती करण्यास तयार होतो, तेव्हा माझी इच्छा त्याच्या शक्तीचे शस्त्र होते आणि ते सोपे करते.

ते शून्यता निर्माण करते, मानवी इच्छेतील दैवी स्वरूप तयार करते. विजयी, माझी इच्छा जीवाच्या इच्छेनुसार त्याचे जीवन तयार करते.

हे नेहमीच चालू असते.

माणसाने स्वतःच्या इच्छेने त्याचा मार्ग अडवला तरच थांबते, माझी नाही.

सृष्टीच्या इच्छेनुसार माझ्या इच्छेचा मार्ग रोखणे हा केवढा अपराध आहे!

हे मार्ग सतत प्रवास करण्याच्या मानवी इच्छेमध्ये असावेत आणि माझी कृती त्यांच्यावर कार्य करते म्हणून मी प्राणी निर्माण केले.

आणि कोणीही

- माझ्या मार्गात अडथळा आणतो

- मला माझ्या निर्मितीची निरंतरता थांबवायची आहे,

- माझ्या पावलांना अडथळा आणणे ई

- मला अभिनय करण्यापासून रोखण्यासाठी तो माझे हात बांधतो.

अरेरे!

माझी इच्छा पूर्ण न करणे ही क्षुल्लक बाब वाटते.

तरीही हा सर्वात मोठा अपराध आहे आणि ती गरीब प्राण्यांसाठी दैवी महाराजांसमोर सूड घेण्यासाठी ओरडते ,

विशेषतः जेव्हा एखाद्याला माहित असते की माझ्या इच्छापत्राला काम किंवा त्याग हवा आहे.

माझी इच्छा पूर्ण न केल्यामुळे,

सत्य समजून घेणे ,

जे पवित्र आत्म्याविरुद्ध पाप आहे जो देवासमोर सूड घेण्यासाठी ओरडतो.

माझी इच्छा जाणून ते न करणे

आकाश बंद करा ,

दैवी संबंध तोडणे इ

दैवी आज्ञा न मानणे की प्रत्येक प्राण्याला जाणून घेणे बंधनकारक आहे

ज्यासाठी त्याने आपल्या जीवाची किंमत मोजूनही सादर केले पाहिजे.

म्हणून सावधगिरी बाळगा, माझ्या इच्छेची आणि मी जे विल्हेवाट लावली आहे त्याची पूजा करा

जर तुम्हाला तुमचा येशू आनंदी करायचा असेल तर तुमच्यासाठी.

मी नेहमीच दैवी फियाटचा शिकार असतो. दुष्पट प्रेम पुनरुत्पादित करा जे त्याने माझ्यासाठी बर्पाच गोष्टी निर्माण केल्या होत्या. असे दिसते की दैवी इच्छा आपल्या प्रिय प्राण्यांच्या प्रेमासाठी त्याच्या महान प्रेमासाठी जागा शोधण्यासाठी उसासे टाकते.

आकाश, सूर्य आणि वारा हे आम्हाला सांगण्यासाठी तातडीच्या कॉल्सशिवाय दुसरे काहीही नाही: "मी माझ्या प्रेमाने तुझ्यापुढे आहे आणि मला तुझ्यापासून वंचित ठेवू नका". मी पाहिले की सर्व काही मला माझ्या निर्मात्यावर प्रेम करण्यासाठी बोलावत आहे.

मग माझा प्रिय येशू मला आश्चर्यचकित करून म्हणाला:

माझी मुलगी

मी तुझ्या डोक्यावर पसरलेले एक तारा जडलेले आकाश तयार केले आहे ,
मी पण तुझ्यात स्वर्ग निर्माण केला आहे . आणि हे आकाश म्हणजे तुमचा आत्मा आहे, तुमच्या डोक्याच्या वरपासून पायांच्या शेवटपर्यंत सर्वत्र पसरलेला आहे. तुझ्यात असे एकही स्थान नाही जिथे हे आकाश पसरत नाही.

त्यामुळे तुमच्या वर एक आकाश आहे आणि तुमच्या आत आणखी एक आकाश आहे जे अधिक सुंदर आहे.

आणि हे स्वर्ग जे काही तुमच्या स्वभावाने करतो, म्हणजेच विचार, बोलणे, चालणे आणि दुःख हे तुमच्या आत्म्याच्या आकाशातील तेजस्वी तारे आहेत.

या आकाशात चमकणारा सूर्य ही माझी इच्छा आहे. वाहता समुद्र माझी कृपा आहे

वारा हे माझे उदात्त सत्य आहेत जे सर्वात भव्य सद्गुणांचे फुलांचे क्षेत्र बनवतात .

सृष्टी सृष्टीच्या आत नसून केवळ बाहेरून घडवणे हे आपल्या बुद्धीला किंवा आपल्या प्रेमाच्या सामर्थ्याला योग्य ठरले नसते,

- अशा प्रकारे आतील भाग, महत्वाचा आणि आवश्यक भाग सोडून, तारे आणि सूर्य यांच्या आकाशाशिवाय.

नाही, नाही, जेव्हा आपण एखादे काम करतो तेव्हा आपण ते आपल्या सृष्टी आणि जीवनाच्या बाहेर आणि आत भरतो.

इतके की त्याच्या अस्तित्वाचा एक कणही नसावा जो आपल्या सर्जनशील कार्याचे जीवन आणि सामर्थ्य अनुभवत नाही.

म्हणूनच आपण प्राण्यावर इतके प्रेम करतो की ते आपले काम आहे.

आपण जे निर्माण केले आहे ते जपण्यासाठी आपण आपले जीवन त्यात सोडतो.

म्हणून जो कोणी माझ्या इच्छेचे जीवन स्वतःमध्ये अनुभवत नाही,

- त्याला सिद्धांतात माहित आहे, परंतु व्यवहारात नाही.

जेव्हा एखादी चांगली गोष्ट ओळखली जाते आणि आचरणात आणली जाते तेव्हा त्यात सद्गुण असते

- लाइफ ऑफ गुडचा पदार्थ तयार करणे जे ज्ञात आहे. अन्यथा, चांगले व्यवहारात आणल्याशिवाय राहिल,

- आयुष्य नसलेल्या चित्राप्रमाणे,

पाहणाऱ्यामध्ये स्वतःचे जीवन घडवण्याचा सद्गुण त्यात नाही.

माझी इच्छा जीवन आहे.

आपली कामे जिवंत कामे आहेत, मृत कामे नाहीत.

परंतु जे त्यांना ओळखत नाहीत, त्यांना जाणून घेण्याचा प्रयत्न करत नाहीत आणि त्यांना आचरणात आणत नाहीत, त्यांच्यासाठी ही कामे मृत कृतीसारखी जीवनाशिवाय आहेत.

म्हणून व्यवहारात मी तसे करण्यासाठी जीवाची वाट पाहत आहे

- साध्य करण्यासाठी,
- ट्रेनला,
- माझ्या इच्छेचे जीवन वाढवण्यासाठी ई
- प्राण्यामध्ये आपली कार्ये जिवंत करण्यासाठी.

ज्यानंतर मला माझ्या आत्म्यात भीती वाटली, माझ्या आत्म्यात माझ्या गोड येशूच्या उपस्थितीबद्दल एक शंका,
किंवा जर त्याने मला एकटे सोडून माघार घेतली असेल आणि सोडून दिले असेल.
अरे देवा!

किती क्रूर काटा आपल्याला टोचतो आणि आपल्याला क्रूर मृत्यूची अनुभूती देतो!
पण माझ्या नेहमी दयाळू येशूने मला आश्चर्यचकित केले आणि म्हणाला:

माझ्या मुली, घाबरू नकोस.

तुम्हाला धीर देण्यासाठी,
मी तुम्हाला सांगू इच्छितो की मी तुमच्या आत्म्यात राहतो आणि जेव्हा मी ते सोडतो तेव्हा कोणते चिन्ह दर्शवते.
जर आत्म्याने माझ्या इच्छेला अधीन केले, तिच्यावर प्रेम केले, त्याला प्रथम स्थान दिले, तर ते मी तेथे असल्याचे लक्षण आहे.
कारण माझ्या उपस्थितीत माणसाची इच्छा माझ्या अधीन ठेवण्याचा गुण आहे.
दुसरीकडे, जर आत्म्याला माझ्या इच्छेबद्दल बंडखोर वाटत असेल, तर हे निश्चित चिन्ह आहे की मी माघार घेतली आहे.
म्हणून, शांत रहा आणि घाबरू नका.

दैवी इच्छेचा समुद्र माझ्या आत्म्यात कुजबुजत राहतो. अरेरे! की त्याची कुजबुज गोड, छेदणारी आणि अस्वस्थ करणारी आहे.

तो मला इतका वाहून नेतो की मी त्याच्याशी कुजबुजतो जणू हा दैवी समुद्र माझाच आहे .

तिच्यामध्ये बुडून, मला यापुढे काहीही कसे करावे हे माहित नाही परंतु सर्वोच्च इच्छा काय करते. मी कुजबुजलो: " प्रेम, आराधना, आनंद, आनंद आणि सौंदर्य ", माझ्यामध्ये प्रवेश केलेल्या प्रेरणांना उत्तेजित करते.

मग माझा गोड येशू त्याच्या लहान मुलीला भेटला आणि तिला म्हणाला:

माझी धन्य मुलगी,

आमच्या इच्छेच्या अमर्याद समुद्रात तुमचा लहानपणा हा आमचा सर्वात मोठा आनंद आहे.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जो कोणी आमच्या इच्छेमध्ये राहतो तो तीन कृती उत्सर्जित करतो:

सहयोग करा, मदत करा आणि प्राप्त करा.

प्रथम, तो त्याच्या निर्मात्याच्या कृतीमध्ये सहयोग करतो, कारण एकाची इच्छा ही दुसऱ्याची इच्छा असते.

ही दैवी इच्छा जे काही करते त्यामध्ये असे काहीही नाही ज्यामध्ये तो प्राणी त्याच्या कार्यात सहयोग करण्यास ठेवत नाही.

म्हणूनच माझी इच्छा यापुढे एकटी नाही. त्याच्यात राहणाऱ्यांची अविभाज्यता त्याला जाणवते.

त्याला त्याच्या कृतीमध्ये एक इच्छा वाटते जी अमर्यादतेमध्ये मर्यादित आहे जी आपल्या कार्याच्या निरंतर कार्यामध्ये बहुविधतेने प्रेम करते आणि सहयोग करते.

अशा प्रकारे जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो तो आपला एकटेपणा मोडतो. आपल्या दिव्य समुद्रात त्याचा सहभाग आपल्याला जाणवतो.

त्याच्या लहानपणाचा आपल्यामध्ये सतत ओतणे,

ते आपल्या इच्छेचे अधिकार प्राप्त करते जे ते करते.

अरेरे! आपण आमचा आनंद, आमचा आनंद समजू शकत नाही, असे वाटते की प्राणी आपण जे करतो त्याशिवाय काहीही करण्यासाठी सहयोग करतो.

सहकार कायदा सहाय्य कायद्याला जन्म देतो

आत्मा सहयोग करतो आणि मदत करतो.

तिला जाणून घेतल्याशिवाय आणि सहकार्य केल्याशिवाय आम्ही काहीही करत नाही. एखाद्यापासून काहीतरी कसे लपवायचे

- जो आधीपासूनच आमच्याबरोबर आहे,
- कोण सहयोग करतो आणि
- आमच्या इच्छेमध्ये त्याचे स्थान आहे का?

पण तो सहकार्य करेल आणि फक्त मदत करेल का?

अरेरे! नाही. दुसरी कृती उद्भवते. ते स्वतःचे म्हणून आणि आपले म्हणून प्राप्त करणे आहे

आमच्या प्रेमाची अनंतता आणि आमची कामे,

- इतकं की इतकं प्रेम आणि इतकं मोठं काम कुठे ठेवावं हे त्याच्या लहानपणालाच कळत नाही.

आणि म्हणूनच तिला मिळालेल्या सर्व वस्तूंच्या ठेवीसह ती आमच्या मृत्युपत्रात आहे, आणि हे हक्काने, कारण या मृत्युपत्रात तिचे आहे.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की आमच्या इच्छेनुसार जे काही केले जाते ते खूप मोठे आहे

की प्राणी ते ताब्यात घेऊ शकत नाही आणि ते स्वतःपुरते मर्यादित करू शकत नाही.

म्हणून त्याने तोच करार वापरला पाहिजे ज्यामध्ये तो ठेवीत ठेवण्यासाठी त्याने काम केले.

शिवाय, आपल्या इच्छेच्या सामर्थ्याने प्राणी आपल्या इच्छेनुसार जे काही करते ते, तिच्या कृतीचे लहान अर्पण,

- त्याची लहानपणा आणि

अगदी लहान "मी तुझ्यावर प्रेम करतो"

त्या सर्व जागा आहेत ज्या आमच्या इच्छेमध्ये लागतात.

जितकी जास्त जागा व्यापेल तितके जास्त अधिकार मिळतील,

आणि तिला स्वतःमध्ये दैवी अधिकार आणि दैवी शक्ती जाणवते जी तिला सतत आनंदित करते आणि तिला उड्डाण देते.

जेणेकरून त्याचे जीवन संपूर्णपणे ईश्वरी इच्छेनुसार तयार होईल.

आणि ही जीवनपद्धती सर्व प्राण्यांची असायची त्यामुळे आपल्या निर्मितीचे हेच कारण होते.

पण ते प्रचंड कटुतेसह आहे

की आपण पाहतो की जवळजवळ सर्वच त्यांच्या मानवी इच्छेच्या आधारावर जगतात.

माझ्या लहान मनाला माझ्या दयाळू येशूच्या गोड धड्याने भरलेले वाटले.

काळजीत, त्याला शंका आणि भीती जागृत करायची होती.

मला माहित आहे की जेव्हा येशू इच्छितो तेव्हा तो आत्म्याला परवानगी देतो

-त्याला पाहिजे तिथे पोहोचण्यासाठी ई

- तुम्हाला आवडेल म्हणून.

त्याच्यासाठी कोणतेही कायदे नाहीत आणि कोणीही त्याला हुकूम द्यायला नाही.

वस्तूंकडे पाहण्याच्या मानवी पद्धतीकडे तो लक्ष देत नाही.

त्यांना गोंधळात टाकण्यासाठी तो नेहमी काहीतरी नवीन करतो.

कोणताही आत्मा त्याच्या प्रेमाच्या सामर्थ्याला मागे टाकत नाही.

ते किती शंका आणि भीती नोंदवतात हे महत्त्वाचे नाही.

तो त्याची पर्वा करत नाही आणि त्याला त्यांच्या बडबडीत सोडतो कारण तो त्याने निवडलेल्या आत्म्याने वागतो.

आणि हे सर्व माहित असतानाही, माझ्या दुर्बलतेने मला माझ्या वेदनादायक नशिबाची आठवण करून दिली. मी हादरलो आणि म्हणालो:

"येशूबद्दल या सर्व गोष्टींबद्दल किती शंका असतील कोणास ठाऊक!" मला खूप दुःखी आणि अस्वस्थ वाटले.

परंतु येशूने माझ्या गरीब आत्म्यावर लक्ष ठेवले आणि, त्याच्या छोट्या भेटीची पुनरावृत्ती करून, सर्व चांगुलपणा, तो मला म्हणाला:

धन्य मुलगी, काळजी करू नकोस. माझ्या इच्छेमध्ये सदगुण आहे:

त्याच्या मालकीची नसलेली प्रत्येक गोष्ट मारून टाका e

प्राण्यांच्या दुर्बलता आणि दुःखांचे प्रकाशात रूपांतर करण्यासाठी .

मी तुम्हाला सर्व सांगतो:

- हा सृष्टीचा गुण नाही,

- परंतु माझ्या इच्छेचे सदगुण आणि सामर्थ्य जे सर्वकाही करू शकते.

माझी इच्छा सूर्याचे प्रतीक आहे, जो उगवल्यावर बाहेर टाकतो आणि अंधार करतो आणि मरतो. आणि जेव्हा तो स्वतःला पृथ्वीवर ठेवतो, तेव्हा तो प्रत्येक गोष्टीला प्रकाशमय जीवन देतो.

तर ते माझ्या इच्छेने आहे.

आणि जेव्हा प्राणी स्वतःला तिच्या प्रकाशाच्या सामर्थ्याने कपडे घालू देते:

अंधार त्याला सोडतो आणि

त्याच्या वाईट गोष्टी प्रकाशाच्या जीवनात बदलण्यासाठी मरतात .

ज्यांना समजत नाही ते स्वतःला अशिक्षित दाखवतात.

त्यामुळे माझी इच्छा काय आहे आणि तो काय करू शकतो हे त्याला समजू शकत नाही.

किंवा काय साध्य करता येईल हे त्याला समजू शकत नाही.

-जो माझ्या इच्छेमध्ये राहतो

- त्याच्या प्रकाशासह गुंतवणूक केली जाऊ शकते.

त्यामुळे त्यांना बोलू द्या. मी अभिनय करीन आणि ते बोलत राहतील. **जर त्यांनी माझ्या इच्छापत्राचा सखोल अभ्यास केला नसेल, तर तुम्ही त्यांना काय समजून घ्यायचे आहे?**

ते इतर गोष्टींमध्ये शिकलेले डॉक्टर असतील, पण माझे

होईल, ते नेहमी थोडे दुर्लक्षित असतील.

त्यामुळे त्यांना बाजूला ठेवून शब्दांनी *नव्हे तर कृतीने वागण्याचा विचार करा.*

माझ्या दैवी इच्छेनुसार कार्य करणाऱ्यासाठी तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे:

त्याची कामे,

त्याच्या कृती ई

- त्याची देवाची उपासना

ते पूर्ण होतात आणि अनंतकाळात तयार होतात कारण माझी दैवी इच्छा शाश्वत आहे.

आणि तिच्यामध्ये जे काही केले जाऊ शकते ते अनंतकाळातून बाहेर येत नाही आणि दैवी आणि शाश्वत कार्ये, उपासना आणि प्रेम म्हणून पुष्टी केली जाते.

असे म्हटले जाऊ शकते की ही देवामध्ये बदललेल्या प्राण्यांची कार्ये आहेत आणि ज्यामध्ये देवाने स्वतः कार्य केले आहे.

जे मानव आहे ते दैवी इच्छेत किंवा अनंतकाळात प्रवेश करत नाही. प्रवेश करण्यासाठी, स्वतः देवाच्या कार्याचे जीवन परत मिळविण्यासाठी मानवाने आपले जीवन गमावले पाहिजे .

म्हणून जो कोणी आमच्या इच्छेनुसार राहतो तो आपल्याद्वारे स्वतःला दाखवण्यासाठी येतो:

वेळेत नाही ,

पण अनंतकाळात.

आमच्या मिरवणुकीसाठी आणि आमच्या सन्मानासाठी:

त्याची कृती आपली कृती असावी ,

त्याचे प्रेम आमचे प्रेम.

आम्हाला असे वाटते की प्राणी आम्हाला संधी देण्यासाठी आमच्या इच्छेमध्ये येतो:

आम्हाला कारवाई करण्यास सक्षम करण्यासाठी, ई

त्याला आमच्या स्वतःच्या प्रेमाने प्रेम करण्यासाठी आमचे प्रेम द्या.

सर्व काही आपले असले पाहिजे.

प्राणी जे काही करतो ते त्याच्या निर्मात्याच्या प्रतिमेने बिंबवले पाहिजे.

दुसरीकडे, जो माझ्या दैवी इच्छेबाहेर काम करतो तो वेळेत काम करतो.

वेळेवर केलेली सर्व कामे आहेत:

पुष्टीशिवाय किंवा त्याऐवजी

- की त्यांना निकाल येईपर्यंत वाट पाहावी लागेल

पुष्टी किंवा

निंदा केली

किंवा शुद्धीकरणाच्या अग्नीने शुद्ध .

त्यांना त्या प्राण्याचे कार्य मानले जाते जेथे परिपूर्णतेची कमतरता असू शकते:

- पवित्रता,

- प्रेम आणि

- अनंत मूल्य.

आमच्या इच्छेनुसार काम करणाऱ्यासाठी हे अगदी उलट आहे. या आमच्या कृती

असल्याने, त्या सर्वांमध्ये परिपूर्णता आहे:

- पवित्रता,
- प्रेमाची,
- सौंदर्य,
- कृपेचे,
- प्रकाश आणि
- अनंत मूल्याचे.

एकमेकांपासून इतकं अंतर आहे की सगळ्यांना समजलं तर, अरे! ते आपल्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी किती सजग असतील कोणत्याही मानवी कृतीपासून मुक्त राहा e
- दैवी इच्छेच्या कार्यप्रणालीने परिपूर्ण.

म्हणून सावधगिरी बाळगा आणि माझ्या इच्छेच्या प्रकाशाने गर्भवती आणि रिकामे होणार नाही असे काहीही करू नका.

तू मला खूप आनंदित करशील

- मी आहे त्या देवामध्ये मला वागण्याची परवानगी देणे.

म्हणून मी माझ्या दैवी इच्छेनुसार तुमची वाट पाहत आहे:

नेहमी तुझ्याकडे या,

- तुझ्यात वावरण्यासाठी माझे हात तुझ्या दिशेने वाढवा, ई
- बोलण्यात सक्षम होण्यासाठी आणि तुमच्यासोबत गोड संभाषण करण्यासाठी आणि
- माझ्या सर्वोच्च फियाटची गुप्त रहस्ये तुम्हाला प्रकट करतो.

यानंतर, मी येशूने, माझ्या अफाट चांगले, मला सांगितलेल्या सर्व गोष्टींचा विचार केला. आणि जणू काही माझ्यात शंका आणि अडचणी निर्माण व्हायच्या आहेत.

आणि तो, अवर्णनीय प्रभुत्वाने, मला म्हणाला:

माझ्या चांगल्या मुली, मी तुला जे काही सांगतो त्याबद्दल आश्चर्यचकित होऊ नकोस. माझ्या इच्छेनुसार सर्व काही शक्य आहे.

अशक्य अस्तित्वात नाही.

जर प्राणी स्वतःला माझ्या इच्छेनुसार चालवू देत असेल तर सर्व काही पूर्ण होईल.

तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की मी तुम्हाला जे काही सांगतो ते सर्व दैवी इच्छेचे राज्य तयार करण्यासाठी, क्रमाने आणि सुसंवाद साधण्यासाठी कार्य करते.

मी क्रिएशनमध्ये जे केले ते मी पुनरावृत्ती करतो: मी फियाट उच्चारला, नंतर शांतता होती.

आणि जरी आपण दिवसांबद्दल बोलत आहोत, त्या काळात दिवस अस्तित्वात नव्हते.

त्यामुळे मी प्रशिक्षण घेतलेल्या कालावधीबद्दल देखील आपण बोलू शकतो विश्वाचे महान यंत्र.

मी बोललो आणि काम केले आणि मी कामात इतके समाधानी झालो की माझ्या शब्दाने माझ्या फियाटने मला दुस-या फियाटचा उच्चार करण्यास आनंदित केले.

आणि माझी फियाट मी पाहिली तेव्हाच थांबली

-माझ्या कामात काहीही कमी नव्हते,

- की सर्व काही भव्यता, सौंदर्य, सुव्यवस्था, सुसंवाद आणि होते

- माझ्या कामांचा आनंद घेण्यासाठी मी तिथे आयुष्यासारखे जगलो.

माझी फियाट गोलकीपर म्हणून राहिली आहे, तीच फियाट त्याच्या सामर्थ्याने आहे

-मला माझ्या कामांशी लिंक करा

- मला त्यातून अविभाज्य केले.

हे सर्व माझ्या पहिल्या फियाटच्या प्रतिपादनात आहे. माझे पहिले धडे देत,
मी आत्म्यामध्ये शक्ती आणि माझ्या फियाटचे कार्य जमा केले आहे. मी जेव्हा सुरू
करतो तेव्हा मी म्हणू शकतो की मी माझे काम पूर्ण करेपर्यंत थांबत नाही.

सृष्टी अर्धवट संपली तर काय म्हणायचे?

हे माझ्यासाठी योग्य काम होणार नाही आणि माझे प्रेम उदंड होणार नाही.

म्हणूनच एक फियाट मला आकर्षित करते आणि दुसऱ्याला आनंद देते.

प्राण्यामध्ये शून्यता निर्माण करा

माझ्या कार्यरत फियाटमध्ये सुव्यवस्था आणि सुसंवाद आणण्यासाठी.

तो प्राण्याची विल्हेवाट लावतो आणि मला एकत्र अनेक कृत्ये तयार करण्यासाठी
इतर धडे देण्यास भाग पाडतो.

संयुक्त, ते नवीन निर्मिती तयार करतात, अधिक सुंदर आणि अधिक सुसंवादी
विश्वाच्या मशीनपेक्षा ज्याने माझ्या इच्छेच्या राज्याची सेवा केली पाहिजे.

म्हणूनच प्रत्येक शब्द आहे

-नोकरी,

- आमच्या प्रेमाचा आणखी एक प्रवाह. हे माझ्या पहिल्या फियाटला अंतिम रूप
देते

हात जोडून, उच्चारलेला पहिला आणि शेवटचा फियाट माझ्या राज्याच्या नवीन
निर्मितीची गुंफण तयार करेल

आत्म्यामध्ये खोलवर.

संततीपर्यंत प्रसारित केलेले, हे राज्य विश्वापेक्षाही अधिक वस्तू, पवित्रता आणि

मानवी पिढ्यांसाठी कृपेचे वाहक असेल.

तर याचा अर्थ काय ते पहा

- एक शब्द कमी किंवा जास्त,

- कमी-अधिक प्रमाणात धडा.

ती अशी कामे आहेत जी मिळाली नाहीत तर काहीच अर्थ नाही.

माझे फियाट नंतर मला आकर्षित करत नाही आणि इतर फियाट उच्चारणे मला आकर्षित करत नाही.

त्यामुळे काम पूर्ण होत नाही. मला थांबायचे आहे आणि माझे धडे पुन्हा करायचे आहेत.

मी ते पुन्हा सांगितल्यास, हे लक्षण आहे की तुम्ही माझ्या म्हणण्याकडे दुर्लक्ष केले आहे. आणि मला काहीही गहाळ होऊ नये अशी माझी इच्छा आहे कारण माझ्या इच्छेबद्दल मला जे काही सांगायचे आहे ते स्थापित झाले आहे.

म्हणून सावध राहा आणि मला पाहिजे ते करू द्या.

त्यानंतर मी या परिच्छेदाच्या सुरुवातीला काय लिहिले आहे याचा विचार केला, की जो ईश्वरी इच्छेनुसार कार्य करतो तो अनंतकाळात कार्य करतो आणि जो त्याच्या बाहेर कार्य करतो तो वेळेत कार्य करतो.

मी विचार केला: "एवढा मोठा फरक का?" येशू, माझे अफाट प्रेम, जोडले:

"माझ्या मुली, हे समजणे सोपे आहे.

समजा तुम्हाला काही सोने मिळाले आहे ज्याच्या मदतीने तुम्ही मोठ्या प्रमाणात सुंदर सोन्याच्या वस्तू बनवू शकता.

पण जर मी तुम्हाला तांबे किंवा पोलाद दिले असते, तर तुम्ही तांबे किंवा स्टील सोन्यात बदलू शकले नसते आणि म्हणून तुम्ही तांबे आणि स्टीलच्या वस्तू बनवल्या असत्या.

आता या तांबे आणि स्टीलच्या वस्तूंची सोन्याच्या वस्तूंशी तुलना करा. त्यांच्या मूल्यात किती फरक आहे!

तरीही, तुम्ही तेच काम त्याला समर्पित केले. तुम्ही एकसारखे आयटम तयार केले आहेत.

परंतु धातूमधील फरकामुळे, सोन्याच्या वस्तू आश्चर्यकारकपणे मूल्य, सौंदर्य आणि अभिजात इतरापेक्षा श्रेष्ठ आहेत.

जे त्यांच्या मानवी इच्छेने वागतात त्यांच्यासाठी,

-अगदी वेळेनुसार चांगले करणे, असे म्हणता येईल की ते सर्व काही तात्पुरते काम करते आणि हजारो दुःखांच्या अधीन असते.

ते नेहमी किमान मूल्याचे मानवी काम असतील कारण त्यांच्याकडे सोनेरी धागा, **माझ्या इच्छेचा प्रकाश नाही.**

पण जो माझ्या इच्छेनुसार वागतो त्याच्या सामर्थ्यात हा सोन्याचा धागा असेल. त्याच्या कृतीत निर्माता देखील असेल._

त्याच्या सामर्थ्यात अनंतकाळ असेल, वेळ नाही.

म्हणूनच दोघांमधील फरक व्यक्त करण्यासाठी पुरेशी तुलना नाही.

माझ्या दैवी इच्छेतील जीवन हे नक्की आहे:

माझ्या इच्छेमध्ये सृष्टीतील पहिली आणि कार्यरत क्रिया आहे.

तिला तो शिक्षक आवडतो ज्याला त्याने आपल्या विद्यार्थ्याला दिलेली थीम विकसित करायची आहे.

तो त्याला कागद देतो, त्याच्या हातात पेन ठेवतो आणि त्याच्या विद्यार्थ्याच्या अंगावर हात ठेवतो.

आणि विद्यार्थ्याच्या हाताने आणि एकत्र लिहिणाऱ्या शिक्षकाच्या हाताने थीम विकसित करा.

शिक्षकानेच अभिनय केला असे म्हणता येणार नाही का?

आणि ज्याने आपले विज्ञान आणि त्याचे सुंदर हस्ताक्षर या थीमवर ठेवले आहे जेणेकरून कोणालाही दोषाची सावली सापडू नये!

मात्र विद्यार्थी हलला नाही. त्याच्याकडे त्याच्या मालकाचे काम आहे. यामुळे त्याला कोणताही प्रतिकार न करता हात निर्देशित करण्याची परवानगी मिळाली.

त्याला आनंद देणाऱ्या सुंदर कल्पना, मौल्यवान संकल्पना पाहून त्याला आनंद झाला.

असे म्हणता येणार नाही का की विद्यार्थ्याला त्याच्या गुरुच्या कार्याचे मूल्य आणि योग्यता आहे?

माझ्या इच्छेनुसार राहणाऱ्याचे काय होते ते येथे आहे:

माझ्या इच्छेनुसार जी कृती करावयाची आहे ते प्राण्याने केले पाहिजे. ते बाजूला ढकलले जाऊ शकत नाही.

आणि त्याने त्याच्या दैवी कृतीसाठी आवश्यक आणि योग्य ते ठेवले पाहिजे.

आपला चांगुलपणा असा आहे की आपण त्या प्राण्यालाच आपल्या कृतीचा मालक बनवतो.

त्याऐवजी , जो आपल्या इच्छेमध्ये राहत नाही

- ज्या विद्यार्थ्याला शिक्षकाने थीम दिली आहे, परंतु या थीमचा अभिनेता न होता.

ज्या विद्यार्थ्याला चुका होऊ शकतात.

कारण तो त्याच्या लहान क्षमतेनुसार कार्य करतो आणि त्याला स्वतःला त्याच्या मालकाच्या क्षमतेपेक्षा आणि कार्यक्षमतेपेक्षा वरचे वाटत नाही.

आणि थीम इतर कोणी नसून आपल्या कृतेची आहे.

छोट्या छोट्या गोष्टीतही तो प्राणी सोडत नाही. प्राण्याच्या स्वभावानुसार, तो स्वतःला उधार देतो

- ऑपरेशनल कृती किंवा सहाय्याची कृती म्हणून,

कारण आपण त्याशिवाय करू शकत नाही असे कोणतेही चांगले नाही

- दैवी कृपेची मदत आणि समर्थन.

मी माझ्या शून्यतेत खोल आहे.

माझ्या गोड येशूपासून वंचित राहिल्यासारखे वाटून, मला त्याच्या जीवनाशिवाय आणि शक्ती किंवा आधाराशिवाय माझे शून्य वाटले. होली कम्युनियन मिळाल्यानंतर, मला दडपल्यासारखे वाटले.

येशू, माझ्यावर दया करून, मला म्हणाला:

माझ्या मुली, धैर्य, येशूबरोबर तुझे काहीही सर्वकाही नाही.

तुम्ही मला सर्व काही देऊ शकता कारण तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जेव्हा तुम्ही मला संस्काराने स्वीकारले तेव्हा मी एकटा खाली जात नाही, तर मी माझ्या सर्व कामांसह खाली जातो.

मी तुला माझ्या संस्कार जीवनाचा स्वामी बनवतो.

माझ्या सर्व कामांचाही मी तुला मालक बनवतो.

म्हणून, जर तुम्हाला हवे असेल तर, तुमच्याकडे मला देण्यासारखे बरेच काही आहे कारण तुमच्या सामर्थ्यात माझी कामे आहेत.

तसेच, माझे संस्कार जीवन

आपण पवित्र यजमान प्राप्त की वेढलेले आहे

- धन्य संस्काराची स्थापना करून मला प्राप्त झाल्यावर माझ्या मानवतेमध्ये केलेली कृत्ये,

- माझ्या स्वर्गीय आईने केलेल्या कृत्यांसह जेव्हा तिने मला संस्कारपूर्वक स्वीकारले,

- आणि जे माझ्या इच्छेमध्ये राहतात त्यांच्या सर्व कृतींसह.

कारण ही कृती माझ्यापासून अविभाज्य आहेत आणि माझ्या स्वतःच्या जीवनाचा भाग म्हणून माझ्यात अंतर्भूत आहेत.

म्हणून, तुम्ही मला सर्वकाही देऊ शकता कारण ते आवश्यक आहेत

- आपले दुःख झाकण्यासाठी,
- तुमच्या प्रेमाची भरपाई करण्यासाठी आणि
- तुम्हाला लाज वाटण्यापासून रोखण्यासाठी कारण नाहीतर तुमच्याकडे मला देण्यासारखे काहीच नव्हते.

पण ते मला देऊन ते डुप्लिकेट होऊन बनतात

- माझी कामे आणि तुमची कृती,
- त्या सार्वभौम राणी e
- जे आत्मे माझ्या इच्छेमध्ये राहतात जेणेकरून ते माझ्याकडे एकदा ऐवजी दोनदा असतील. आणि माझे संस्कार जीवन वेढलेले राहते
- दोन कृती,
- दोनदा प्रेम आणि
- मोठे वैभव.

जेव्हा मी आत्म्यांशी संवाद साधतो तेव्हा मी हा व्यवसाय करतो: मी जे माझे आहे ते डुप्लिकेटमध्ये प्राप्त करण्यासाठी देतो

या देवाणघेवाणीसाठी माझे संस्कार जीवन सक्रिय आहे. पण अरेरे! किती ते वापरत नाहीत!

आणि हे आत्मे मला काहीही न देता राहतात.

मी नवीन न्यायालयापासून वंचित आहे, त्यांच्या कृतींशिवाय आणि माझ्या प्रेमाचा व्यवसाय करू शकत नसल्याच्या दुःखाने.

तू माझ्याशी असे करणार नाहीस.

कारण मी आलो तर ते सुद्धा मला स्वतःला द्यायचे आहे म्हणून. आणि मला स्वीकारण्यासाठी, प्राणी मला जे काही देते,

- धन्य संस्कारात माझे समाधान, माझा आनंद आणि माझा स्वर्ग बनवा.

प्राण्यांच्या रूपांमधून काहीही देणे आणि घेणे नाही

- सेक्रेमेंटल होस्टच्या छोट्या तुरुंगात माझे शुद्धीकरण,
- एक शुद्धीकरण करणारा जो मला कृतघ्न प्राणी बनवतो.

म्हणून सावध रहा आणि धैर्याने आणि कोणतीही राखीव न ठेवता, जे माझे आहे ते मला द्या आणि मला स्वतःला द्या जेणेकरून मी म्हणू शकेन:

"मी तिला सर्व काही दिले आणि तिने मला सर्व काही दिले."

अशा प्रकारे तुम्ही माझा आनंद आणि माझ्या प्रेमाची कला तयार कराल.

त्यानंतर मी ईश्वरी इच्छेनुसार माझी पाळी आली

मला असे वाटले की सर्व तयार केलेल्या गोष्टी, एकामागून एक, मला आमंत्रित करतात.

- त्यांना सर्वशक्तिमान फियाटचे कार्य म्हणून जाणून घेण्यासाठी, जिथे माझ्या प्रेमाची थोडीशी देवाणघेवाण वाट पाहत होती.

आणि ते कितीही लहान असले तरी त्याला ते हवे होते, त्याने विचारले

सर्व सृष्टी निर्माण करण्याचे कारण मिळवण्यासाठी. मी ईश्वरी इच्छा पाळण्याचा प्रयत्न करत होतो

मग माझ्या दयाळू येशूने त्याच्या छोट्या भेटीची पुनरावृत्ती केली. त्याने मला सांगितले:

माझी धन्य मुलगी,

आपल्या पितृत्वाने जे काही सृष्टी आणि विमोचनात साध्य केले आहे ते अद्याप प्राण्यांकडून विनिमय मिळालेले नाही.

याचे कारण असे की ज्या उद्देशाने सृष्टीची निर्मिती झाली ती होती:

तो माणूस सर्व गोष्टींमध्ये आपली इच्छा पूर्ण करेल.

सृष्टीमध्ये कार्यरत असलेल्या इच्छाशक्तीला सृष्टीमध्ये सतत कार्यरत क्रिया प्राप्त

करणे आवश्यक होते.

अशा रीतीने की एकाचा प्रतिध्वनी दुसऱ्याचा प्रतिध्वनी बनवायचा.

परंतु माझ्या इच्छेचा कार्यशील गुण त्याच्या सर्व वैभव, सामर्थ्य, शहाणपणा आणि सौंदर्यासह एकटाच राहतो.

तो आकाशीय क्षेत्रात राहतो, परंतु मनुष्यामध्ये तो दडपलेला असतो.

माणसाच्या स्वतःमध्ये माझी ऑपरेटिंग इच्छा नसते.

त्यामुळे सृष्टीत कार्यरत असलेले त्याचे गुण ऐकण्यासाठी त्याला कान नाहीत.

त्यामुळे त्यांचा हेतू साध्य न झाल्याने आमची कामे अदलाबदलीशिवाय राहतात.

प्रत्येक पूर्ण झालेल्या कामाची देवाणघेवाण हा उद्देश असतो, मग ते मोठे असो किंवा लहान.

देवाणघेवाण मिळवण्याच्या उद्देशाशिवाय कोणीही दैवी आदेशानुसार किंवा मानवी आदेशानुसार कार्य करत नाही याची तुम्हाला खात्री पटली पाहिजे.

या उद्देशाला कामाच्या जीवनाची सुरुवात म्हणता येईल. देवाणघेवाण म्हणजे पूर्तता.

अरेरे! रेखाचित्र नसते तर किती कामे सुरू झाली नसती.

आणि देवाणघेवाणीची खात्री नसल्यास ते अर्धवटच राहतील!

एक्सचेंज अविश्वसनीय बलिदान टिकवून ठेवते.

हे देव आणि प्राणी यांच्यावर अत्याधिक वीरता प्रदान करते.

सोने

- जर माझ्या इच्छेने आत्म्यात त्याचे राज्य तयार होत नसेल

- आणि जर त्यांनी त्याला त्याच्या सर्जनशील आणि कार्यरत सद्गुणाने त्यांच्यावर वर्चस्व गाजवण्याचे स्वातंत्र्य दिले नाही ,

खरी देवाणघेवाण आम्हाला दिली जात नाही.

म्हणून आम्ही नेहमी वाट पाहत आहोत.आम्ही आमची अद्भुत कामे पाहू

- मध्यभागी आणि
- आमचे ध्येय साध्य न करता.

त्यामुळे ते गायब आहे

- सर्वात छान गोष्ट,
- सर्वात महत्वाचे कार्य,
- ज्या उद्देशासाठी सर्व गोष्टी निर्माण केल्या गेल्या.

जसे तुम्ही पाहता

माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य येणे किती आवश्यक आहे!

त्या पेक्षा अधिक,

- तुमची एक्सचेंज प्राप्त होत नाही,
- आमचे सर्जनशील कार्य
- निलंबित e
- निर्मितीचे कार्य चालू ठेवू शकत नाही.

कारण ते स्थापित झाले आहे

- जीवांच्या ताब्यात असलेल्या बाह्य निर्मितीपासून ,
- आत्म्याच्या खोलीत आंतरिक निर्मिती

त्याच्यावर खटला भरावा लागला.

माझी इच्छा कायम राहिल्यास हे करता येईल

- प्रथम स्थान,
- मानवी इच्छेनुसार कार्य करण्याचे स्वातंत्र्य.

माझ्या इच्छेकडे ते नसेल तर,

- त्याचे सर्जनशील कार्य चालू ठेवू शकत नाही,
- असे करण्यापासून प्रतिबंधित केले आहे, तयार करण्यात अक्षम आहे
- नवीन आकाश, तारे आणि सूर्य,
- तसेच इतर सर्व काही.

आमचे कार्य चालू ठेवण्यास सक्षम न होता आणि चालू ठेवण्यास सक्षम न होता

- आपण आपल्या इच्छेनुसार प्राण्यांमध्ये काय करायचे ठरवले आहे,

आपण देवाणघेवाण कशी करू शकतो

- आपल्याला जे हवे आहे ते आपण अद्याप पूर्ण केले नाही तर, ई
- आपण अनेक शतकांपूर्वी सुरू केलेले निर्मितीचे कार्य अद्याप पूर्ण झाले नाही तर?

कारण सृष्टीचे कार्य

- आमचे काम संपले आहे असे म्हणण्यास सक्षम होण्यासाठी माझ्या फियाटला क्रिएशनमध्ये काय करावे लागेल हे त्याला समजले पाहिजे.

आणि जर आपल्या इच्छेने अद्याप सर्व काही केले नाही तर ते कसे करू शकते?

- मी माझे काम पूर्ण केले आहे असे म्हणणे,
- त्याने केलेल्या प्रत्येक गोष्टीसाठी परतावा मिळेल का?

जेव्हा आपण सृष्टीचा हेतू साध्य केला

- आपल्या इच्छेनुसार सर्वकाही करा आणि त्यात जगा,
- त्याच्या कृत्यांच्या भव्यतेसाठी मैदान मोकळे सोडण्यासाठी त्याचे राज्य असणे,

जेव्हा एकाच्या इच्छेचा हेतू दुसऱ्याचा उद्देश असेल,

मग आपण प्राण्यांच्या प्रेमासाठी केलेल्या सर्व गोष्टींची देवाणघेवाण प्राप्त करू शकतो.

म्हणून सावध राहा आणि नेहमी माझ्या इच्छेनुसार पुढे जा.

मी नेहमी दैवी इच्छेनुसार माझा दौरा पुन्हा सुरू करतो. जरी ते मला वाटत असेल

- त्याच्या कामात माझ्या फेऱ्या मारल्या आणि

- मला सौंदर्य समजले,

पवित्रता आणि त्यात समाविष्ट असीम वस्तू,

पुन्हा माझी फेरी करताना, मला अशिक्षित, थोडेसे अज्ञानी वाटते.

मला दिसत आहे की अजून खूप काही आहे

- समजून घेणे,

- घेणे आणि

- शिका —

सर्वोच्च इच्छेची कामे.

माझ्या लहानशा बुद्धिमत्तेला त्याच्या कलाकृतीच्या भव्यतेने मंत्रमुग्ध झाल्यासारखे वाटले. मग माझा स्वर्गीय येशू माझ्या गरीब आत्म्याला भेटला आणि मला म्हणाला:

माझ्या धन्य कन्या, माझ्या कृतीमध्ये अनंत मूल्य आणि वस्तू आहेत.

- तुम्ही परत जाता तेव्हा तुम्हाला ते कळते

की अजून बरेच काही समजायचे आहे.

अनंताचा समावेश मर्यादित मध्ये करता येत नाही.

शेवट, जास्तीत जास्त, भरला जाऊ शकतो.

परंतु अनंतापासून सर्वकाही बंद करणे अशक्य होईल.

आणि तुमची बुद्धिमत्ता मर्यादित असल्याने ती अनंताच्या समोर भस्म होते. भरले

आहे.

आणि असे दिसते की सर्वकाही समजते.

पण ते खरे नाही.

उलट, भरून गेल्याने, तो यापुढे दुसरे दैवी ज्ञान ठेवू शकत नाही. परंतु ज्ञानाचा पुनर्विचार आणि पुनर्विचार करण्याची वस्तुस्थिती आहे

आपल्या बुद्धिमत्तेत एक नवीन जागा तयार करा .

आपल्या कृतींमध्ये स्वतःला शोधून, प्राणी नंतर समजून घेण्यासाठी आणि शिकण्यासाठी नवीन गोष्टी शोधतो.

म्हणूनच प्रत्येक वेळी जेव्हा आपण आपल्या दैवी कार्याच्या भव्यतेसमोर स्वतःला पाहतो तेव्हा प्रथम आपल्याला अशिक्षित वाटते.

आपल्याला माहित असणे आवश्यक आहे

- तसेच निर्मितीच्या कार्यात
- की मुक्तीच्या कार्यात आम्ही सर्वकाही ठेवले आहे
- आनंदाची परिपूर्णता, प्रकाश, कृपा, चांगुलपणा,
- आणि इतर सर्व दैवी गुणांसाठी.

हे सर्व विशेषाधिकार जागी आहेत

- प्राण्याला आनंदी करण्यासाठी त्यावर ओतणे.

आपल्या कामाचा आनंद स्वर्गीय हवेसारखा सोबत घेऊन जातो

- त्याचे परफ्यूम, एक दैवी मलम

जे समजून घेण्यासाठी जवळ येतात त्यांच्यासाठी.

ओसंडून वाहणारी, आमची कामे त्यांच्याकडे असलेल्या वस्तूंची माहिती देतात.

आपल्या कृतीने आपण जीवांना आनंद देण्यासाठी आपल्या आनंदाच्या मुसळधार पावसाखाली ठेवले आहे.

पण ते समजायला जवळ येत नसल्यामुळे,

- नाखूष आहेत आणि
- त्यांना त्यांच्या मानवी इच्छेची विषारी हवा जाणवते.
- कोणीही उद्देशाने काम करत नाही
- स्वतः ला दुखी करा e
- त्यांच्या कामाची मालमत्ता वापरू नये.

त्याहूनही कमी परमात्मा ज्याने प्राणीमात्रासाठी सुखाची शिडी तयार करण्यासाठी सर्व काही केले.

ते करू शकण्यासाठी आपल्या कृतींमध्ये जीव पाहणे हेच आपल्याला समाधान आहे

- त्यांच्याशी एकरूप व्हा,
- त्याचा आनंद घेण्यासाठी आणि
- त्यांना समजून घेण्यासाठी, आणि
- त्यामध्ये कसे वागावे हे जाणून घेण्यासाठी आदर्श तयार करा.

आणि आपल्या इच्छेला भिन्न कार्ये कशी तयार करायची हे माहित नसल्यामुळे, ते आपल्या कामांच्या प्रतिकृतीची पुनरावृत्ती करते.

त्यानंतर मला ईश्वरी इच्छेमध्ये पूर्णपणे बुडून गेलेल्यासारखे वाटू लागले.
माझा नेहमी दयाळू येशू जोडला:

माझ्या मुली, आश्चर्यचकित होऊ नका. माझ्या इच्छेनुसार सर्व काही शक्य आहे.
तिच्याबरोबर, प्राण्याकडे सर्वकाही आहे आणि ते काहीही करू शकते.

त्याला स्वतःच्या अस्तित्वावर राज्य केले आहे असे वाटते
दैवी कृती, सामर्थ्य आणि सामर्थ्य यांनी धारण केलेले नसलेल्या जीवातून काहीही

बाहेर येत नाही.

माणसाचा मृत्यू आपल्या इच्छेनुसार होतो, पण तो आनंदी आणि गौरवशाली मृत्यू आहे. वस्तुस्थितीच्या जीवनासह पुन्हा उठण्यासाठी मनुष्य मरेल

- एक दैवी शक्ती ई

- एखाद्या इच्छेची जी प्राण्याचे नाही.

आणि प्राणी, तिच्यात राज्य करणारे साम्राज्याच्या खाली,

- जर त्याला स्वतःच्या इच्छेने इतर गोष्टी करायच्या असतील तर

- अगदी पवित्र आणि चांगल्या गोष्टी, ते कधीही करणार नाहीत.

या कृतीवर माझ्या इच्छेच्या ऑपरेटिव्ह अॅक्टचे साम्राज्य न जाणवता एकट्याने एक कृती करण्यापेक्षा काहीही न करता शतकानुशतके राहण्यात त्याला आनंद होईल.

कारण माझ्या विल मधील कृतीचा अर्थ काय हे माझ्या विलमध्ये प्राण्याला स्पष्टपणे समजते.

माझ्या इच्छेच्या एका कृतीच्या तुलनेत, दैवी कृतीशिवाय केलेली हजारो कृत्ये जवळजवळ काहीच नाहीत.

जेव्हा प्राणी आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो तेव्हा तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे,

- आमचा चांगुलपणा खूप मोठा आहे आणि

- तो आमच्यासोबत असल्याने आम्हाला खूप आनंद झाला आहे

की आपण त्याला आपली कामे, आपली पावले, आपले प्रेम त्याच्यावर सोपवतो जेवढ्या प्रमाणात हे प्राण्याला शक्य आहे.

अशा प्रकारे, प्रत्येक वेळी तो ईश्वरी इच्छेनुसार कृती करतो, तेव्हा तो आपले चरण, आपले कार्य प्राप्त करतो.

मग त्यात आपले प्रेम, आपला चांगुलपणा, आपली शक्ती लागते. पूर्णपणे आनंदी तो आम्हाला सांगतो:

"तुझ्या इच्छेमध्ये माझ्या सामर्थ्यात तुझे प्रेम आहे

म्हणून मी तुझ्यावर तितकेच प्रेम करू शकतो जेवढे तू स्वतःवर प्रेम करतोस.

तुझे गौरव करण्यासाठी माझ्या सामर्थ्यात तुझी कामे आहेत

सर्व प्राण्यांच्या शोधात तुझ्या आराध्य महाराजांसमोर आणण्यासाठी तुझ्या त्याच मार्गावर प्रवास करण्यासाठी माझ्याकडे तुझी पावले आहेत. "

आपला परमात्मा, त्याच्या विशालतेत, सर्वत्र आहे.

हे प्रत्येक कामाचे, प्रत्येक चरणाचे आणि प्रत्येक हृदयाचे ठोके यांचे जीवन आहे.

जेव्हा तो पाहतो की प्राणी आपल्याला त्रास देतात, तेव्हा अहो! विश्वासू, तो आपल्याला त्याच्या लहानपणात लपवू इच्छितो आणि आपला जीव आपल्या जागी, आपल्या संरक्षणात घालवू इच्छितो.

अरेरे! या प्राण्यावर प्रेम कसे करू नये. आपल्या इच्छेमध्ये अविश्वसनीय चमत्कार आहेत

तिची ओळख नसल्यामुळे, मी तुम्हाला काय सांगतोय ते त्यांना समजले नाही यात आश्चर्य नाही.

पण तू, थांबू नकोस. त्याच्या प्रकाशाचे अनुसरण करा आणि त्याचा धन्य शिकार व्हा.

मी नेहमीच दैवी फियाटचा शिकार असतो.

तिच्या प्रकाशात ग्रहण होण्याच्या दृढ आशेने आणि नवीन चव चाखण्यासाठी तिच्या ज्ञानात अधिकाधिक प्रवेश करण्याच्या इच्छेने माझे लहानपण तिच्यात स्वतःचे रूपांतर करताना कधीही थकत नाही.

कारण प्रत्येक अधिक ज्ञान ही एक नवीन चव असते जी आपल्याला मिळते आणि ती अधिक चव घेण्याची भूक उत्तेजित करते.

कधी कधी तुम्हाला अतृप्त भूक वाटते, कधी तृप्त होत नाही.

आणि हे स्वर्गीय अन्न प्राप्त करून आपण थक्क होऊ इच्छितो.

दैवी इच्छेबद्दल माझ्या मनात खूप थैमान घातले आहे. जर मला सर्व काही लिहायचे असेल तर मला माहित नाही की तुम्हाला पत्रक कुठे मिळेल.

त्यामुळे मी जे काही लिहू शकतो तेवढेच मी स्वतःला मर्यादित ठेवतो. मनात काही शंका पसरत होत्या.

मग माझा स्वर्गीय शिक्षक येशू त्याच्या लहान मुलाची भेट घेऊन मला म्हणाला:

धन्य मुलगी,

एखाद्या करारामध्ये असलेली मालमत्ता ज्ञात असताना अधिक मूल्य प्राप्त होते.

अधिक ज्ञानाद्वारे, प्राणी अधिक प्राप्त करतो कारण तो ज्ञात मूल्यावर आधारित ही कृती करतो.

आणि कोणाचीही फसवणूक किंवा थट्टा कशी करायची हे आपल्या पितृत्वाला माहित आहे. जर आपण एखाद्या कृतीचे मूल्य ओळखले तर,

-आम्ही प्रकट केलेले मूल्य देऊ इच्छित असल्यामुळे

आम्ही तुम्हाला देऊ इच्छितो हे निश्चित चिन्ह या कायद्याच्या मूल्याची जाणीव आहे.

निरूपयोगी कागद घेऊन एकावर शंभर, दुसऱ्यावर हजार आणि दुसऱ्यावर दहा लाख लिहिणाऱ्या राजाप्रमाणे वागू या.

कार्डची गुणवत्ता समान आहे, आकार समान आहे, परंतु ते असलेल्या संख्येनुसार, ते किमतीचे आहे. तर कार्डचे मूल्य काय देते? राजाची संख्या आणि प्रतिमा जी तो त्याच्या कारकिर्दीसाठी चलन म्हणून वापरतो.

आम्ही तेच करतो.

कार्ड हे प्राण्याचे कार्य आहे,

ज्ञान ही आपली दैवी प्रतिमा आहे,
आणि मूल्य ही संख्या आहे जी आपण त्यावर लिहितो.

मग, जर आपण असे म्हणतो की आपल्या इच्छेचे एक कृत्य आपल्या इच्छेबाहेर केलेल्या सर्व प्राण्यांच्या एकत्रित कृतीपेक्षा जास्त आहे?

IS

- मानवी कृत्याच्या कागदावर छापलेली आमची प्रतिमा,
- ज्ञानाचे मूल्य त्यावर अंक कोरले आहे.

आम्ही मालक नाही

आपल्याला हवे असलेले मूल्य मानवी इच्छेच्या कागदावर कोण ठेवते?

जर मालक हा राजा असेल जो त्याला हवे असलेले मूल्य या नीच कागदावर लिहितो, तर आपल्या स्वर्गीय मातृभूमीत फिरणारा पैसा तयार करण्यासाठी ते करू द्या.

शिवाय, आमची इच्छा ही एक मोफत भेट होती जी आम्ही माणसाला दिली होती.
त्याने आम्हाला त्यासाठी काहीही दिले नाही

त्याच्याकडे ना पैसे होते ना आम्हाला पैसे देण्याचे साधन.

मानवी इच्छेच्या अत्यंत नीच कागदाशिवाय, जे त्याच्या दुर्दैवाने, त्याला आमची महान भेट ठेवण्यासाठी आम्हाला कर्ज देण्याची इच्छा देखील नव्हती.

तरीही आम्ही त्यांचे अत्यंत प्रेमळ आणि प्रेमळ वडील होतो.

आणि पिता आणि मुलांमध्ये कोणतीही जबाबदारी नाही कारण हे ज्ञात आहे की पित्याने मुलांना दिलेच पाहिजे आणि वडिलांनी त्यांना जे काही दिले आहे त्याबद्दल प्रेम करणे आणि त्याची कदर करण्याचे त्यांचे कर्तव्य आहे.

दैवी इच्छेच्या ज्ञानाच्या आवश्यकतेचे हे कारण आहे; आणि आम्ही ते हळूहळू करतो जेणेकरून त्या प्राण्याला या महान भेटवस्तूची प्रशंसा होईल जी आपण त्याला मुक्तपणे देऊ इच्छितो. ज्ञान भूक निर्माण करेल, आपली इच्छा अधिक

चांगल्या प्रकारे जाणून घेण्याची इच्छा निर्माण करेल आणि मानवी इच्छा हळूहळू दैवी इच्छेचे परिवर्तन आणि एकीकरण होण्यास तयार होईल.

आणि आपण, प्राणी आपल्याला पैसे देऊ शकेल की नाही याची काळजी न करता, आपली प्रतिमा आणि अगणित दैवी मूल्य त्यात ठेवू. आणि आपल्या मुलांना आपल्या दैवी संपत्तीने आणि आनंदाने श्रीमंत आणि आनंदी पाहून आपल्याला आनंद होईल.

आणि माझा गोड येशू जोडला:

माझ्या मुली, तुला हे माहित असलेच पाहिजे की जेव्हा प्राणी आपल्या इच्छेनुसार कार्य करते, तेव्हा तिची कृती दैवी पौष्टिकतेतून जाते ज्यामध्ये तिच्या प्रत्येक कृतीमध्ये दैवी बीज तयार होते आणि जे आत्म्यामध्ये संचार करून तिच्या विचारात दैवी बीज तयार करते, तिच्या शब्दात आणि सर्व गोष्टींमध्ये.

अशा रीतीने त्याच्या लहानशा कृतीत आपण त्याच्या निर्मात्याचा गोड मोहोळ पाहतो, त्याच्या प्रेमळ उपस्थितीने प्राण्याच्या कृतीला जीवदान देण्यात आनंद होतो.

अरेरे! जर प्रत्येकाला गोड आश्चर्य, अविश्वसनीय विलक्षण गोष्ट दिसली असेल: मानवी कृतीच्या छोट्या टूरमध्ये सर्वोच्च अस्तित्व समाविष्ट आहे.

ते इतके स्तब्ध होतील की विश्वातील महान विलक्षण त्यांच्या तुलनेत त्यांना काहीच वाटणार नाही.

फियाटमधील माझा त्याग सुरूच आहे.

ते उत्साहवर्धक आहे, ते सामर्थ्य गुंतवते आणि शोषून घेते, आणि माझा लहान आत्मा इतका लहान वाटतो, जेमतेम एक अणू आणि एवढ्या छोट्या वर्तुळात बंदिस्त न करता येणारी अफाटताही त्याला जाणवते.

पण लहान असूनही, माझा आत्मा निष्क्रिय राहू इच्छित नाही.

त्याला प्रेम करायचे आहे, आशीर्वाद, गौरव आणि आभार मानायचे आहेत जे खूप प्रेम करतात ज्यांनी त्याची दैवी इच्छा आत्म्याच्या ताब्यात ठेवली आहे.

जेव्हा माझा सार्वभौम येशू माझ्या लहान आत्म्याला भेटला आणि त्याला म्हणाला,

तेव्हा माझा आत्मा त्याच्यामध्ये हरवून गेला:

माझ्या ईश्वरी इच्छेनुसार केलेल्या कृतीची किंमत तुम्हाला समजून घ्यायची नाही. त्याची किंमत इतकी जास्त आहे आणि त्याचा आकार इतका आहे की ज्याने ते बनवले आहे त्याला ते स्वतःच असू शकत नाही. आत्मा स्वतःच त्याला सामावून घेण्यास सक्षम न होता भरत असल्याने, कृती ओसंडून वाहते आणि शाश्वत फियाटच्या विशालतेत वाहते.

आणि फियाट जे काही बुडवते आणि त्याच्या विशालतेत बंद करते ते प्राणी या कृतीची पुनरावृत्ती करते.

म्हणून जेव्हा तुम्ही माझ्यावर प्रेम करता, माझी पूजा करा, मला आशीर्वाद द्या आणि मला धन्यवाद द्या, तुमच्या कृतीची पुनरावृत्ती करण्यासाठी सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींना एक मोठे क्षेत्र द्या, जेणेकरून स्वर्ग आणि पृथ्वी, सूर्य आणि वारा, समुद्र आणि नद्या, वनस्पती आणि फुले, सर्व सुरात म्हणतात. : "आम्ही तुझ्यावर प्रेम करतो, आम्ही तुझी पूजा करतो, आम्ही प्रार्थना करतो. "

हे एका प्रतिध्वनीसारखे आहे जे सर्वत्र आणि प्रत्येक गोष्टीत गुंजत आहे.

आणि त्याच्याकडे असलेल्या गुंतवलेल्या सामर्थ्याने, माझी इच्छा ही प्रतिध्वनी शोषून घेते आणि सर्व काही माझ्या इच्छेनुसार प्राण्याने केलेल्या कृतीला पुन्हा सुरू करते.

आणि मग, किती गोड आश्चर्य, किती अद्भुत मंत्रमुग्ध आहे की एक कृती प्रत्येक गोष्टीवर राज्य करू शकते आणि सर्वकाही पुन्हा होईल याची खात्री करू शकते.

आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करणारा छोटा अणू

- सर्वांवर शक्तिशाली बनविले आहे आणि

- हळुवारपणे त्याच्या प्रत्येक कृतीचे पोषण करते जेणेकरून त्याच्या निर्मात्यावर प्रेम केले जाईल.

त्यामुळे आपल्या परमात्म्याला वाटते

की जो प्राणी आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो तो सर्वकाही हलवू शकतो. त्याचा आवाज सर्वत्र घुमतो.

एकटे राहायचे नाही,

- गुंतवणूक,
-ती राज्य करते आणि
-तिला हवं ते सांगायला लाव
Fiat द्वारे गुंतवलेल्या प्रत्येक गोष्टीसाठी.

प्राण्याला प्रेम करायचे आहे का ? मग तो प्रत्येकाला म्हणायला लावतो: प्रेम.
त्याला पूजा करायची आहे , आशीर्वाद द्यायचा आहे का ? मग सर्वकाही
आराधना आणि आशीर्वादासाठी स्वतःला उधार देते.

मी ते करावे अशी आमची इच्छा आहे.

आणि प्राणी त्याच्या सामर्थ्याने आणि त्याच्या साम्राज्यात गुंतलेला आहे.

आणि सृष्टीतील लहानपणा आपल्या विशालतेत वाहताना पाहणे हा आपला आनंद
आहे.

सृष्टीची साथ आपल्याला जाणवते.

कारण त्याच्या सहवासात असणे म्हणजे प्राण्यासोबत असणे,

- त्याने केलेले कृत्य आणि त्याची किंमत ओळखा, जेणेकरून तो आपल्यावर
किती प्रेम करतो हे सांगू शकेल.

हे त्याचे कृत्य आहे हे प्राण्याला जितके जास्त कळते, तो आपल्याला जितका
अधिक देतो, तितकेच आपण त्याच्यावर प्रेम करतो.

अशा प्रकारे, आपला एकटेपणा तोडण्यासाठी पृथ्वीवरून फक्त प्राणी येतात.

ती एकटी अभिनेत्री आहे

जो आपल्यावर प्रेम, आशीर्वाद आणि आभार मानण्यासाठी सर्वकाही हलवू
शकतो . _

आपल्या दैवी इच्छेमध्ये इतर प्राणी आहेत हे खरे आहे, पण आहेत.

जाणल्या शिवाय

- आम्ही त्यांच्यात आहोत,
ज्यांच्यासाठी ते काम करतात ई
त्यांच्या कामाचे मोल जाणून न घेता,
ते अनोळखी आणि आपल्यापासून दूर राहतात. आणि हे आमच्यासाठी खूप वेदना
आहे:

- मुले आहेत,

- ते आमच्या घरात असणे, जे आमची इच्छा आहे, आणि ते आमच्याकडे
नसल्यासारखे असणे.

त्यांना कोण जीवन देते आणि त्यांच्यावर खूप प्रेम करते हे त्यांना ओळखत नाही.

आपण आपल्यात राहतो हे ज्यांना माहित आहे त्यांच्या बाबतीत असे घडत नाही
होईल .

आम्ही स्वतःला ओळखतो आम्ही पिता आणि मुले म्हणून जगतो

किंवा त्याऐवजी, ते आपल्यामध्ये राहतात आणि आपण त्यांच्यामध्ये. आणि आपण
एक इच्छापत्र तयार करतो.

दैवी इच्छेला माझी शरणागती सुरूच आहे.

जरी शाश्वत फियाटचा प्रकाश मला कधीही सोडत नाही,

मी माझ्या प्रिय येशूच्या पुनरावृत्तीच्या स्वप्नात आहे. त्याच्या प्रकाशाच्या लाटा मला
आत आणि बाहेर गुंतवतात

ते बनतात

हृदयाचे ठोके, श्वास,

- माझ्या लहान आत्म्याची हालचाल आणि पोषण.

आह! अन्यथा

- दैवी इच्छा ज्याचे जीवन सर्वकाही बदलते, ई

- स्वतः येशूचे,

एका झटक्याने जीवन संपेल आणि तो प्रकाश मला स्वर्गात घेऊन जाईल.

"पण", मी स्वतःला म्हणालो, "माझा वनवास लांबला आहे! मी काय चांगले करत आहे?"

आणि जरी मी केले तरी, मी जे चांगले करू शकतो ते किती महत्वाचे आहे? मला असे वाटले जेव्हा माझे प्रिय जीवन, गोड येशू, त्याच्या छोट्या भेटीची पुनरावृत्ती करत, मला म्हणाले:

माझी मुलगी, धैर्य!

माझी इच्छा तुमच्यामध्ये दैवी प्रत तयार करण्यासाठी त्याच्या प्रकाशात तुम्हाला वापरते .

आणि त्याची ईर्ष्या इतकी महान आहे की तो तुम्हाला तुमची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी वेळ देऊ नये म्हणून तुमचा प्रकाश पाठवण्यासाठी क्षणभरही थांबत नाही, परंतु नेहमी

माझे

आणि ही मालमत्ता किती खास आहे? सर्व काही मालमत्तेच्या कार्यामध्ये आहे:

- पवित्रतेचा पदार्थ आहे,

- हा सूर्य आहे जो प्राण्यांच्या चरण, शब्द आणि पवित्र कृतीद्वारे प्राण्यांमध्ये प्रकाशतो .

जेव्हा प्रकाश प्राण्याला उष्णता आणि प्रकाश देतो, तेव्हा तो सभोवतालच्या सर्व लोकांना प्रकाश आणि उबदारपणा देतो. चांगल्या गोष्टीमुळे पृथ्वीवर आणि स्वर्गात शाश्वत वैभव प्राप्त होते.

जे चांगले केले त्याचे वैभव कोण काढून घेऊ शकेल? कोणीही नाही. ना देव ना जीव.

आणि या चांगल्या कृतीतून या कृतीत असलेला गौरव स्वाभाविकपणे निर्माण होतो.

त्यामुळे कधी कधी जीव विसरले जातात, पण चांगले नाही. आणि तो त्यांच्यामध्ये जीवनासारखा जगतो.

म्हणून, प्रत्येक चांगले साधले

- महिमा गायला आणि

- ज्याने ते केले त्याचा निवेदक बनतो.

अशाप्रकारे, जरी तुम्ही जिवंत असताना केवळ एक चांगले केले तरीही, सर्व अनंतकाळ तुमचे गौरव गातील.

मी नेहमीप्रमाणे ईश्वरी इच्छेने माझा दौरा चालू ठेवला. मी माझ्या छोट्या " आय लव्ह यू " ने सर्व तयार केलेल्या गोष्टी अॅनिमेटेड केल्या.

मला ते सर्व गोष्टींमध्ये छापून ठेवायचे होते जेणेकरून तो आवाज बनू शकेल जो दैवी राज्य पृथ्वीवर येण्याची मागणी करेल.

धन्य येशूने मला पुन्हा एकदा आश्चर्यचकित केले. तो पुढे म्हणाला: माझ्या इच्छेची मुलगी,

तुम्हाला ते माहित असले पाहिजे

- माझी अधीरता आणि प्राण्यांवर प्रेम करण्याची माझी इच्छा इतकी मोठी आहे की,

- गुप्तपणे, न पाहता,

मी माझ्या प्रेमाचा एक डोस त्यांच्या आत्म्याच्या खोलवर ठेवतो.

त्यांच्या सूचनांनुसार, मी डोस वाढवतो आणि ते.

त्यांच्यामध्ये माझे प्रेम जाणवून ते मला मनापासून सांगतात:

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो. "

आणि मी, प्रिय वाटत आहे, प्राणी प्रेमात विजय.

अशा प्रकारे, प्राण्याचे प्रत्येक " मी तुझ्यावर प्रेम करतो " हा माझ्यासाठी विजय आहे. आणि जरी मी स्वतः ते तिथे लपवले आहे,

माझ्यावर प्रेम करणं ही माझी कला आहे याची मला पर्वा नाही.

शिवाय, मला ते प्राण्याच्या इच्छेने, तिच्या आवाजातून हवे आहे. हलवल्यासारखं वाटतं, मला ते जीवावरचं प्रेम वाटतं.

प्रत्येक "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" हा आणखी एक विजय आहे जो तुम्ही तुमच्या येशूला ओळखता.

आपण कव्हर करण्याचा प्रयत्न करीत आहात

- आकाश आणि पृथ्वी, ई

- तुमच्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" द्वारे सजीव आणि निर्जीव असलेली प्रत्येक गोष्ट अशा रीतीने मी सृष्टीच्या प्रेमाच्या सौंदर्याने सर्व काही शिंपडलेले पाहतो.

आणि, आनंदी, मी माझ्या प्रेमाच्या बळावर म्हणतो:

"अरे! होय, मी किती आनंदी आहे. माझ्यावर आधीच प्रेम आहे.

आणि जर मी प्राण्याच्या प्रेमात विजय मिळवला तर तो माझ्या प्रेमात विजयी होतो.
"

एवढे बोलून तो गप्प राहिला. त्याच्या प्रेमाचा उत्साह इतका मोठा आहे की, स्तब्ध होऊन त्याने माझ्या मिठीत विश्रांती घेतली.

त्यानंतर, पुनरुज्जीवित, त्याने मोठ्या आग्रहाने पुनरावृत्ती केली:

माझ्या प्रिय मुली, तुला माहित असलेच पाहिजे की मला काय हवे आहे आणि मला कशात जास्त रस आहे हे लोकांना कळवावे की मला प्राणी आवडतो .__

मला प्रत्येक हृदयाच्या कानाला सांगायचे आहे: "माझी मुलगी, मी तुझ्यावर प्रेम करतो " जर मी ऐकले की ते मला उत्तर देतील तर मला आनंद होईल:

" येशू, मी तुझ्यावर प्रेम करतो ".

मला प्रेम करण्याची आणि प्रेम करण्याची अप्रतिम गरज वाटते.

अरेरे! माझ्या प्रेमात मला किती वेळा गुदमरण्याची परवानगी आहे. कारण जेव्हा मी प्रेम केल्याशिवाय प्रेम करतो,

माझ्या प्रेमाला आउटलेट सापडत नाही आणि माझा गुदमरतो!

म्हणूनच मला तुझे " आय लव्ह यू " खूप आवडते .

जेव्हा तुम्ही ते म्हणता, तेव्हा ती ताजेतवाने ज्योतीचे रूप घेते जी , माझ्या महान प्रेमाच्या अग्रीत प्रवेश करते, मला विश्रांती देते आणि मला जळणाऱ्या ज्वाळांवर एक फायदेशीर दव पसरवते .

माझ्या प्रेमात, माझ्या निराशा आणि माझ्या प्रेमळ उन्मादात शांतता आणा.

कारण माझ्यावर प्रेम आहे, जे माझे आहे ते मी देऊ शकतो.

माझे जे आहे ते देण्यास सक्षम असल्याने, माझे प्रेम ते ओतले गेले आहे.

माझी मुलगी, स्वर्ग आणि पृथ्वी माझ्या प्रेमाने भरलेली आहे.

अशी कोणतीही जागा नाही जिथे माझ्या प्रेमाला अंतःकरणाच्या शोधात धावण्यासाठी आणि त्याचे छोटे शब्द बोलण्यासाठी उतू जाण्याची आवश्यकता वाटत नाही:

"माझ्या मुली, मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो . आणि तू, मला सांग की तू माझ्यावर प्रेम करतोस."

आणि माझे प्रेम सर्व कान आहेत प्राणी त्याचे उच्चार ऐकण्यासाठी

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो."

जर तिने याची पुष्टी केली तर माझे प्रेम प्राण्यामध्ये आश्वस्त होते आणि तिला गोड विश्रांती देते. अन्यथा तो धावतो, स्वर्ग आणि पृथ्वी ओलांडून प्रवास करतो आणि जोपर्यंत त्याला " आय लव्ह यू " असे कोणी सापडत नाही तोपर्यंत तो थांबत नाही .

प्राण्याचे प्रत्येक " मी तुझ्यावर प्रेम करतो " हे माझ्या प्रेमाचे एक आउटलेट आहे.

हे प्रेम, माझ्यात प्रवेश करून, माझ्या स्वतःच्या प्रेमात सामील झाले आहे ज्यात संपूर्ण राहून पसरण्याचा गुण आहे.

आणि भेगा तयार करून, माझ्या प्रेमाचा विसर्जन करण्यासाठी प्राण्याचे प्रेम उघडते. हे प्रेम शुद्ध असते जेव्हा माझी इच्छा ते सजीव करते.

बघतोस ना मग तुझं "आय लव्ह यू " हे लांबलचक गाणं कोणतं आहे? ते सर्व आउटलेट आहेत जे तुम्ही तुमच्या येशूला देता

ते मला तुझ्या आत्म्यात येण्यासाठी बोलावतात.

म्हणून, तू मला नेहमी तुझे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" असे सांगावे अशी माझी इच्छा आहे. मी तुझ्यासाठी जे काही केले आहे त्यात मला ते पहायचे आहे.

मला ते नेहमी ऐकायला आवडते.

आणि जेव्हा तू म्हणत नाहीस, उसासा टाकत, मी म्हणतो:

"अरे! माझ्या इच्छेचे मूल सुद्धा मला सतत आउटलेट देत नाही, मला तिच्या छोट्याशा प्रेमात स्वतःला बाहेर काढण्याची परवानगी देते."

आणि मी माझ्या वेदनांमध्ये तिथे उभा आहे आणि तुझ्या प्रिय परावृत्ताची वाट पाहतो:

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो ".

माझ्यावर प्रेम कर, माझ्या मुली, माझ्यावर प्रेम कर .

मरत असलेल्या माझ्या जखमी हृदयावर दया करा.

मला आता पर्वा नाही, प्रलाप, आणि प्रियकराप्रमाणे मी तुझ्या प्रेमाची याचना करतो.

आणि माझ्या घाईत, मी तुला चुंबन देतो, मी तुला माझ्या हृदयाशी घट्ट धरतो

- माझे प्रेम किती उत्कट आहे हे तुम्हाला जाणवण्यासाठी

- जेणेकरून माझ्या ज्वालांच्या संपर्कात तुम्ही माझ्यावर दया करा आणि माझ्यावर प्रेम करा.

अरेरे! मला आनंदी करा आणि माझ्यावर प्रेम करा.

जेव्हा माझ्यावर प्रेम नाही,

-मला माझ्या प्रेमात वाईट वाटते आणि

- मला प्रलाप येतो.

आणि जेव्हा दयाळू अंतःकरणात माझ्याबद्दल दया येते आणि माझ्यावर प्रेम करते तेव्हा मला माझ्या दुर्दैवाचे आनंदात रूपांतर झाल्याचे जाणवते .

मग तुमचा प्रत्येक "मी तुझ्यावर प्रेम करतो " लाकडाचा आणखी एक छोटा तुकडा बनतो

- की तू माझ्या प्रेमाच्या अथांग सागरात फेकून दे

- जे एका लहान ज्वालामध्ये बदलते,

तुमच्या दुःख येशूवरचे तुमचे प्रेम एका अंशाने वाढवा .

मला दैवी इच्छेच्या कुशीत लहान मुलासारखे वाटते. अरेरे! माझ्यासाठी लहान बाळ असणं किती खरं आहे.

मी जन्माला येत असताना, दैवी इच्छेची दुसरी कृती माझ्यावर ओतते किंवा दुसरे ज्ञान मला प्रकट होते, आणि मी या कृतीत आणि या ज्ञानात दैवी इच्छेनुसार नवीन जीवनात पुनर्जन्म घेतो, जे मी केले नाही. माझ्या स्वतः मध्ये आहे. शक्ती आणि मला आधी माहित नव्हते.

हे नवीन जीवन प्राप्त करण्याच्या कृतीत, मला पुनर्जन्म वाटतो.

आणि माझा पुनर्जन्म होत असताना, दैवी इच्छा मला त्याची आणखी एक कृती देते.
तो मला त्याच्या आणखी एका ओळखीच्या व्यक्तीसोबत पळवून लावतो
मी नेहमी पुनर्जन्म घेण्याच्या कार्यात असतो. अरेरे! सर्वोच्च फियाटची शक्ती!

प्राण्याला कसे सोडायचे हे तुला कधीच कळत नाही. त्यापेक्षा तू मला स्थान दिलेस
असे वाटते

- तुझ्या अफाट प्रकाशाच्या चक्रव्यूहात,
- मला नेहमी नवीन जीवन देण्याच्या कृतीत.

आणि मला तुझे जीवन प्राप्त करण्याची गरज तुझ्यात हरवत राहते असे वाटते.
अरेरे! किती आनंदी नुकसान!

कारण हे नुकसान नाही तर जीव आणणाऱ्या नवीन दैवी जीवनाचा विजय आहे.

माझे मन दैवी फियाटमध्ये हरवून गेले जेव्हा माझे दैवी गुरु, त्याच्या लहान नवजात
मुलाची भेट घेऊन मला म्हणाले:

माझे बाळ,

माझे प्रेम इतके महान आहे की प्राण्याच्या इच्छेची देणगी प्राप्त करण्यासाठी,
ती करत असलेल्या सर्व कृतींमध्ये मी तिला माझ्या इच्छेची देणगी देण्याच्या कार्यात
नेहमीच असतो.

माझी भेट देणारा मी पहिला आहे.

त्या कृतीमध्ये माझी इच्छा देण्यासाठी प्राणी एखादी कृती करणार आहे की नाही हे
जाणून घेण्यासाठी मी नेहमीच हेरगिरी करतो.

अशा प्रकारे प्राणी, मी त्याला दिलेली मोठी भेट पाहून, त्याच्या इच्छेची छोटीशी भेट
मला देईल. माझ्या इच्छेच्या या देणगीसह जी मी अशा प्रकारे सृष्टीच्या सर्व
कृतींमध्ये देतो,

- प्राण्याला दैवी जीवनाची नवीन कृती प्राप्त होते, ई
- तिला मिळालेल्या या दिव्य जीवनात मी तिचा पुनर्जन्म करतो.

आणि ते या दिव्य जीवनात तयार झाल्यामुळे,
मी थांबलो नाही आणि लगेचच मी त्याला माझ्या इच्छापत्राची भेट दिली. तर,
- माझी देणगी देणे e
- प्राण्याचे ते प्राप्त करण्याच्या इच्छेने मी त्या प्राण्याचे जीवन परिवर्तन घडवतो
अशा प्रकारे तो परमात्म्यात त्याच्या जीवनाची सतत वाढ आणि पुनर्जन्म अनुभवतो .

मी दिलेली ही भेट खूप छान आहे
-जेव्हा मी ते करणार आहे,
आकाश स्तब्ध झाले आणि आदराने नतमस्तक झाले
-एवढ्या मोठ्या भेटीची पूजा करा आणि अशा उदारतेसाठी त्यांच्या निर्मात्याची स्तुती करा.

आणि ही देणगी प्राण्याच्या कृतीत कशी विकसित होते हे पाहण्यासाठी प्रत्येकजण सावधगिरी बाळगतो.

आणि दैवी जीवनातील प्राण्याच्या नवीन पुनर्जन्माचे साक्षीदार, पुनर्जन्म झालेल्या प्राण्याच्या महान विलक्षणतेला पाहून ते थरथर कापतात.

प्रत्येक वेळी माझ्या इच्छेची ही भेट दिली जाते तेव्हा नवीन दिव्य जीवनासाठी.

आणि, अरे! अशा दयाळूपणाबद्दल त्यांनी माझे आभार कसे मानले
कारण हे गिफ्ट ऑफ माय विल काम करताना पाहून सर्वानाच आनंद होतो
प्राण्याच्या कृतीत.

असे म्हणता येईल

- इच्छापत्रांच्या या देवाणघेवाणीमध्ये,
- या परस्पर भेटीमध्ये,
- आत्मा आणि देव यांच्यात विवाह होतो.

ते नेहमीच नवीन असते.

आणि जेव्हा लग्न असते तेव्हा प्रत्येकजण

- नवविवाहित जोडपे साजरे करा आणि

- निर्मात्याचे गुणगान गातो

कारण मी फक्त माझी फियाट देत नाही.

परंतु या भेटवस्तूसह मी माझे जीवन देतो जे अविभाज्यतेचे बंधन बनवते

मानव आणि दैवी यांच्यातील खऱ्या विवाहाचे तत्व काय आहे?

अरेरे! अफाट कृतघ्नता

ज्याला माझ्या इच्छेची ही देणगी त्याच्या कामात मिळत नाही,

विशेषतः त्याला ते देण्याची माझी घाई आहे!

मी त्यांना ते प्राप्त करण्यासाठी विनवणी करतो आणि विनंती करतो. खूप वेळा मी निर्माण करण्याचा प्रयत्न करतो

- नवीन अपघात,

- नवीन संधी मिळण्यासाठी अनपेक्षित परिस्थिती

माझे फियाट अधिक वेळा देण्यासाठी.

आणि जेव्हा मी पाहतो की ते ते स्वीकारत नाहीत,

-मला वाटतं की माझा प्रेमाचा उपक्रम वेदनेत बदलतो, मी म्हणू शकतो की आकाश माझ्याबरोबर रडत आहे.

कारण जेव्हा माझी इच्छा सृष्टीच्या कृतीत कार्य करते तेव्हा स्वर्ग माझ्या इच्छेमध्ये सामील होतो.

आणि माझी इच्छा स्वीकारली गेली किंवा ती नाकारली गेली तर सर्वजण आनंद साजरा करतात.

म्हणून, सावधगिरी बाळगा.

मला तुमच्या छोट्या छोट्या कृतींमध्ये स्वीकारण्याची सतत देवाणघेवाण नको आहे

- माझ्या इच्छापत्राची भेट e

- तुझी भेट

तुम्ही काय करता, तुम्ही काय प्रार्थना करता, तुम्हाला काय त्रास होतो, तुम्ही काय काम करता, प्रत्येक गोष्टीत.

अरेरे! तू मला कसे आनंदित करशील!

मी तुझ्या अभिनयाचा शोध घेईन

जेणेकरून त्याला माझ्या दैवी इच्छेनुसार योग्य कृतीची मागणी करता येईल.

मला दैवी इच्छेमध्ये पूर्णपणे गुंतवलेले वाटले. मला ते माझ्या छोट्या आत्म्यात धडधडत आहे असे वाटले.

त्याच्या स्वर्गीय आणि सुगंधित हवेने माझ्यामध्ये एक आकाश निर्माण केले की मला वरून आनंद वाटत होता.

मला स्वर्गातील नागरिकांपेक्षाही जास्त आनंद वाटला.

कारण त्यांना ईश्वरी इच्छेनुसार कृतीची देणगी नसते

- विजयाची कृती म्हणून,

- देवामध्ये नवीन जन्मासारखा.

त्यांच्याकडे फक्त उत्सव आणि स्तुतीची भेट आहे, परंतु विजयाची नाही.

त्याऐवजी मी,

- मी नवीन यश मिळवू शकतो

- मी माझ्या कृतीमध्ये कार्यशील दैवी इच्छा समाविष्ट करू शकतो.

माझे मन भटकत असताना, माझ्या गोड येशूने मला आश्चर्यचकित केले आणि

म्हणाला:

धन्य मुलगी,

मला का हवे आहे ते मी तुला देऊ इच्छितो

- की प्राण्याला तिच्या सर्व कामांमध्ये माझ्या इच्छेची देणगी मिळते आणि
- जो मला प्रत्येक वेळी त्याची इच्छा देतो.

कारण जर एका कृतीत देवाणघेवाण झाली तर दुसऱ्या कृतीत नाही.

- जिथे देवाणघेवाण नसते तिथे आत्म्यात एक पोकळी निर्माण होते आणि ही पोकळी दुःख, कमजोरी आणि आकांक्षाने भरलेली असते.

असे केल्याने, दिव्य जीवन तुटलेले, जणू अलिप्त राहते.

म्हणून खरा पुनर्जन्म होऊ शकत नाही कारण त्यांची कमतरता असेल

- अन्न,
- माझ्या फियाटच्या सततच्या कृतीची मुख्य बाब जी देवामध्ये तिचा नवीन जन्म घडवते.

खरंच, माझ्या इच्छेच्या निरंतर कृतीशिवाय, प्राप्त करणे अशक्य आहे

- त्याच्या महान भेटवस्तू आणि त्याच्या महान वस्तू ज्या स्वर्ग आणि पृथ्वीला आश्चर्यचकित करतात.

हे ऐकून मी म्हणतो:

"मला सांग, माझ्या प्रिये, तुला एवढी रस का आहे?

- प्राण्यांची इच्छा इ
- तुमचे देऊ? "

येशू म्हणतो:

"तुला का जाणून घ्यायचे आहे का?

कारण सृष्टीची इच्छा घेऊन मी त्याला सुरक्षित ठेवतो

माझे देणो , मी ते सर्व बाजूंनी हिसकावून घेतो आणि मी माझे प्राण त्या प्राण्यामध्ये सुरक्षितपणे ठेवतो .

असे काहीही नाही आणि कोणीही नाही जिथे माझ्या इच्छेचे राज्य आणि संवर्धनाचे बंधन नाही

अशा प्रकारे मला प्रत्येक गोष्टीत आणि प्रत्येक गोष्टीत प्राणी माझ्यासोबत आनंदी वाटतो.

आणि मग मी खरं सांगू शकतो आणि शब्दांत नाही:

"माझे जे आहे ते तुझे आहे आणि मी तुझ्यासाठी सर्व काही केले आहे."

याने माझा हेतू पूर्ण होतो.

माझे सर्जनशील कार्य असलेला प्राणी यापुढे चिंतेचे कारण नाही कारण तो आता धोक्यात नाही.

कारण माझी दैवी इच्छा त्याच्या अमर्याद जागेत बसते. तर, फक्त आहे

- या प्राण्याचा आनंद घेण्यासाठी आणि

- आपल्यापैकी कोणीही कधीही व्यत्यय आणू नये अशा आनंदाने एकमेकांना आनंदी करा.

म्हणूनच मला विश्रांती मिळणार नाही

जेव्हा मी माझ्या फियाटच्या भेटवस्तूसह गुंतवलेला प्राणी पाहतो.

मी सतत शोधात असतो

कारण मला माहीत आहे की त्याची इच्छा आपला विश्वासघात करू शकते.

म्हणून, मला चाल आणि प्रेमळ प्रयत्न वापरावे लागतील. मला नेहमी कामावर राहावे लागते.

माझ्यासाठी विश्रांती नाही. दुसरीकडे

- जेव्हा प्राण्याची इच्छा माझ्या सामर्थ्यात असते

- जेव्हा माझी इच्छा सृष्टीच्या सामर्थ्यात असते, तेव्हा मी त्याच्या नशिबावर विश्रांती घेतो.

आता कोणताही धोका नाही.

आणि जर मला प्राणी आणि मी यांच्यात सतत देवाणघेवाण हवी असेल तर ती संधी मिळणे आवश्यक आहे_

क्रुती करणे,

बोलण्यात आणि गोड संभाषण सुरू ठेवण्यास सक्षम होण्यासाठी. जे माझे आहे ते मला नेहमी द्यावेसे वाटते.

सृष्टीच्या इच्छेची देवाणघेवाण हवी असल्याच्या सबबी मी वापरतो

जेणेकरून मी त्याला माझी इच्छा परत मिळवू शकेन.

पण सृष्टीची इच्छा आधीच माझी होती आणि माझी इच्छा आधीच त्या प्राण्याची होती.

एकटा, पुन्हा माझी इच्छा देतो,

मी नवीन दैवी जीवन आणि आश्चर्यकारक कृपा जोडतो.

म्हणून मला तू नेहमी माझ्या इच्छेमध्ये हवा आहेस. त्यामुळे तुम्ही नेहमी माझ्यासोबत असाल आणि मी तुमच्यासोबत असाल याची आम्ही खात्री बाळगू शकतो.

फियाटमधील माझा त्याग सुरूच आहे.

आज ख्रिसमस आहे आणि मी स्वर्गीय मुलाला न पाहता रात्र काढली आहे. माझे जीवन आणि माझे पूर्णत्व ज्याने बनवले आहे त्याच्याशिवाय राहणे मला खूप वाईट

वाटले.

अरेरे! त्याच्याशिवाय जगणे,
हे जिवंत, छळ, शक्तीशिवाय आणि आधाराशिवाय जगण्यासारखे आहे. माझ्या
गरीब आत्म्यासाठी हा सर्वात भयानक मृत्यू आहे
चिंतेने आणि भीतीने, मी परमात्म्याला प्रार्थना केली की ज्याने माझ्यावर खूप प्रेम
केले आणि माझे कठोर हौतात्म्य घडवले त्याला प्रकट करा.

अरे, त्या क्षणी, स्वर्ग आणि पृथ्वी भरलेल्या एका अफाट प्रकाशाने माझे मन
प्रसन्न केले. अप्रतिम!
मी दैवी मुलाला प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूमध्ये आणि प्रत्येक हृदयात पुनर्जन्म
घेतलेले पाहिले आहे.

बाल येशू सर्वत्र गुणाकार, डुप्लिकेट होता,
अनंत मार्गाने, प्रत्येक गोष्टीत आणि प्रत्येक गोष्टीत पुनर्जन्म घेणे.
त्यामुळे स्वर्गीय मुलाच्या जन्माची अनुभूती प्रत्येकाला आणि प्रत्येकाला चांगली
होती.

अरेरे! त्याला इतके लहान पाहणे किती सुंदर होते: लहान

- सूर्यप्रकाशात,
- ताऱ्यांमध्ये,
- सर्व घटकांमध्ये,
- सर्व प्राण्यांमध्ये.

सर्व आणि सर्व गोष्टी
त्याने त्याचे गुणगान गायले
- महान सन्मान,

- त्याच्या जन्माचे अफाट चांगले e

त्याला स्वतःसाठी मूल येशू असण्याची गोड खात्री होती.

अशा प्रकारे, आश्चर्य आणि आश्चर्याने, मी पाहिले की येशू देखील माझ्यामध्ये जन्मला आहे.

मला उसासा घ्यायचा होता आणि त्याला उत्कटतेने मिठी मारायची होती आणि त्याने मला परवानगी दिली.

तो देखील आनंदी आणि कोमल होता, त्याने मला सांगितले:

माझी मुलगी

" **माझ्यावर प्रेम कर, माझ्यावर प्रेम कर.** माझा जन्म प्रेम करण्यासाठी आणि प्रेम करण्यासाठी झाला आहे. देवामध्ये कार्य करण्यासाठी, माझा जन्म वैश्विक असणे आवश्यक आहे.

आणि त्याहीपेक्षा, स्वर्गातून पृथ्वीवर येताना, **मला ते करण्यासाठी देह व्हायचे होते**

-स्वर्गीय पित्याचे उत्तम प्रकारे गौरव करण्यासाठी e

- प्रत्येक माणसाने जे केले नाही त्याची भरपाई करण्यासाठी.

म्हणूनच माझ्या लहान मानवतेला प्रत्येक निर्माण केलेल्या वस्तूमध्ये पुनर्जन्म घ्यायचा होता: कारण मनुष्याने आपल्याला दिले नव्हते

गौरव,

प्रेमाची देवाणघेवाण

आकाश, सूर्य आणि इतर अनेक गोष्टी निर्माण केल्याबद्दल.

आणि माझी मानवता जी त्यांच्यामध्ये पुनर्जन्म घेते,

सृष्टीच्या सर्व कार्यासाठी माझ्या स्वर्गीय पित्याचा पूर्णपणे गौरव केला.

मनुष्य, माझ्या दैवी इच्छेला नकार देत, प्रत्येक गोष्टीत शक्तीहीन झाला होता. मी

तिचा तारणहार बनून आलो,

ते दुरुस्त करण्यासाठी, त्याचे रक्षण करण्यासाठी आणि त्याचे गौरव
करण्यासाठी.

त्याला सुरक्षिततेत आणण्यासाठी मी त्याला माझ्या मानवतेच्या वस्त्राने झाकले
आणि मी माझ्या स्वर्गीय पित्यासमोर सर्वांसाठी त्याला उत्तर दिले.

माझे प्रेम असे होते

माझे देवत्व, माझ्या प्रेमाला मुक्त लगाम देण्यासाठी,

यामुळे मला प्रत्येक हृदयात आणि प्रत्येक गोष्टीत जन्म मिळाला.

हे इतके खरे आहे की पहिल्या गोष्टी आल्या

- मला ओळखण्यासाठी आणि

- माझी स्तुती करणाऱ्या गोष्टी तयार केल्या गेल्या.

मी सार्वत्रिकपणे जन्म घेतला नसता तर मी देवामध्ये कार्य केले नसते जेणेकरून
सर्वजण म्हणू शकतील:

“माझ्यासाठी स्वर्गीय मुलाचा जन्म झाला. ते माझे आहे आणि हे इतके खरे आहे
की माझ्याकडे ते आधीपासूनच आहे».

-माझ्या प्रेमाला आळा बसला असता जर मी प्रत्येक गोष्टीत जन्म घेऊ शकलो
नसतो.

- माझी शक्ती मर्यादित असेल.

माझा पुनर्जन्म सार्वत्रिक नसता तर माझी विशालता नष्ट होईल. हे तुम्हाला
आश्चर्यचकित करू नये.

जसे माझ्या देवत्वाने स्वर्ग आणि पृथ्वी भरली,

माझ्या छोट्या मानवतेमध्ये सामील करून,

माझे देवत्व अशा प्रकारे गुणाकार आणि डुप्लिकेट झाले आहे

- जो सर्व गोष्टींमध्ये आणि सर्व प्राण्यांमध्ये पुनर्जन्म घेतो.

हे दैवी आणि अनंत मार्ग आहेत जे आपल्या प्रत्येकासाठी आहेत

- आम्ही जे चांगले करतो ते घ्या
- आमच्या कामांनी भरले जावे.

कारण

- त्यांच्यामध्ये माझा जन्म जाणवा,
- ते साजरे करत होते आणि
- त्यांना आनंद झाला.

पण मी जन्माला आलो तेव्हा कोणत्या हृदयात पक्ष आहे हे तुम्हाला माहीत आहे का?

ज्यांमध्ये

- माझी दैवी इच्छा इ
- लगेच ओळखा की मी त्यांच्या हृदयात जन्म घेतला आहे. माझ्यासाठी त्यांच्यामध्ये एक चिरंतन मेजवानी आहे.

इतर, दुसरीकडे,

- मला रडू द्या,
- मला त्रास द्या

ते पाप करत असताना, ते मला दुखापत करण्यासाठी आणि मारण्यासाठी चाकू तयार करतात.

मग मी त्याच्या प्रेमात पूर्णपणे बुडून गेलो.

सार्वत्रिक आणि सर्वांमध्ये जन्मलेल्या स्वर्गीय मुलाच्या हलत्या दृश्यामुळे, मला बऱ्याच गोष्टी समजू शकल्या. आय

शांतपणे त्यांचे परीक्षण करणे चांगले आहे कारण, त्यांना कसे समजावून सांगावे हे माहित नसल्यामुळे, मी कदाचित मूर्खपणाने बोलत आहे.

स्वर्गीय मुलाचा उत्सव साजरा करण्यासाठी, मी स्वतःला पूर्णपणे ईश्वरी
इच्छेनुसार सोडून दिले.

तो पुन्हा परतला.

तो इतका सुंदर, दुर्मिळ सौंदर्याचा होता आणि त्याच्यासारखा कोणीही असू शकत
नाही. ते जन्माचे ठिकाण म्हणून माझ्या हृदयात बंद झाले.

हे सर्व प्रेम होते आणि तिने माझ्यामध्ये तिचे बालिश अश्रू, तिचे आक्रोश आणि तिचे
प्रेमाचे रडणे पुन्हा पुन्हा सांगितले.

त्याला कधी रडताना, कधी रडताना आणि कधी आक्रोश करताना पाहून किती
मन हलकं होतं.

तिच्या अश्रूंच्या सैन्याने,

तिच्या रडण्याचा डाव आणि तिच्या आक्रोशांच्या प्रार्थनांनी, तिचा पुनर्जन्म सर्व
बाबतीत होता.

अशा प्रकारे तो अपहरणकर्ता होता ज्याने, ज्याच्याकडे असलेल्या देवाच्या बळावर,
हृदयावर मोहिनी घातली आणि त्यांच्यामध्ये आपला नवीन जन्म घडवून आणला.

अरेरे! स्वर्ग, माझ्याबरोबर नमन करा, स्वर्गीय मुलावर प्रेम करा आणि त्याची पूजा
करा.

पण माझे मन या महान गूढतेत हरवले होते जेव्हा माझे गोड मूल, तिचे अश्रू आणि
रडणे यांच्यामध्ये आकाशी स्मितहास्य जोडले:

माझी धन्य मुलगी, देव आहे, हे अन्यथा असू शकत नाही.

माझा जन्म फक्त सार्वत्रिक नव्हता,

पण माझीही अवस्था सूर्यासारखीच होती.

आवडो किंवा न आवडो, प्रत्येक सृष्टी आणि प्रत्येक जीवाला सूर्याकडून त्याच्या
प्रभावशाली प्रकाशाचा प्रकाश आणि उबदारपणा मिळतो.

प्रत्येक गोष्टीवर आणि सर्व गोष्टीवर माझ्या ताब्यात असलेल्या समान वर्चस्वाने,
सूर्य त्याच्या मूक भाषेत म्हणतो असे दिसते, जे बोलले तर त्यापेक्षा मजबूत आहे:

"जिथे तुम्ही माझे प्रेमाने स्वागत करता

जिथे मी तुमची योग्य गुंतवणूक करीन तिथे मला तुम्हाला प्रकाश द्यायचा आहे.

आणि जर तुम्ही मला स्वीकारू इच्छित नसाल तर मी तुम्हाला अशा प्रकारे घेरेन
की तुम्ही माझ्या प्रकाशापासून सुटू शकणार नाही. आणि प्रत्येकाला प्रकाश
दिल्याबद्दल मला मोठा गौरव मिळेल. "

सूर्य माझ्या जन्माचे प्रतीक आहे .

तो देखील प्रत्येक गोष्टीसाठी आणि प्रत्येकासाठी दररोज पुनर्जन्म घेतो.

मी केवळ सार्वत्रिकपणे पुनर्जन्म घेत नाही, परंतु जेव्हा माझा पुनर्जन्म होतो तेव्हा
मी आक्रमण करतो.

जेव्हा मी हृदयात पुनर्जन्म घेतो तेव्हा मी आक्रमण करतो

माझ्या विचारांसह मन,

अश्रू असलेले डोळे, ।

माझ्या विलापासह आवाज.

अशा प्रकारे, मी सर्व प्राण्यांवर एक वैश्विक आक्रमण करतो. ते यापुढे सुटू शकत
नाहीत तोपर्यंत मी त्यांना सर्व बाजूंनी घेतो.

* जर त्यांनी माझे प्रेमाने स्वागत केले,

- त्यांच्यामध्ये केवळ माझा जीवच जन्माला आला नाही,

- पण ती आश्चर्यकारकपणे वाढते.

* जर त्यांनी मला प्रेमाने स्वीकारले नाही,

माझ्या मालकीच्या देवाच्या अधिकारांसह मी त्यांच्यामध्ये पुनर्जन्म घेतला ,
पण मी मोठा होत नाहीये. मी लहान राहतो, आणि मी माझ्या विलाप आणि अश्रूंची
वाट पाहत असलेल्या एका राखीव जागेत आहे जे त्यांना माझ्यावर प्रेम करण्यास
प्रवृत्त करेल.

आणि जर मी करू शकत नाही, तर माझे आयुष्य त्यांच्यासाठी न्यायात बदलेल.
अरेरे! माझा जन्म, जे सर्व प्रेम आहे, ते पाहून माझ्या लहान हृदयाला किती त्रास
होतो,
गरीब प्राण्यांच्या न्यायात बदलले.

म्हणून, मी तुझ्यामध्ये जन्माला आलो आहे, मला वाढू द्या जेणेकरून माझे आक्रोश
आणि अश्रू आनंदात बदलतील.

दैवी इच्छेच्या कृतीचे अनुसरण करण्यासाठी मी सृष्टीमध्ये माझा दौरा केला.
मला असे वाटले की मी तयार केलेल्या प्रत्येक गोष्टीने मार्ग खुला केला आहे
- माझे कृत्य प्राप्त करा,
- त्याला कोर्ट, आणि
- त्याला दैवी इच्छेची देवाणघेवाण द्या
ज्याची मालकी अभिनेत्री आणि क्युरेटर म्हणून होती.

मी हे करत होतो जेव्हा **स्वर्गीय लहान मुलाने** मला त्याची थोडक्यात भेट
दिली आणि म्हणाला:

माझी मुलगी, जो दैवी इच्छा पूर्ण करतो, त्याची कामे करतो, तो तिच्यात स्वतःला
ओततो. त्याच्या अस्तित्वाचा एकही कण नाही जो सर्वोच्च इच्छेमध्ये स्थान घेत नाही.

सर्व काही माझ्या मृत्यूपत्रात बंदिस्त असल्याने,

- देवाने निर्माण केलेली प्रत्येक गोष्ट,

- सर्व काही त्याने केले आहे आणि करेल,

- सर्व काही एकाच कृतीप्रमाणे प्राण्याच्या कृतीमध्ये ओतते, जेणेकरून ही कृती होऊ शकेल

- भरलेले,

-सुशोभीकरण इ

- प्रदक्षिणा

माझ्या इच्छेने केलेल्या सर्व गोष्टींसाठी.

इतके की तुम्ही सर्व दैवी कृत्ये पाहू शकता

- गर्भवती,

-प्यूज्ड आणि

- वेढलेले

प्राण्याच्या कृतीत.

जेव्हा माझी इच्छा कार्य करते

- आपल्या देवत्वात तसेच

- मानवी कृतीमध्ये,

त्याला मानवी कृतीपासून स्वतःला वेगळे करायचे नाही हे माहीतही नाही किंवा त्याला वेगळे करायचेही नाही.

ती

याउलट, ते दोन आणि

ती नवीन कृती बनवते जी त्याला करायची आहे .

असे म्हणता येईल की आपले संपूर्ण दैवी अस्तित्व त्याच्या सर्व कार्यांसह जीवावर ओतत आहे.

-आपण स्वतःला प्राण्यामध्ये लपवतो आणि बंद करतो

- आपण आपल्या विशालतेत आणि आपल्या अमर्याद सामर्थ्यात जे आहोत ते शिल्लक असताना.

पण आपला आनंद जीवावर द्विगुणित होतो

कारण याने आपल्याला आपल्या कृतीसह आपले जीवन डुप्लिकेट करण्याची संधी दिली आहे.

आणि आम्हाला गौरव, सन्मान, आमच्या जीवनावर आणि आमच्या स्वतःच्या कृतीबद्दलचे प्रेम मिळते ज्याने आम्हाला आमच्या इच्छेने ताब्यात घेण्याची परवानगी दिली आहे.

हे सूर्यासोबत घडते, जो त्याच्या गोलाच्या शिखरावरून पृथ्वीला देतो.

ते केवळ प्रकाश देत असल्याचे दिसते, परंतु ते खरे नाही. त्याच्याकडे जे काही आहे ते तो त्याच्या प्रकाशाने देतो.

हे इतकं खरं आहे की तुम्हाला पृथ्वी विविध रंग, चव आणि चवींनी व्यापलेली दिसते.

इतके सौंदर्य, पदार्थ आणि इतके रंग कोणी दिले आहेत?

प्रकाश ? आह! नाही

कारण प्रकाश दिला आहे

- पदार्थ,

- प्रकाश (सूर्याकडे) असलेले गुणधर्म.

असे म्हटले जाऊ शकते की पृथ्वी समृद्ध आहे, सूर्याच्या गुणधर्मांमुळे सुशोभित आहे. पण जेव्हा सूर्य देतो तेव्हा त्याच्याजवळ जे काही आहे ते गमावत नाही.

अरेरे! जर सूर्य तर्क करू शकला, तर तो पृथ्वीला मिळालेल्या मोठ्या चांगल्या गोष्टींमुळे अधिक आनंदी आणि अधिक गौरव कसा वाटेल.

आपल्या प्रिय प्राण्यामध्ये आपले जीवन आणि आपल्या कृतींचे पुनरुत्पादन करणे आपल्यासाठी एक आनंद आहे.

आणि ज्या प्राण्याने आम्हाला क्षेत्र दिले त्या प्राण्याचे मोठेपण आम्ही चाखतो

- आमची संप्रेषण शक्ती वापरा e

- त्यात पुनरुत्पादन करणे.

आणि मी, हे ऐकून, मी स्वतःला म्हणालो:

आणि जर पाप, वासना असतील तर प्राणी हे महान चांगले कसे प्राप्त करू शकतात? "

येशूने जोडले:

धन्य मुलगी, जेव्हा आत्मा माझ्या इच्छेच्या दयेवर असतो, तेव्हा त्यात वाईटाचा जीव गमावण्याचे पुण्य असते.

असे कोणतेही पाप किंवा उत्कटता नाही ज्याला हा प्राणघातक धक्का जाणवत नाही. ते स्वतःच्या मृत्यूने मरतात.

जेव्हा माझी इच्छा आत्म्यात राज्य करते, तेव्हा त्यांना वाटते की त्यांचे जीवन निघून जाते.

वाईटासाठी, माझी इच्छा बर्फासारखी आहे जी झाडे बनवते

- कोमेजणे, - कोरडे होणे आणि - मरणे.

हे अंधाराच्या प्रकाशासारखे आहे की, जेव्हा प्रकाश दिसतो,

- अदृश्य आणि - मरणे.

किंबहुना ते कुठे निघून गेले हे कोणालाच माहीत नाही. माझी इच्छा थंडीसाठी उष्णतेसारखी आहे:

- उष्णतेमुळे थंडी मरते.

जर बर्फ, प्रकाश आणि उष्णतेमुळे झाडे मरतात,
अंधार आणि थंडी, माझ्या इच्छेमध्ये प्रत्येक वाईटाला मारण्याचे आणखी पुण्य
आहे .

जास्तीत जास्त,

- जर आत्मा नेहमी माझ्या इच्छेवर वर्चस्व गाजवू देत नाही,
 - मग, जिथे माझी इच्छा नेहमीच राज्य करत नाही,
- तो सर्व वस्तूंची देवाणघेवाण करू शकत नाही आणि सर्वकाही दैवी जीवनात
रूपांतरित करू शकत नाही.

आणि जिथे दैवी जीवनाचा अभाव आहे, तिथेच दुष्टता निर्माण होते.

जेव्हा बर्फाचा जोर काढून टाकला जातो तेव्हा वनस्पतींचे काय होते.

थकले तरी ते पुन्हा हिरवे होऊ लागतात.

प्रकाश काढून टाकला तर अंधार परत येतो आणि उष्णता काढून टाकली तर थंडी
परत येते.

त्यामुळे मोठी गरज आहे

- नेहमी माझी इच्छा पूर्ण करा
- आपण इच्छित असल्यास नेहमी तिच्यामध्ये रहा
- सर्व वाईट नाहीसे करण्यास सक्षम व्हा e
- आपल्या आवडीची मुळे देखील नष्ट करा.

खरंच माझी दैवी इच्छा सदैव सृष्टीला द्यायची असते, पण देण्यासाठी,

तो प्राणी माझ्या इच्छेनुसार किती कृती करतो हे पाहण्यासाठी सतर्क आहे. कारण
माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या प्रत्येक कृतीसाठी,

प्राण्याला दैवी अधिकार प्राप्त होतो.

अशा प्रकारे जीवाने केलेल्या कृत्यांचे सर्व अधिकार माझ्या फियाटच्या समुद्रात मिळालेले आहेत.

माझी इच्छा त्या प्राण्यावर जितके अधिकार मिळवते.

दोन्ही बाजूंचे हे अधिकार देव आणि प्राणी यांना मालक बनवतात.

आणि माझी इच्छा विभाजित झाली आणि आत्म्यात बंद झाली,

- प्राणी जे हाताळण्यास सक्षम आहे त्यानुसार,

- देवामध्ये राज्य करणाऱ्या त्याच्या इच्छेच्या अथांग समुद्रात प्राण्याला घेऊन जातो.

माझी इच्छा आहे

- नेहमी द्या आणि

- प्राण्याची क्षमता नेहमी वाढवा.

हे माझ्या इच्छेच्या समुद्रातून घेते आणि

ते आत्म्याच्या खोलीत इच्छाशक्तीचा छोटासा समुद्र विस्तृत करते.

असे म्हणता येईल की ते आत्म्याला ते करण्यासाठी एक लहान बोट बनवते

- जा आणि

-फिरणे

त्याच्या इच्छाशक्तीच्या अथांग समुद्रात.

आणि ज्या मर्यादेपर्यंत आत्मा इच्छुक आणि कार्य करतो,

माझ्या विलमध्ये दैवी इच्छेचे नवीन डोस आहेत.

म्हणून मला माझ्या इच्छेमध्ये तू नेहमी हवा आहेस

- तू मला नेहमी तुला देण्याचा अधिकार देतोस,

- आणि आपण नेहमी प्राप्त करण्यास सक्षम असाल. फियाट!

नेहमीप्रमाणे, प्रबळ दैवी इच्छेला भेटण्यासाठी मी संपूर्ण सृष्टीभोवती फिरलो आणि तिला प्रेमाची देवाणघेवाण दिली ज्याने माझ्यासाठी बर्याच गोष्टी मोठ्या प्रेमाने निर्माण केल्या आहेत.

मला असे वाटले की तयार केलेली प्रत्येक गोष्ट माझ्या "आय लव्ह यू" चा शिक्का घेण्याची वाट पाहत आहे .

हा एक हक्क होता, श्रद्धांजली होती, या इच्छापत्रासाठी पृथ्वीची वाट पाहत असलेले एक छोटेसे चिन्ह होते ज्याने सर्व प्राण्यांना आणि प्राण्यांना खूप काही दिले होते.

जो कृती करणारा आणि रक्षण करणारा दोघांसाठी होता.

पण असे करताना मला असे वाटले की माझ्या गोड येशूने स्वतः माझे " आय लव्ह यू " आपल्या हातांनी घेतले आणि या निर्माण केलेल्या गोष्टींवर शिक्का म्हाणून ठेवले.

त्याने नंतर त्यांना बाजूला ठेवले, जिथे मी त्याला सांगितले, जेणेकरून तो इतर सर्व तयार केलेल्या गोष्टींवर "आय लव्ह यू" टाकण्याची त्याची तीव्र क्रिया चालू ठेवू शकेल.

आणि धीराने वाट पाहणाऱ्या येशूची आवड पाहून मला आश्चर्य वाटले. मला वाटतः

"परंतु माझ्या लहान मुलाकडे मी तुझ्यावर प्रेम करतो असे काय असू शकते जे येशूला काळजी आणि स्वारस्य करण्यासाठी येणे इतके महत्वाचे आहे?"

आणि तो माझ्याशी बोलण्यासाठी थोडा वेळ थांबला आणि म्हणाला:

माझ्या धन्य मुली, तुला माहित आहे का तुझे मी तुझ्यावर काय प्रेम करतो? हे एखाद्या दस्तऐवजातील विरामचिन्हांसारखे आहे.

कल्पना आणि अभिव्यक्ती यांच्यातील विरामचिन्हांशिवाय दस्तऐवजात गोंधळ इतका मोठा आहे की ज्यांनी ते वाचले आहे, त्यात कोणताही अर्थ दिसत नाही, ते

त्यांच्या स्वतः च्या मार्गाने त्याचा अर्थ लावतात की ते सुंदर किंवा घृणास्पद असू शकते.

तरीही, पूर्णविराम, स्वल्पविराम, प्रश्नचिन्ह आणि इतर सर्व विरामचिन्हे म्हणजे काय?

एकच पात्र लिहिण्याच्या कामाच्या तुलनेत हे काहीच नाही. हे तुझे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" आहे :

हे तुमच्या जीवनातील, तुमचे शब्द, तुमचे कार्य, तुमची पावले आणि अगदी तुमच्या हृदयातील लेखनातील विरामचिन्ह आहे.

तुमचे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" चे विरामचिन्हे «

- आपल्या सर्व कृतींमध्ये क्रम लावा ,
- कल्पना बदलते,
- सर्वात सुंदर अभिव्यक्ती देते आणि
- ज्याने प्रेमातून तुमच्या आयुष्याचे पान आणि चरित्र तयार केले ते तुम्हाला कळू द्या. पण एवढेच नाही.

हा बिंदू, तुझा मी तुझ्यावर प्रेम करतो हा छोटा स्वल्पविराम, उठतो आणि आपली दैवी पृष्ठे, आपल्या सर्व सृष्टीतील खगोलीय पात्रांना चिन्हांकित करतो.

निर्मिती म्हणजे काय?

हे आमचे दैवी पान नाही का?

- या निर्मिती पृष्ठावर मुद्रित केलेल्या आमच्या खगोलीय पात्रांसह जे ठिपके केले गेले आहे
- बऱ्याच सुव्यवस्था आणि सुसंवादाने,
- योग्य विचारांसह,
- सर्वात सुंदर आणि हलत्या अभिव्यक्तीसह,

एवढ्या कलात्मक मूल्याने लिहिलेले आहे की कोणीही कलाकार अनुकरण करू शकत नाही?

तुमचे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" दैवी विरामचिन्हात सामील होतो.
विरामचिन्हे करून, तो आपल्या पात्रांची किंमत ओळखतो. आमचे पेज वाचायला शिका.

आपण प्रेमासाठी जे काही केले ते त्याला योग्य कल्पनांनी समजते.
त्याला त्याच्या निर्मात्याकडून सर्वात सुंदर आणि हलणारे अभिव्यक्ती प्राप्त होते. तो
आम्हाला छोटीशी श्रद्धांजली देतो,
या छोट्याशा संपत्तीची भरपाई करतो जी आपण न्यायाच्या प्रेमाने,
आम्ही प्राण्यांची वाट पाहत आहोत.

शिवाय, तुमच्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो " मध्ये चांगल्यामध्ये रूपांतरित
करण्याचा नैसर्गिक गुण आहे.

मी पूर्ण प्रेमाने तुझे पूर्णविराम आणि स्वल्पविराम घेतो

" मी तुझ्यावर प्रेम करतो ".

मी तुमचा प्रकाश आमच्या दैवी विरामचिन्हेवर ठेवतो.

आणि सर्व सृष्टीकडे पाहताना, मला आकाशीय विरामचिन्हेमध्ये आपल्या इच्छेच्या
मुलाचे पाहण्यात एक तीव्र प्रेम वाटते.

पण मला सांग, माझ्या मुली, तू " मी तुझ्यावर प्रेम करतो " असे का म्हणते आणि
तुला तुझ्या " आय लव्ह यू " ने सर्व तयार केलेल्या वस्तू का घालायचे
आहे ?

आणि मी: कारण "मी तुझ्यावर प्रेम करतो " आणि मला तुझ्यावर प्रेम
करायचे आहे.

आणि येशू: म्हणून तुम्ही म्हणता " मी तुझ्यावर प्रेम करतो " कारण तू
माझ्यावर प्रेम करतोस.

माझा सर्वात मोठा आनंद, उसासे, अपेक्षा आणि निराशा या प्राण्यांना आवडत
नाहीत का?

तुला माहित नाही

- की प्रत्येक " मी तुझ्यावर प्रेम करतो " मी तुझ्या हृदयाच्या कानात कुजबुजतो:
" मी तुझ्यावर प्रेम करतो ", आणि

-म्हणजे मी पानावर आणि तुमच्या आयुष्यातील पात्रांवर आकाशीय विरामचिन्हे लावू का? तू आनंदी आहेस ना?

आणि मी: माझ्या प्रिय, नाही, ते पुरेसे नाही.

मी फक्त तुमच्या विरामचिन्हांवर खूश नाही. माझे विरामचिन्हे तुमच्यासाठी पुरेसे असतील.

मी लहान असल्याने आणि कशासाठीही चांगले नाही, मला दुसरे काहीही कसे करावे हे माहित नाही.

पण हे सगळं कसं करायचं हे तुम्हाला माहित आहे. मला आनंदी करण्यासाठी, तुम्ही माझे पृष्ठ आणि माझ्या आयुष्यातील पात्रे बनवावीत अशी माझी इच्छा आहे.

येशू :

होय, होय, मला तुला आनंदित करायचे आहे. मी तुम्हाला सांगू शकतो की मी तेच करतो.

हे देखील जाणून घ्या की एखादे पान लिहिण्यासाठी तुम्हाला कागद, शाई, पेन, लिखित पान असण्यासाठी आवश्यक असलेली सर्व सामग्री आवश्यक आहे.

फक्त एकच गोष्ट हरवली तर लेखन जिवंत होऊ शकत नाही.

आता, **कार्ड माझी दैवी इच्छा** आहे _

जे सर्व गोष्टींचा पाया म्हणून जीवनाचे पृष्ठ बनले पाहिजे.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की कागदापेक्षा जास्त,

- माझ्या इच्छेने सर्व निर्मितीचा पाया म्हणून स्वतःचा विस्तार केला आहे

अखंड प्रेमाची दैवी पात्रे प्राप्त करण्यासाठी

- ज्यामध्ये आपण आपले गुण आणि दैवी कार्य ओततो

जे अमित वर्णपेक्षा जास्त आहेत.

एकसारखे,

सर्व गोष्टींचा पाया म्हणून आत्म्याकडे माझी दैवी इच्छा असणे आवश्यक आहे.

पण ते पुरेसे नाही.

त्यासाठी अखंड प्रेमही आवश्यक आहे

या हलक्या वजनाच्या कागदावर लिहिण्यास सक्षम होण्यासाठी **शाई** तयार करणे . पण अक्षरे तयार करण्यासाठी कागद आणि शाई पुरेशी नाही.

पवित्र कार्याची लेखणीही लागते ,

यज्ञांची विविधता e

जीवनाची परिस्थिती

पेन तयार करणे आणि सुंदर आणि नीटनेटके वर्ण लिहिण्यास सक्षम असणे तसेच हलणारे अभिव्यक्ती जे कधीकधी तुम्हाला रडवतात आणि नंतर तुमचे हृदय आनंदाने भरतात .

अशाप्रकारे, ज्यांना ते वाचता येईल त्यांना परिवर्तन वाटेल आणि त्यांना या पृष्ठावर असलेल्या चांगल्या जीवनाची प्राप्ती होईल.

आणि मी, दैवी लेखक आणि लेखक , जेव्हा मला कागद, शाई आणि पेन सापडतो,

जसे मी निर्मिती पृष्ठ तयार केले आणि लिहिले ,

अपार आनंदाने मी प्राण्याचे पान तयार करण्याचा आणि लिहिण्याचा प्रयत्न करतो. कदाचित सृष्टीपेक्षाही सुंदर.

म्हणून नेहमी कागद, शाई आणि पेन तयार ठेवा, मी तुम्हाला वचन देतो की

तुमच्या जीवनाचे ते पान लिहू जिथे सर्व काही दिसेल
जे फक्त मी तयार केले आहे आणि लिहिले आहे. त्यामुळे तुम्हीही आनंदी व्हाल
आणि मलाही आनंद होईल.

होली कम्युनिअन मिळाल्यानंतर, मी माझे नेहमीचे आभार मानत होतो, म्हणून मी
येशूला पाहिले, माझ्या अफाट चांगले, पीडित आणि शांत, जणू त्याला सहवासाची
गरज आहे.

मी त्याच्याकडे गेलो आणि त्याला कधीही एकटे सोडू नये म्हणून त्याच्याशी
एकरूप राहून सांत्वन करण्याचा प्रयत्न केला .

येशू खूप आनंदी दिसत होता आणि त्याचे दुःख व्यक्त करण्यासाठी त्याने मला
सांगितले:

माझ्या मुली, माझ्याशी विश्वासू राहा आणि मला सोडून जाऊ नकोस, कारण
एकटेपणाचा त्रास नेहमीच सर्वात जाचक असतो कारण कंपनी आधार आणि
पीडितांना मदत.

सोबतीशिवाय, त्याच्या वेदना कमी करू शकणाऱ्या किंवा त्याला कडू उपाय देऊ
शकणाऱ्या व्यक्तीच्या अनुपस्थितीमुळे दुःख कठीण आहे .

माझ्या मुली, किती आत्मे मला त्यांच्या अंतःकरणात संस्काराने स्वीकारतात आणि
मला एकटे सोडतात! वाळवंटात जसा मी त्यांचा नाही तसा मी त्यांच्यात आहे.

ते माझ्याशी अनोळखी व्यक्तीसारखे वागतात.

पण ते का सहभागी होत नाहीत हे तुम्हाला माहीत आहे का?

माझे जीवन, माझे गुण, माझ्या पवित्रतेसाठी,

माझ्या सुख आणि दुःखाला?

कारण कुणाला तरी कंपनी ठेवणे म्हणजे

जवळची व्यक्ती जे करते, करते आणि सहन करते त्या प्रत्येक गोष्टीत भाग घेते.

म्हणून मला स्वीकारणे आणि माझ्या आयुष्यात सहभागी न होणे हे माझ्यासाठी एकटेपणाचे सर्वात कडू आहे.

एकटे राहून मी त्यांना सांगू शकत नाही की मी त्यांच्यासाठी काय प्रेम जळत आहे.

माझे प्रेम नंतर अलिप्त राहते, तसेच माझी पवित्रता, माझे सद्गुण आणि माझे जीवन. माझ्या आत आणि बाहेर फक्त एकटेपणा आहे.

अरेरे! मी किती वेळा हृदयात उतरतो आणि रडतो कारण मी स्वतःला एकटा शोधतो.

आणि मी पाहतो की माझी काळजी घेतली जात नाही, माझे कौतुक किंवा प्रेम नाही. इतकं की, त्यांच्या उदासीनतेमुळे मला भाग पडलंय, शांत आणि दुःखी व्हा.

आणि ते माझ्या संस्कारात्मक जीवनात भाग घेत नसल्यामुळे, मला त्यांच्या हृदयात वेगळे वाटते.

आणि मला काही करायचे नसल्याने,

- दैवी आणि अटल संयमाने,

मी दैवी प्रजातींच्या उपभोगाची वाट पाहत आहे ज्यामध्ये माझे शाश्वत फियाट आहे त्याने मला तुरुंगात टाकले होते, माझ्या वंशाचा फारसा शोध लागला नव्हता.

मी माझ्या संस्कार जीवनातील काहीही सोडू शकलो नाही, फक्त काही अश्रू कारण हे आत्मे माझ्या जीवनात सहभागी होत नाहीत.

मी गोष्टी सोडू शकेन अशी पोकळी त्याच्याकडे नव्हती

ते मला आणि

जे मला त्यांच्यासोबत शेअर करायचे होते .

त्यामुळे खूप आत्मे आहेत

- जे मला संस्काराने स्वीकारतात आणि

- माझ्या मालकीचे मला देण्यासाठी त्यांच्याकडे काहीही नाही.

ते सदाचाराचे, प्रेमाचे, त्यागाचे निर्जंतुक आहेत. गरीब गोष्टी, ते मला खाऊ घालतात

पण ते मला सहवासात ठेवत नसल्यामुळे त्यांना सतत भूक लागते.

अरेरे! माझे संस्कार जीवन किती दुःख आणि हौतात्म्य भोगले आहे.

मला अनेकदा अमोमुळे गुदमरल्यासारखे वाटते.

मला मुक्त व्हायचे आहे आणि मला या हृदयात उतरण्याची इच्छा आहे. पण अरेरे, मला त्यांना पूर्वीपेक्षा जास्त गुदमरून सोडायला भाग पाडले आहे!

मला जळणाऱ्या ज्वाळांकडे कोणी लक्ष दिले नाही तर मी माझे प्रेम कसे प्रकट करू शकतो? इतर वेळी मला वेदनेचा पूर येतो.

माझ्या दुःखातून मला मुक्त करणाऱ्या हृदयानंतर मी उसासा टाकतो, पण व्यर्थ.

त्यांच्या दुःखात मी सहभागी व्हावे, अशी या आत्म्यांना इच्छा आहे आणि मी करतो.

त्यांचे सांत्वन करण्यासाठी मी माझे दुःख माझ्या अश्रूंमध्ये लपवून ठेवतो आणि मला आशा नसलेल्या आरामाशिवाय मी तिथे उभा आहे.

पण **माझ्या संस्कारमय जीवनातील सर्व दुःख तुला कोण सांगू शकेल ?** जे मला स्वीकारतात आणि मला कडू एकांतात सोडतात ते मला त्यांच्या हृदयात ठेवणाऱ्यांपेक्षा जास्त आहेत.

आणि जेव्हा मला एक हृदय सापडते जे मला सहवासात ठेवते, तेव्हा मी माझे जीवन त्याच्याशी संवाद साधतो आणि तेथे मी ठेव सोडतो.

- माझ्या सदगुणांचा,

- माझ्या त्यागाचे फळ e

- माझ्या आयुष्यातील सहभाग .

आणि मी या आत्म्याला माझे घर, माझे आश्रय आणि माझ्या दुःखांचे गुप्त स्थान

बनवतो.

आणि मला माझ्या युकेरिस्टिक जीवनाच्या बलिदानाची देवाणघेवाण वाटते कारण मला माझ्या एकाकीपणाला भंग करणारे, माझे अश्रू सुकवणारे, माझे प्रेम आणि माझ्या वेदना ओतण्याचे स्वातंत्र्य मिळाले आहे.

या आहेत ज्यांना मी जिवंत प्रजाती म्हणून सेवा देतो,
संस्कारात्मक प्रजाती म्हणून नाही जे मला काहीही देत नाहीत आणि जेव्हा मी बाकीचे करतो तेव्हाच माझ्यापासून लपवतात.

माझा एकटेपणा दूर करण्यासाठी ते एक शब्दही बोलत नाहीत. ते मूक प्रजाती आहेत.

दुसरीकडे, जिवंत प्रजाती म्हणून माझी सेवा करणाऱ्या आत्म्यांमध्ये, आपण एकत्रितपणे आपले जीवन विकसित करतो;

आमच्याकडे फक्त एकच हृदय आहे जे धडधडते, आणि जर मला वाटत असेल की आत्मा त्यासाठी तयार आहे, तर मी माझ्या दुःखांशी संवाद साधतो आणि मी या आत्म्यात माझी आवड चालू ठेवतो.

मी असे म्हणू शकतो की मी यापुढे एकट्याने नाही तर या आत्म्यासह पृथ्वीवर माझे जीवन चालू ठेवण्यासाठी संस्कारात्मक प्रजातींमधून जिवंत प्रजातींकडे जातो.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की दुःख यापुढे माझ्या सामर्थ्यात नाही आणि प्रेमासाठी मी या जीवांना विनंती करतो जे माझ्यात काय कमतरता आहे ते मला द्या.

म्हणून, माझ्या मुली, जेव्हा मला माझ्यावर प्रेम करणारे आणि मला हवे ते करण्याचे स्वातंत्र्य देऊन माझा सहवास ठेवणारे हृदय सापडते, तेव्हा मी अतिरेक करतो. मी आता कशातच लक्ष देत नाही.

गरीब प्राण्याला माझ्या प्रेमाने आणि कृपेने भरून येईपर्यंत द्या.

म्हणूनच जेव्हा मी या हृदयात उतरतो तेव्हा माझे संस्कार जीवन यापुढे निर्जंतुकीकरण राहत नाही, नाही, कारण तेथे मी स्वतःचे पुनरुत्पादन करतो, स्वतःची नक्कल करतो आणि त्यामध्ये माझे जीवन चालू ठेवतो.

आणि हे आत्मे माझे विजेते आहेत जे या गरीब माणसासाठी त्यांचे जीवन व्यवस्थापित करतात.

गरज आहे आणि कोण मला म्हणतो: "माझ्या प्रिये, तुझी वेळ होती आणि आता माझी पाळी आहे. म्हणून मला तुझी जागा घेऊ दे आणि तुझ्या जागी दुःख घेऊ दे."

तर, अरे, मी किती आनंदी आहे!

माझे संस्कार जीवन त्याचे सन्मानाचे स्थान टिकवून ठेवते कारण ते प्राण्यांमध्ये इतर जीवनांचे पुनरुत्पादन करते.

म्हणूनच मला नेहमी तुम्ही माझ्यासोबत असे करावे असे वाटते

- की आपण एकत्र राहू शकतो,

-मला माझे आयुष्य मनावर घेऊ दे आणि मी ते मनावर घेतो.

मी दैवी इच्छेबद्दल विचार करत होतो आणि अनेक विचारांनी माझ्या मनावर आक्रमण केले आणि मी विचार केला: "मला आश्चर्य वाटते की येशूला माझ्या इच्छेमध्ये इतका रस का आहे की तो मला त्याच्या बदल्यात देतो?

त्याचा फायदा मलाच होतो. माझ्या सामर्थ्यामध्ये दैवी इच्छा असल्यामुळे, मी स्वतःमध्ये आणि स्वतः देवामध्ये सर्व काही ठेवतो आणि बंद करतो.

पण सर्वात आश्चर्याची गोष्ट म्हणजे या सगळ्याच्या बदल्यात त्याला माझी इच्छा हवी आहे.

हे दुर्बल आणि क्षुल्लक, जे चांगल्यापेक्षा अधिक नुकसान करू शकते ते काय चांगले करेल?

याच्या बदल्यात त्याला जे काही मिळते त्याच्या तुलनेत येशू जे देतो त्याचे नेमके मूल्य समजत नाही हे उघड आहे. जोपर्यंत त्याला हवं ते मिळतं, तोपर्यंत त्याने जे काही दिलं आहे त्याच्या मूल्याच्या तुलनेत ते थोडं किंवा काहीच नाही हे लक्षात घेत नाही. पण इथेच आपण पाहतो की हे प्रेम खरे प्रेम आहे. "

जेव्हा मी येशूला माझे मूर्खपणा लक्षपूर्वक ऐकताना पाहिले तेव्हा माझे मन या मूर्खपणात बुडून गेले. ती आनंदी दिसत होता आणि मला म्हणाला:

माझ्या धन्य कन्या, जर ती मला काही देऊ शकते असा विचार केला तर माझ्याकडे त्या प्राण्याला देण्यासारखे काहीही नसेल, कारण सुरुवातीला प्राणी मला जे काही देऊ शकतो ते मी तिला आधीच दिले आहे.

शिवाय, मला देऊन, तो मला जे माझे आहे त्याशिवाय काहीही देऊ शकत नाही. म्हणून माझे प्रेम मला नेहमी विचारात न घेता वागायला लावते.

प्राण्यांना विचारात घेणे म्हणजे माझे प्रेम मर्यादित करणे आणि मला जे हवे आहे ते मुक्तपणे देण्याचे स्वातंत्र्य गमावणे होय.

ते कठीण होईल. शिवाय, माझी दैवी इच्छा तुला देण्यासाठी तू मला तुझे देणे आवश्यक आहे कारण दोन इच्छा हृदयावर राज्य करू शकत नाहीत.

ते युद्धात असतील आणि तुमची इच्छा माझ्यासाठी अडथळा ठरेल जे त्याला हवे ते करण्यास मोकळे होणार नाही. आणि मी, माझी इच्छा मुक्त व्हावी म्हणून, मी नेहमी आग्रह धरतो की तुम्ही मला तुमची इच्छा द्या.

पण ते सर्व नाही! तुमची इच्छाशक्ती कमकुवत, क्षुल्लक आहे हे तुम्हाला माहित असले पाहिजे, परंतु जेव्हा ती माझ्या सर्जनशील आणि बदलत्या हातात येते तेव्हा तिचे स्वरूप बदलते.

मी ते सामर्थ्यवान बनवतो, मी त्याला जीवन देतो, मी त्यात गुणवत्तेचा समावेश करतो ज्यामुळे चांगले उत्पन्न होते आणि मी ते निष्क्रिय राहू नये म्हणून वापरतो.

मी स्वर्गीय माळी बनतो जो तुझ्या इच्छेनुसार कार्य करतो आणि ते फुलांचे एक भव्य शेत आणि माझ्या आनंदाची बाग बनवतो.

कारण जे तुमच्या हातात क्षुल्लक आहे आणि कदाचित अपायकारक देखील आहे, ते माझ्या हातात निसर्ग बदलते आणि माझ्यासाठी एक छोटासा भूखंड माझ्या ताब्यात ठेवल्याचा आनंद देऊन माझ्यासाठी उपयुक्त ठरते.

म्हणून, देण्यास सक्षम होण्यासाठी, मला जे लहान आणि क्षुल्लक आहे ते हवे आहे, तसेच जे महान आहे ते देण्यास सक्षम होण्यासाठी आणि म्हणण्यास सक्षम असावे: "हा आत्मा मला दिला आहे आणि मी बदल्यात दिला आहे."

त्याने मला थोडे दिले हे खरे, पण त्याच्याकडे एवढेच होते.

आणि त्याच्याकडे जे थोडे आहे ते माझ्यासाठी सोडून देणे माझ्यासाठी सर्वात मोठे आहे

तू देतोस आणि मग मी माझ्या प्रेमाच्या उत्तुंगतेवर सर्व काही सोपवतो, त्या प्राण्याला तिच्या उणीव असलेल्या सर्व गोष्टी देतो.

त्यानंतर मी दैवी इच्छेबद्दल विचार करत राहिलो आणि जेव्हा माझा प्रिय येशू मला म्हणाला:

माझ्या धन्य मुली, तू माझ्या दैवी इच्छेचे पालन करण्याचा प्रयत्न करीत असताना, तू तिच्याकडे वळतेस आणि माझी फियाट तुला भेटायला येते.

तुला स्वीकारतो ,

त्याचे शेअर्स द्या ई

त्यांना तुमच्याशी एक करा.

आणि मला तुमच्या लक्षाचे गोड आश्चर्य आणि तुमच्या प्रेमाचा मोह मिळतो. मी तुझी नजर कधीच गमावत नाही

मग मी तुमच्या संपूर्ण मध्ये काहीही नसलेल्या, महान मध्ये तुमच्या लहान अस्तित्वाचे, अनंतातील मर्यादित, देव आणि प्राणी यांच्यामध्ये बदलणारे सर्वात हलणारे दृश्य पाहतो.

आणि या देवाणघेवाणीमध्ये शुद्ध प्रेमातून एकाचा दुसऱ्यामध्ये सेवन केला जातो.

तुम्हाला माहित असेलच की जेव्हा आम्ही त्या प्राण्याला दिवसाच्या प्रकाशात आणले तेव्हा आम्ही त्याला हुंडा आणि आमच्या दैवी कणांची उपकरणे दिली. हुंडा ही आमची इच्छा आहे. ते मर्यादित नाही; आम्ही त्याला हुंडा वाढवण्याचे स्वातंत्र्य

देतो.

आमच्या विलमध्ये तुम्ही करत असलेली कृती ही तुम्ही मिळवलेली नवीन मालमत्ता आहे .

तुमच्या निर्मात्याने तुम्हाला दिलेल्या व्यतिरिक्त, आमच्या प्रेमाच्या अतिरेकी, आम्ही प्राण्याला म्हणतो:

"आमच्या इच्छेनुसार तुम्ही अजून किती कृत्ये कराल,
जेवढे मोठे दैवी क्षेत्र आम्ही तुम्हाला देऊ ज्यामध्ये तुमची कृती ठेवता येईल.

अशा प्रकारे तुम्ही आमच्या आकाशीय क्षेत्रात काम कराल आणि आम्ही तुम्हाला हव्या त्या आकाराचे फील्ड देऊ.

ते निर्जंतुक नसल्याची खात्री करा आणि तुमच्या कामाकडे लक्ष द्या, कारण तुम्ही तुमचे क्षेत्र वाढवत आहात हे पाहून आम्हाला आनंद होईल. "

आपल्या मुलाला हुंडा देणाऱ्या बापासारखे आपण आहोत. हा मुलगा खूप चांगले काम करतो आणि स्वतःचा त्याग करतो

-ज्यामुळे त्याचा हुंडा वाढतो ई

- जे नेहमी त्याचे गुणधर्म वाढवते.

आणि हे गुणधर्म आणि आपल्या मुलाचे नशीब स्वतःचे म्हणून पाहून वडिलांना आनंद होतो.

आम्ही तेच करतो. आणि आणखी.

जेव्हा आपण पाहतो की प्राणी सजग आहे, कोणत्याही त्यागासाठी तयार आहे, तेव्हा आपण त्याला एकटे सोडत नाही आणि आपण एकत्र काम करतो .

आम्ही तुम्हाला आवश्यक असलेली प्रत्येक गोष्ट उधार देतो:

इच्छाशक्ती, पवित्रता, आपल्या कृती, सर्वकाही,

आमच्या मुलीला एवढ्या मालमत्तेची मालकी असल्याचे पाहून आम्ही आनंदी होतो.
फियाट!

मी दैवी इच्छेबद्दल माझ्या आराध्य येशूने मला प्रकट केलेल्या अनेक सत्यांचा
विचार करत होतो आणि अरेरे! किती आश्चर्य, आनंद आणि भावना
या सत्यांनी माझे मन भरून टाका.

ते स्वर्गातून खाली आल्यासारखे वाटत होते, सर्वांनी पृथ्वी भरण्याचा आदेश दिला
होता.

या सत्यांकडे परत जाण्यासाठी स्वतःमध्ये एक मार्ग तयार करणे आणि नंतर ते
बाहेर पडू नयेत म्हणून सृष्टीला घेरणे ही त्यांची तीव्र क्रिया होती.

आणि माझा स्वर्गीय येशू, माझ्या गरीब आत्म्याला भेट देऊन मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेचे बाळ, तुला माहित असणे आवश्यक आहे

माझ्या दैवी इच्छेबद्दल मी प्रकट केलेले प्रत्येक सत्य हे प्राण्याकडे जाण्याचा
आणखी एक मार्ग होता.

जेव्हा आपले परमात्मा बोलले,

- तो प्राण्यांच्या एक पाऊल जवळ होता,

-त्याने त्यांना आणखी एक दैवी कण उपलब्ध करून दिला, ई

-त्याने मिलन आणि प्रेमाचे नवीन बंध जोडले आहेत.

आपला शब्द हा नेहमीच आपल्यातून बाहेर पडणारा जन्म असतो.

हे आपले वचन आहे जे स्वर्गातून खाली येते

- आपल्या प्राण्याच्या शोधात ज्यानंतर आपण उसासा टाकतो.

आणि आमचे पवित्र ट्रिनिटी,

- आपल्यापासून अविभाज्य असलेल्या शब्दाच्या सामर्थ्याने आकर्षित होऊन तो आपला मार्ग तयार करतो

आणि ज्याच्याकडे आपला शब्द आला आहे त्याच्याशी आपण स्टेप बाय स्टेप जात आहोत.

आपण हे जाणून घेतले पाहिजे की जेव्हा आपण आपल्या वचनाद्वारे सत्य प्रकट करण्याचा निर्णय घेतो,

तो आपला एक भाग आहे जो आपल्यातून बाहेर पडतो ,

मग आपला परमात्मा एक असामान्य पैलू धारण करतो. एक नवीन आनंद आपल्याला गुंतवतो.

नवनवीन आनंदाचा संवाद आपल्यातून निर्माण होतो.

संपूर्ण आकाश, आपले असामान्य रूप पाहून, हे आधीच लक्षात येत आहे

-आम्ही एक नवीन सत्य वचन जारी करणार आहोत. कारण हे शब्द साजरे करणारे पहिले

- ते तीन दैवी व्यक्ती आहेत,

आणि मग संपूर्ण आकाश आपल्याबरोबर.

ही सत्ये महान राजाची देणगी आहेत

- ज्याला सर्व काही कसे हलवायचे आणि कसे गुंतवायचे हे माहित आहे.

हे आमचे वचन आहे

-ज्यामध्ये सर्जनशील, स्फूर्तिदायक आणि परिवर्तनशील सद्गुण आहे, ई

- जे काहीवेळा सर्व काही हिसकावून घेते, चिरडते आणि चिरडते.

आणि अवशेषांवर,

- आपल्या शब्दाच्या जीवनास जन्म देते e

- सर्वात सुंदर गोष्टी तयार करा, एक नवीन निर्मिती. ही भव्य कामे स्वर्ग आणि पृथ्वीला आश्चर्यचकित करतात.

आमची फियाट काय करू शकते? हे काहीही करू शकते!

आणि आमच्या अनेक Fiats चे साखळी काय करणार? आमच्या फियाटचे सत्याच्या शब्दात रूपांतर झाले

- एक अजिंक्य गुण,

- एक अव्यक्त शक्ती,

- माझ्या बोलण्याच्या फियाटच्या सामर्थ्याने त्याला चांगल्या गोष्टींमध्ये एक अपरिवर्तनीय दृढता निर्माण करायची आहे.

तुला समजून घ्यायचे नाही

महान भेट,

महान चांगले

की दैवी सत्याचा एक शब्द आहे पण कालांतराने तुम्हाला समजेल

जेव्हा तुम्ही कृती पाहता, माझ्या सत्यांनी निर्माण केलेली कामे.

माझ्या सत्यांमध्ये केवळ सामर्थ्य नाही

- आपल्या दैवी अस्तित्वाला आकर्षित आणि वाहून नेणे,

-प्राण्यांकडे जा आणि बऱ्याचदा त्यांचा पाठलाग देखील करा, परंतु ते कृपा देखील देतात जे प्राणी परवानगी देतात

- पुढे जाणे इ

- जे लोक त्यांच्याकडे येतात त्यांना माझ्या फियाटने उच्चारलेले उत्तम चांगले देण्यासाठी त्यांच्याकडे धावणे.

जेव्हा आपली सत्ये आपल्या दैवी अस्तित्वातून बाहेर येतात तेव्हा ती शक्तिशाली असतात .

कारण जर ते बाहेर गेले तर त्यांना जीवन आणि त्यांच्याजवळ असलेले चांगले

द्यायचे आहे.

आणि या दरम्यान ते प्राणी ज्या उगमस्थानातून आले होते त्या स्त्रोतापर्यंत त्यांना या सत्याच्या भल्यामध्ये रूपांतरित करू इच्छितात.

मग जणू एक नवीन सत्य आपल्यातून बाहेर पडते.

जास्तीत जास्त, शतके निघून जाऊ शकतात, आणि हे काहीही नाही कारण आपली सत्ये सशस्त्र आहेत

- फक्त सत्तेबद्दल नाही,
- परंतु अजिंक्य आणि दैवी संयमाचा.

ते वाट बघून थकत नाहीत. ते अथक आणि नम्र आहेत.

त्यांनी प्रथम चांगले, त्यांच्या मालकीचे जीवन दिले पाहिजे,

मग, विजयी आणि विजयी, ते त्यांच्या विजयाचे फळ स्वर्गात परत आणतात.

म्हणून, माझ्या मुली, माझे सत्य ऐकण्याची काळजी घे.

ते कोठून आले आहेत, त्यांना तुमच्याकडे कोण पाठवते, त्यांना तुमच्यासाठी काय चांगले करायचे आहे, त्यांच्याकडे असलेले जीवन आणि त्यांच्या जवळ जाण्यासाठी देव आणि प्राणी यांनी कोणती पावले उचलली आहेत याचा तुम्ही प्रथम विचार केला पाहिजे.

आणि संशय घेऊ नकोस कारण माझ्या सत्यांचे जगाचे, चांगले आणि जीवनाचे परिणाम तुम्हाला दिसत नाहीत ; वेळ सर्व काळजी घेईल आणि सर्व काही सांगेल.

तुमच्यासाठी, आत्तासाठी, सहभागी व्हा आणि येशू इतर सर्व गोष्टींची काळजी घेईल.

तसेच, आपल्याला हे माहित असणे आवश्यक आहे की आपण प्रथम आत्म्यामध्ये स्थान तयार केले पाहिजे जिथे आपली सत्ये खाली येऊ शकतात आणि नंतर त्यांना

आपल्या पितृ गर्भातून बाहेर काढण्याचा निर्णय घेतला पाहिजे.

कारण आपल्या परमात्म्याकडून जी सत्ये जीवांच्या कार्यात रूपांतरित व्हायला हवीत, ते बाहेर आणताना आपण त्यांना वाऱ्यावर लटकून ठेवत नाही .

नाही, आपली बुद्धी कधीही निरुपयोगी गोष्टी करत नाही.

जर आपण त्यांना बाहेर काढले तर ते त्यांच्यात असलेल्या चांगल्या गोष्टींचे वाहक असले पाहिजेत.

म्हणूनच अशी जागा असली पाहिजे की जिथे आपला चांगुलपणा त्यांना निर्देशित करू शकेल जेणेकरून ते लगेचच त्यांच्या सहभागाची तीव्र क्रिया सुरू करतील आणि त्यांच्याकडे असलेल्या चांगल्या गोष्टींचे परिवर्तन घडवून आणतील, जरी सुरुवातीला ते केवळ आत्म्यात असले तरीही.

आणि मग ते इतके चांगले पसरले की ते चांगल्या प्राण्यांचे सैन्य तयार करतात ज्यांच्याकडे आपले सत्य आहे

आणि जेव्हा त्यांच्याकडे हे उदात्त सैन्य असेल तेव्हा ते आमचे सत्य त्यांच्या छातीत आमच्या स्वर्गीय मातृभूमीत घेऊन जातील.

ते विजेते आहेत जे आकाशात भरतील.

ते दूतांसारखे आहेत जे पृथ्वीवर फिरतात, पेरतात, काम करतात, पीक कापतात आणि ते सुरक्षित करण्यासाठी ते आकाशीय प्रदेशात घेऊन जातात.

ते अथक आहेत आणि त्यांचे ध्येय साध्य होईपर्यंत कधीही थांबत नाहीत .
म्हणून सावध राहा आणि तुमच्या येशूने तुम्हाला शिकवलेल्या गोष्टींचे उल्लंघन करू नका.

मी दैवी इच्छेनुसार माझ्या कृती चालू ठेवल्या आणि मला एक शक्तिशाली शक्ती जाणवली ज्याने मला भारावून टाकले, मला एकत्र केले आणि मला दैवी कार्यासह ओळखले.

मी असे म्हणू शकतो की माझे अस्तित्व इतके कमी झाले आहे की मला माझ्या आत आणि बाहेरून ओसंडून वाहणाऱ्या अथांग समुद्रात हरवले आहे. त्याच्या चिरंतन लाटांनी मला वर उचलले आणि मला भारावून टाकले आणि मला माझ्यापेक्षा दैवी जीवन अधिक जाणवले.

आणि माझा नेहमीच चांगला येशू, जो तुम्हाला उखडून टाकतो आणि नंतर तुम्हाला उठवतो, तुम्हाला मृत्यू देतो आणि त्याच वेळी तुम्हाला नवीन जीवनात पुनर्जन्म देतो, त्याच्या लहान मुलीला भेट देऊन मला म्हणाला:

माझ्या धन्य कन्या, आमचे प्रेम उत्तुंग आहे आणि आपण जितके जास्त देतो तितकेच आपण प्राण्यांना देऊ इच्छितो. आपले प्रेम, देणे, सर्वत्र ओसंडून वाहते आणि प्रेम, पवित्रता, सौंदर्य, प्रकाश आणि चांगुलपणाच्या प्राण्यांना बुडवायचे आहे. आपण जितके जास्त देतो तितकेच त्यांच्यावर प्रेम करण्याची आणि प्रेम करण्याची आपली उत्कटता वाढते.

आपल्याला हे माहित असणे आवश्यक आहे की आपल्या परमात्म्यामध्ये नैसर्गिकरित्या सर्जनशील शक्ती, मुक्त करणारे सद्गुण आणि सर्व गोष्टींचे पुनरुज्जीवन आणि पवित्र जीवन आहे.

आता, सृष्टीमध्ये, आपण प्राण्यांशिवाय, एकटे कार्य केले.

परंतु आम्ही ते तयार केल्यानंतर, आमचे त्यावरील प्रेम इतके वाढले होते की आम्हाला निसर्गासह प्राणी विकसित करत राहायचे होते.

आणि जर आपण सृष्टी ठेवली तर जणू काही आपण सृष्टीच्या कार्यातच आहोत. ही सर्जनशील शक्ती आत्म्यांना एकत्र करते आणि गुंतवते आणि त्या प्रत्येकामध्ये सृष्टी चालू ठेवते. आणि आपण काय तयार करतो?

प्रेमाचे नवीन आकाश, ज्ञानाचे नवे सूर्य, कृपेचे नवीन समुद्र, पवित्रतेची नवीन हवा, नवीन ताजे वारे जे प्राणी सुगंधित करतात, आपल्या दैवी इच्छेतील एक नवीन

जीवन, नवीन भव्य फुले, पवित्र इच्छा. थोडक्यात, सृष्टीतील प्रत्येक गोष्टीचा प्रतिध्वनी.

आपले सृजनशील गुण आत्म्यात वावरतात.

केवळ आपल्या मालकीच्या शहाणपणाने आणि चांगुलपणाने,

आम्ही कधीही न थांबता तयार करतो. जर सृष्टी संपुष्टात आली, जी करता येत नाही, तर आपल्याला आपला सर्जनशील स्वभाव मर्यादित करावा लागेल.

परंतु या सर्व गोष्टींसह, आपली दैवी महानता कमी होते, आपण प्राण्यांच्या खोलवर जातो आणि त्यांच्याबरोबर आपण आपले सर्जनशील गुण विकसित करतो.

आम्हाला एकट्याने वागायचे नाही

एकटेपणा आपले हात फाडून टाकेल आणि आपली सर्जनशील शक्ती आणि सदगुण मर्यादित करेल.

अधिक प्रेम करण्यासाठी, आपण स्वतःमध्ये प्रेमाचा एक नियम तयार केला आहे आणि आपण स्वतःमध्ये प्रेम करण्याची गरज निर्माण केली आहे. त्यामुळे प्रेम ही आपल्यात गरज आहे

पण मुद्दामहून कोणीही लादलेली नाही.

आणि प्रेमाची ही गरजच आपल्याला अनेक अविश्वसनीय गोष्टी करायला लावते.

हे आपल्याला स्वतःला अतिरेक करण्यासाठी आणि प्राण्यांबद्दल मूर्खपणासाठी सोडून देते.

आपण जसे आहोत, त्यांच्यावर प्रेम न करता प्राणी आणि सजीव निर्माण करणे हे मूर्खपणाचे आणि परिपूर्ण अस्तित्वाच्या विरुद्ध आहे.

आपण त्यांच्यावर प्रेम करून सुरुवात करतो आणि मग आपण प्रथम कृती म्हणून आपल्या प्रेमासह गोष्टी जाऊ देतो.

आम्ही त्यांना आमच्या प्रेमाचा जन्म, बहर आणि विजय म्हणून प्रकाशात आणतो. तसे नसते तर निर्मिती ही एक असह्य भार ठरली असती आणि गौरव आणि

सन्मानाची वस्तू नसती. तुम्हाला आवडत नसलेल्या गोष्टी निघून जातात.

परंतु आपण प्राण्यांवर इतके प्रेम करतो की आपण स्वैच्छिक कैदी म्हणून त्यांच्यामध्ये आपले दैवी जीवन तयार करण्यासाठी आणि ते आपल्यामध्ये सामील होऊ शकतील त्या मर्यादेपर्यंत त्यांना स्वतःमध्ये भरून टाकू.

आणि प्राण्यांवर आणखी प्रेम करण्यासाठी आणि त्यांच्यावर प्रेम करण्यासाठी, प्राण्याने आपले प्रेम जाणून घ्यावे आणि आपण काय चालवतो ते त्याच्या सहवासाने पाहावे आणि स्पर्श करावा आणि त्याच्या आत्म्यात आपले दिव्य जीवन कसे हवे आहे हे आपल्याला हवे आहे.

आमच्या प्रेमाला विश्रांती आणि दुसरी नाही

- योजना,

-सहकार ई

- प्राण्याच्या गरजा, आम्ही कधीकधी विकसित करतो

- आपली सर्जनशील शक्ती,

-कधीकधी आपली मुक्ती करण्याची शक्ती, ई

कधीकधी आपली पवित्र शक्ती ई.

पण सदैव प्राण्याशी मैफिलीत, कधीही एकटे नाही.

**** आम्हाला सर्जनशील गुण वापरायचे आहेत ,**

परंतु प्राण्याने ते जाणून घ्यावे आणि प्राप्त करावे अशी आमची इच्छा आहे.

**** जर पापाने अत्याचार केले तर आम्हाला मुक्ती देणारे पुण्य वापरायचे आहे, परंतु आम्हाला ते करायचे आहे**

जे आपण देऊ इच्छितो ते प्राण्याला चांगले वाटते

- जो ते प्रेम आणि कृतज्ञतेने स्वीकारतो.

**** आम्हाला पवित्र करणारे पुण्य वापरायचे आहे , परंतु आम्हाला ते स्वतःच**

उधार हवे आहे

- आपल्या पवित्र कृत्यांचे त्याच्या स्वतःच्या कृतीमध्ये रूपांतर प्राप्त करण्यासाठी
- आमचे पवित्र पुण्य प्राप्त करण्यासाठी.

जर आत्मा आपल्याबरोबर नसेल आणि आपल्या महान कार्याशी त्याची लहान तीव्र क्रिया एकत्र केली तर,

हे आपल्यासाठी निर्जीव गोष्टीवरील आपल्या तीव्र प्रेमळ क्रियाकलापांचा विकास म्हणून असेल ज्यांना काहीही वाटत नाही आणि त्यांना मिळालेल्या मोठ्या चांगल्या गोष्टीबद्दल काहीच माहिती नाही.

आणि त्यांच्यासाठी तो एक दूरचा देव असेल जो त्यांना माहित नाही आणि प्रेम करेल.

आपणास माहित असले पाहिजे की आपले प्रेम इतके महान आहे की सर्व प्राणी आपल्या प्रेमाच्या या अफाट समुद्रात पोहतात.

आणि जर आपण प्रेमाच्या अशा अफाटतेने समाधानी नसलो तर आपले परम प्राणी कोळ्यासारखे वागतात आणि प्राण्यांकडून प्रेमाचे काही थेंब काढण्याचा प्रयत्न करतात:

आपल्यावरील प्रेमामुळे किंवा माझ्या हृदयाच्या तळापासून आलेल्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" साठी लहान कृती, लहान त्याग आणि लहान दुःख सहन केले.

आपल्या समुद्रातून येणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीसाठी मासेमारी करायला जाऊ या ज्यात समाधान, आनंद आणि सृष्टीच्या प्रेमाची देवाणघेवाण होऊ शकते.

आम्ही त्याच्यासाठी इतका उसासा टाकतो की आम्ही त्याला आमचा दैनंदिन व्यवसाय बनवतो आणि आमच्या स्वर्गीय टेबलसाठी प्लांटुरो मेजवानी तयार करतो.

खऱ्या प्रेमात गोष्टी बदलण्याचा गुण असतो.

मी आमच्या दैवी विद्यार्थ्यांना गोड मंत्रमुग्ध करतो आणि मी प्राण्यांच्या प्रेमाची छोटी कृती सुंदर, सुंदर आणि आनंददायी बनवतो.

अशा प्रकारे प्राणी आपल्याला मोहित करतो, आपल्याला दुखावतो आणि

आपल्याला आनंदित करतो, आम्ही स्वतःला सर्वात लालसा असलेल्या विजयांनी पकडले जाऊ देतो.

म्हणूनच, जर तुम्हाला आम्हाला आनंदी ठेवायचे असेल आणि तुमच्या देवासाठी आनंद आणि आनंदाचे वाहक बनावचे असेल, तर नेहमी प्रेम करा, प्रेम करा आणि आमच्यावर प्रेम करणे कधीही थांबवा.

आणि सुरक्षित होण्यासाठी, स्वतःला दैवी फियाटमध्ये बंद करा. ते काहीही होऊ देणार नाही

- तुमच्यापासून दूर जाणाऱ्या तुमच्या निर्मात्यासाठी काय प्रेम आहे .

माझ्या आशीर्वादित येशूने दैवी इच्छेबद्दल मला प्रकट केलेल्या अनेक सत्यांनी माझे लहान मन पूर्णपणे व्यापले होते.

प्रत्येकाने स्वतःला दैवी विलक्षण व्यक्ती म्हणून माझ्यासमोर सादर केले, सर्व एकमेकांपासून वेगळे आहेत, पृथ्वीपासून नव्हे तर स्वर्गातून, आणि सर्वांनी त्यांच्याशी संवाद साधण्यासाठी आणि त्यांचे प्रशंसनीय सदगुणात रूपांतर करण्यासाठी प्राण्यांच्या हल्ल्याला पाठिंबा देण्याच्या कृतीत, पूर्णपणे आकाशीय आणि दैवी.

त्याच वेळी मी स्वतःला म्हणालो:

"ते दैवी आणि आकाशीय सत्य आहेत, प्रेमळ, भेदक, प्रकाश आणि पवित्रतेने परिपूर्ण आहेत आणि ज्यात मानवी सावली देखील नाही.

तरीही, अजूनही असे काही आहेत ज्यांना ही सत्ये वाचताना शंका आणि अडचणी असतील.

आणि तुला हे माहित आहे, अरे येशू, कारण तुला सर्व काही माहित आहे. "

मला सर्व दडपल्यासारखे वाटले आणि मी माझ्या गोड येशूकडे माझे दुःख सांगण्यासाठी उसासा टाकला. आणि तो, मला आश्चर्यचकित करून, मला म्हणाला:

माझ्या चांगल्या मुली, यासाठी शोक करू नकोस.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की सत्य जाणून घेण्यासाठी तुम्हाला ते आवडत असले पाहिजे . प्रेमच भूक देते.

भूक त्याला चव देते आणि चव त्याच्या सर्व नशेत खाण्याची भूक तीव्र करते आणि अन्नाचे पदार्थ चांगले चावा जे माझे सत्य आहेत.

चघळणे पचन सुलभ करते जेणेकरून एखाद्या व्यक्तीकडे असलेल्या महान चांगल्या गोष्टींचा ताबा जाणवतो आणि माझे सत्य उत्पन्न होते.

अशा प्रकारे उद्भवलेल्या शंका आणि अडचणी प्रखर सूर्याच्या किरणांखाली बर्फाप्रमाणे वितळतात.

पण जर ही सत्ये नुकतीच उमलली असतील आणि सखोल अभ्यास आणि भूक निर्माण करणाऱ्या प्रेमांमुळे ती खपली नसतील, तर शंका आणि अडचणी निर्माण झाल्याबद्दल आश्चर्य का वाटावे?

अरेरे! या सत्यांचा न्यायनिवाडा करण्याऐवजी असे म्हणणे योग्य ठरले असते:

"हे अन्न आमच्यासाठी नाही, आम्हाला ते खायचे नाही!"

पण माझ्या सत्यांना साध्या हृदयात स्थान मिळते हे सर्वज्ञात आहे.

शास्त्रज्ञांमध्ये ऐवजी. हे माझ्या विमोचन मध्ये घडले.

माझ्या दुःखाची गोष्ट म्हणजे, ज्ञानी आणि हुशार कोणीही माझा पाठलाग केला नाही, परंतु गरीब, अडाणी आणि साधे हृदय आले.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की माझे सत्य हे बियाणे आहेत जे मी, स्वर्गीय शेतकरी, आत्म्यामध्ये पेरत राहिलो आणि जर मी पेरले तर मला फळ मिळेल.

बहुतेकदा ते गरीब पेरणाऱ्यासारखे असतात ज्याने आपले बी पृथ्वीवर फेकले आणि ओलावा नसल्यामुळे, पृथ्वी बियाणे शोषून घेण्यास असमर्थ ठरते आणि बियाणे शोषून घेतलेल्या बीपासून पदार्थ मिळविण्यासाठी त्याचे पृथ्वीमध्ये रूपांतर करते. दहा, वीस किंवा शंभर पट जास्त.

इतर वेळी, पावसाच्या कमतरतेमुळे, पृथ्वी कठोर झाली आहे आणि बियांमध्ये असलेले पदार्थ आणि जीवन सापडत नाही. आणि जर गरीब शेतकऱ्याला त्याच्या पेरणीचे पीक मिळवायचे असेल तर त्याने धीर धरला पाहिजे.

बीज पसरवून, त्याने आधीच काहीतरी केले आहे आणि आत्मविश्वास कायम आहे. कोणास ठाऊक, पाऊस पृथ्वीला ओलावा देऊ शकतो, ज्यामध्ये बियाणाचा पदार्थ आहे, शेतकऱ्याने जे पेरले आहे ते बाहेर आणेल. किंवा, पृथ्वी कमी कठिण करून, तिला उत्तेजित करू शकते आणि बीज पुनरुत्पादनाचे साधन देऊ शकते .

अशाप्रकारे, पृथ्वीला मिळालेल्या बियाण्याइतकी बहुगुणितता पृथ्वी लगेच उत्पन्न करत नसली तरी, वेळ, परिस्थिती आणि पाऊस पेरणाऱ्याला अपेक्षित नसलेली भरपूर पीक देऊ शकतात.

आता, जर शेतकरी, पृथ्वीवरील सर्व संकटे असूनही, भरपूर पीक घेण्याची आशा बाळगू शकतो, तर मी, स्वर्गीय शेतकरी, नंतर बरेच काही करू शकेन.

तुझ्या आत्म्याच्या खोलात खगोलीय सत्याची अनेक बिया पेरली आहेत, जे मी कापून घेईन ते संपूर्ण जग भरण्यासाठी.

तुम्हाला विश्वास ठेवायचा आहे

- काही लोकांच्या शंका आणि अडचणींसाठी,

ते ओलावा नसलेल्या, कठोर आणि कोरड्या जमिनीसारखे आहेत,

- माझ्याकडे भरपूर पीक नाही का? माझ्या मुली, तू चुकीचा आहेस!

काळ, माणसे आणि परिस्थिती बदलेल आणि काय काळे दिसेल

आज ते उद्या पांढरे दिसू शकते;

कारण बऱ्याचदा गोष्टी ज्या स्वभावात सापडतात त्यानुसार आणि बुद्धीकडे

असलेल्या अल्पकालीन किंवा दीर्घकालीन दृष्टीनुसार दिसतात.

बिचारे जीव! त्यांना तक्रार करायला हरकत नाही ! पण हे सर्व खरं आहे की मी आधीच पेरणी केली आहे.

सर्वात महत्वाची, भरीव आणि मनोरंजक गोष्ट होती

माझे सत्य प्रकट करण्यासाठी.

मी माझे काम केले तर, मुख्य गोष्ट आधीच कृतीत आहे.

मला तुमची जमीन सापडली जिथे बी जमा करायचे: बाकीचे अनुसरण करतील .

जे शेतकरी अन्न तयार करण्यासाठी कमावलेले पीक तयार करतो, त्याच्यासाठी लाकूड आणि अग्नीची सारखीच उपयुक्तता, शंका, अडचणी आणि दुःखे असतील.

त्याचप्रमाणे, या शंका, अडचणी आणि त्रास तुम्हाला आणि माझ्यासाठी उपयुक्त आहेत जे त्यांच्या हृदयात माझे बीज पेरतात.

केवळ शब्दांनीच नव्हे, तर लाकूड आणि अग्नीप्रमाणे,

-स्वतःच्या प्राणाचे बलिदान देऊन, तो हे पीक तयार करेल आणि जीवांना खायला देण्यासाठी सर्वात गोड पदार्थात रुपांतरीत करेल.

माझी मुलगी, मी पृथ्वीवर आल्यावर, जर मी ते विचारात घेतले असते

- माझ्याबद्दल काय सांगितले गेले आणि

- मी प्रकट केलेल्या सत्यांचा विरोधाभास,

मी माझे विमोचन तयार केले नसते किंवा माझी सुवार्ता प्रकट केली नसती.

तरीही, ज्यांनी धर्मग्रंथांचा अभ्यास केला आणि लोकांना धर्म शिकवला ते थोर वर्गातील आणि सर्वात विद्वान लोकांपैकी होते.

मी त्यांना बोलू दिले

प्रेमाने आणि अजिंक्य संयमाने मी सहन केले

- त्यांचे सतत विरोधाभास e

- त्यांनी मला दिलेला त्रास .

आणि मला लाकूड म्हणून काम केले

- मला जाळण्यासाठी आणि त्यांच्या प्रेमासाठी आणि प्रत्येकासाठी मला वधस्तंभावर जाळण्यासाठी.

आजही, माझ्या दैवी इच्छेच्या सत्यांबद्दल जे सांगितले गेले आहे त्याकडे जर मला लक्ष द्यायचे असते, तर मला प्रकटीकरण आणि ते प्रकट करून जे साध्य करायचे आहे ते संपवायचे असते.

पण नाही, आम्हाला परिवर्तनशीलतेचा त्रास होत नाही. दैवी कार्ये अपरिवर्तनीय आहेत.

मनुष्याच्या कृतींमध्ये ही कमजोरी आहे:

- त्याची कृती इतरांच्या कौतुकावर अवलंबून असते. आमचे नाही .

जेव्हा आपण ठरवतो,

- काहीही आम्हाला हलवू शकत नाही,

- किंवा सर्व प्राणी एकत्र नाहीत

- किंवा अगदी संपूर्ण नरक.

परंतु आपण ज्या वेळेची, परिस्थितीची आणि लोकांची आपण प्रस्थापित केली आहे त्यासाठी आपण अतूट प्रेमाने वाट पाहत आहोत.

म्हणून काळजी करू नका आणि आमच्या दैवी मार्गाचा अवलंब करा. आवश्यक असल्यास, आपल्या प्राणाची आहुती द्या

माझे देवत्व ओळखले जावे आणि जगभर राज्य करावे.

माझा गोड येशू गप्प बसला आणि मी स्वर्गाप्रमाणेच पृथ्वीवर दैवी इच्छेचे राज्य बनवण्याच्या अशक्यतेबद्दल विचार करत राहिलो.

येशूने उसासा टाकला आणि जोडले:

माझ्या धन्य कन्या, माणसांसाठी जे अशक्य आहे ते देवाला शक्य आहे. आणि जर माझ्या इच्छेने स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवर राज्य करणे अशक्य असते, तर माझ्या संपूर्ण पितृत्वाने आमच्या पित्याची प्रार्थना शिकवली नसती .

अशक्य गोष्टींसाठी प्रार्थना का?

एवढ्या प्रेमापुढे आणि इतर सर्वासमोर मी ते पहिल्यांदा पाठ केले नसते.

मी ते प्रेषितांना शिकवले नसते जेणेकरून ते **माझ्या चर्चची सर्वात सुंदर आणि महत्त्वपूर्ण प्रार्थना** म्हणून संपूर्ण जगाला शिकवतील .

मला अशक्य गोष्टी नको आहेत, किंवा मी प्राण्यांना त्यांच्यासाठी विचारत नाही. म्हणून, जर माझ्या दैवी इच्छेने स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवर राज्य करणे अशक्य असते, तर मी निरुपयोगी आणि कुचकामी प्रार्थना शिकवली असती आणि मला निरुपयोगी गोष्टी कशा करायच्या हे माहित नाही.

जास्तीत जास्त,

-मी बघतो, शतकानुशतकेही, आणि

-फळ द्यायला मी शिकवलेल्या प्रार्थनेची मला वाट पहावी लागेल.

शिवाय, मला कोणीही न सांगता, मी हे महान चांगले दिले आहे की माझी इच्छा स्वर्गात पृथ्वीवर पूर्ण होईल.

सृष्टीप्रमाणे, मी आकाश पसरवले, सूर्य आणि सर्व निर्माण केले हे न विचारता होते.

ही माझी इच्छा आहे जेव्हा मी उत्स्फूर्तपणे म्हटले:

"माझी इच्छा स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवर पूर्ण व्हावी अशी प्रार्थना करा".

आणि जेव्हा ते उत्स्फूर्तपणे म्हटले जाते:

कोणीही मला न विचारता असे घडावे, अशी प्रार्थना करा, याचा अर्थ असा आहे की माझ्या सर्वज्ञतेमध्ये मी प्रथम सर्व गोष्टींचा विचार केला आहे आणि प्रत्येक गोष्टीचा काळजीपूर्वक विचार केला आहे.

म्हणूनच, हे शक्य आहे हे पाहून, मी आपल्या पित्याला शिकवण्याचा निर्णय घेतला, आणि मानव आपल्याशी एकरूप होऊन स्वर्गाप्रमाणेच पृथ्वीवरही आपल्या इच्छेचे राज्य करावे अशी आग्रही मागणी करेल.

अशा प्रकारे मी माझ्या इच्छेवर जे काही प्रकट केले आहे ते या शब्दांमध्ये आहे: तुमची इच्छा जशी स्वर्गात आहे तशी पृथ्वीवरही पूर्ण व्हावी .

या काही शब्दांमध्ये कृपा, पवित्रता, प्रकाश, संप्रेषण आणि निर्माणकर्ता आणि प्राणी यांच्यातील दैवी परिवर्तनांचे अथांग आहेत.

माझ्या मुली, ही भेट आहे जी मी, तुझ्या येशूने, माझ्या विमोचनाच्या पूर्ततेसाठी मानवी पिढ्यांना दिली आहे.

माझे प्रेम अजूनही समाधानी नव्हते. माझ्या त्रासामुळे मला पूर्ण समाधान मिळाले नाही. पुन्हा द्यायचे आणि द्यायचे. मला माझ्या मुलांमध्ये पृथ्वीवरील माझा स्वर्ग पाहायचा होता.

परिणामी

स्वर्गात जाण्यापूर्वी काही दिवस आधी, मी स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवर माझी इच्छा देण्याचे ठरवले आणि मी आमच्या पित्याला शिकवले ज्यामध्ये मी ही भेटवस्तू देण्याची स्थापना केली . तुमच्या येशूने जे स्थापित केले आहे ते पूर्णपणे लक्षात आले पाहिजे.

म्हणून, शंका घेऊ नका आणि इतरांना शंका घ्यायची असेल तर त्यांना तसे करू द्या. गोष्टी कशा घडायच्या आहेत हे त्यांना काय माहीत?

माझ्या हातात शक्ती आणि इच्छाशक्ती आहे आणि तेच आहे. आणि तुम्ही ,
शांततेत राहा आणि तुमची उड्डाणे सुरू ठेवा.

तुमच्या येशूवर विश्वास ठेवा आणि तुम्हाला दिसेल.

माझ्या गरीब आत्म्याने दैवी फियाटचा समुद्र त्याच्या लहान क्षमतेच्या मर्यादेपर्यंत
ओलांडला,

मला त्याचे मूल्य, त्याची पवित्रता आणि वस्तुस्थितीची महान विलक्षणता समजली

- तिच्यामध्ये राहणाऱ्या प्राण्यामध्ये अशी पवित्र आणि असीम इच्छा असते,

- अशा प्रकारे या पवित्र इच्छेचा वाहक आणि मालक बनणे ज्यामध्ये सर्व गोष्टींचा
समावेश आहे आणि ते समाविष्ट आहे.

जे मोठे आहे त्यात जे लहान आहे त्यात आश्चर्य वाटण्याचे कारण नाही. परंतु जे
लहान आहे त्यात जे महान आहे ते एक अविश्वसनीय गोष्ट आहे फक्त देव अशा
चमत्कारांना सक्षम आहे.

देवाचे चांगुलपणा, तू किती प्रशंसनीय आहेस !

आपण एक कोमल आणि प्रेमळ आईपेक्षा अधिक आहात जी मुलाला सुरक्षित
ठेवण्यासाठी प्रवेश करू इच्छिते आणि

त्याच्या मुलामध्ये त्याचे जीवन पुन्हा पुन्हा पाहण्यासाठी

"मुलगा त्याच्या आईसारखा आहे" असे म्हणण्यास सक्षम असण्याचा गौरव आहे.

पण माझे मन दैवी फियाटच्या शुद्ध आनंदाने आनंदित झाल्यामुळे, माझ्या
आनंदावर दुःखाचे वादळ आले.

आणि जेव्हा आपण आपली इच्छा पूर्ण करण्याचे स्वातंत्र्य घेतो तेव्हा देवाला केलेला
मोठा वाईट आणि भयंकर अपराध मला समजला.

आणि माझा प्रिय येशू, त्याच्या संक्षिप्त भेटीची पुनरावृत्ती करून, मला कटूपणे
म्हणाला:

माझी चांगली मुलगी, अहो! मानवी इच्छा. हे देवाशी युद्ध करत आहे.

ती तिच्या निर्मात्याविरुद्ध जी शस्त्रे वापरते ती तिलाच घायाळ करते आणि तिचा आत्मा देवासमोर फाटला जातो.

मनुष्याची प्रत्येक कृती त्याला त्याच्या निर्मात्यापासून, त्याच्या पवित्रतेपासून, त्याच्या सामर्थ्यापासून, त्याच्या सामर्थ्यापासून, त्याच्या प्रेमापासून आणि त्याच्या अपरिवर्तनीयतेपासून वेगळे करते.

माझ्या दैवी इच्छेशिवाय, प्राणी एका वेढलेल्या शहरासारखे बनते ज्याचे शत्रू सर्व रहिवाशांना यातना सहन करण्यास भाग पाडतात.

परंतु या फरकासह:

जल्लाद जो त्याचे हातपाय फाडतो तो आत्म्याचीच इच्छा आहे.

तिला त्रास देणारे शत्रू नाहीत, कारण ती स्वतःची शत्रू बनली आहे .

जेव्हा मी आत्मे फाटलेले पाहतो तेव्हा मला काय वेदना होतात हे तुम्हाला माहित असते तर!

मानवी इच्छेची प्रत्येक कृती ही एक विभागणी आहे जी आत्मा त्याच्या देव आणि तिच्या दरम्यान बनवते.

तो त्याच्या निर्मितीच्या सौंदर्यापासून माघार घेतो.

ते शुद्ध आणि खऱ्या प्रेमासाठी बर्फाळ बनते. ते त्याचे मूळ हरवते आणि

त्याच्या इच्छेने त्याला गंभीर पापात बुडवल्यास अपेक्षित नरकाची तयारी करते, किंवा पाप हलके असल्यास शुद्धीकरणात.

मानवी इच्छा शरीरासाठी गॅंग्रीनसारखी आहे :

त्यात मांसाचे तुकडे करणे आणि प्राण्याचे सौंदर्य विकृत करण्याचा गुण आहे.

माझ्या दैवी इच्छेशिवाय गरीब आत्मो!

त्यातच एकात्म गुण आहे.

हे सर्वकाही एकत्र करते: विचार, इच्छा, आपुलकी, प्रेम आणि मानवी इच्छा . हे

प्राण्याला अद्भुत एकरूप स्वरूप देते.

दुसरीकडे, माझ्या इच्छेशिवाय, विचाराला एक गोष्ट हवी असते, दुसरी हवी असते, दुसरी गोष्ट हवी असते आणि त्याला दुसरी गोष्ट जोडते.

अशा प्रकारे ते लढाईत गुंततात आणि गोंधळून जातात, ते आपापसात विभागतात.

आह! माझ्या इच्छेशिवाय शांतता किंवा एकता असू शकत नाही.

जे गहाळ आहे ते विभागलेले भाग जोडून सिमेंट ठेवते आणि ज्यामुळे उद्भवणाऱ्या वाईट गोष्टींविरुद्ध आत्मा मजबूत होतो.

म्हणूनच तुमचा येशू फक्त या आत्म्यांच्या नाशासाठी रडतो .

जेरूसलेमच्या लोकांपेक्षा ते अधिक उलटले आहेत ज्यांनी त्याचा मशीहा ओळखण्याऐवजी,

त्याने त्याला स्वीकारले नाही आणि त्याला मरण दिले.

माझी इच्छाही ओळखली जाणार नाही.

ती त्यांच्यामध्ये आणि त्यांच्यामध्ये असताना,

ते त्यांच्या आत्म्यात लहान शहरे उलथून टाकतात आणि तयार करतात

ते दगडावर दगड राहणार नाही अशी धमकी मला पुन्हा द्यायला भाग पाडतात .

माझ्या इच्छेशिवाय ते राजे नसलेले किल्ले आहेत.

त्यामुळे त्यांनी तसे केले नाही

- त्यांचे संरक्षण आणि रक्षण करणारा कोणीही नाही,
- त्यांना चांगले करण्यासाठी आवश्यक अन्न देणारा कोणीही नाही
- त्यांना वाईटात अडकण्यापासून रोखणारा कोणी नाही.

आणि मी त्यांच्या नशिबासाठी रडतो, आणि मी प्रार्थना करतो की त्यांनी माझी

इच्छा ओळखावी, त्यांना ते आवडते आणि ते राज्य करू द्या. आणि तू माझ्याबरोबर प्रार्थना कर.

त्यानंतर मी माझ्या येशूने पृथ्वीवर असताना केलेल्या कामांचे अनुसरण केले आणि मी त्याला मनापासून प्रार्थना केली की त्याच्या कृत्यांमुळे तो त्याच्या सर्व इच्छा प्रकट करेल.

आणि त्याने जे केले त्याचे अनुसरण करून, माझे मन त्या कृतीत थांबले ज्यामध्ये माझे चिरंतन प्रेम, येशू, शेतात फिरत होता आणि त्याने त्याच्या सर्जनशील हातातून गोळा केलेली फुले पाहून आनंद झाला.

आणि मला प्रत्येक फुलावर माझे " आय लव्ह यू " ठेवायचे होते .

-जेणेकरून ते आवाज आणि फुलांमध्ये बदलतील

जे विचारण्यासाठी बोलतात की त्याची इच्छा ओळखली जाईल आणि प्रिय असेल.

येशूने स्वतःचे ऐकले आणि सर्व चांगुलपणा जोडला:

धन्य मुलगी, मला तुझ्याशी माझ्या वेदना आणि माझ्या हृदयाचे रहस्य बोलायचे आहे. तुम्हाला ते माहित असले पाहिजे

मानवी इच्छा माझ्या हृदयातील सर्वात भेदक खिळे होती .

मी फुलांनी झाकलेले रस्ते आणि शेतात, फळांनी भरलेली झाडे चालत गेलो आणि मला माझ्या निर्मितीचा आनंद जाणवला.

आणि ही फुलांची शेतं, फुलांपेक्षा जास्त, सौंदर्य, चैतन्य, ताजेपणा आणि प्राण्याचे अद्भुत अभिव्यक्तीचे प्रतीक आहेत आणि मी आनंदात होतो.

पण ताबडतोब माणसाच्या नखेने मला दर्शविले की ते कोमेजले, कोमेजले आणि वाळले, त्यांच्या देठांकडे वाकले आणि त्यांचा सुगंध दुर्गंधीत बदलला कारण झाडांची फळे सुरक्षित आणि कुजली होती, हे वाईटाचे प्रतीक आहे. मनुष्याची इच्छा जीव कमी करते.

माझे दुःख मोठे होते आणि या फुलांनी माझ्या डोळ्यांत अश्रू आणले, कारण मला

वाटले की माणसाची नखे अधिक तीव्रतेने आत जाईल.

आणि माझी वेदना इतकी तीव्र आहे की मी तुझ्या " आय लव्ह यू" मला विचारण्याची वाट पाहत आहे

माझ्या इच्छेचे चांगले आणि मनुष्याचे वाईट कळू दे, माझे असे होऊ द्या की प्राणी त्यांचा तिरस्कार करतात.

अनेकदा मी ताऱ्यांनी जडलेले आकाश आणि संपूर्ण पृथ्वीवर अधिराज्य गाजवणाऱ्या आपल्या प्रकाशाने तेजस्वीपणे चमकणाऱ्या सूर्याकडे पाहिले.

ते प्रतीक होते

-आत्म्याच्या आकाशातून e

- माझ्या इच्छेचा सूर्य ज्याला या स्वर्गात चमकायचे होते जेणेकरून त्याचा प्रकाश वर्चस्व गाजवेल

आत्म्याचे आकाश e

त्याच्या शरीराची सुंदर फुलांची जमीन .

आणि माझे हृदय आनंदाने उडी मारते.

पण, अरे! की हे क्षण थोडक्यात होते.

ताबडतोब, मानवाच्या पावसाने काळे ढग तयार होतील,

मेघगर्जना आणि विजांनी भरलेले आणि सूर्याला लपवणारे. त्यांनी निरभ्र आकाशाचा सुंदर देखावा रद्द केला

गरीब प्राण्यावर पाऊस पाडून, त्यांनी आत्म्याचे आकाश आणि त्याच्या शरीराची पृथ्वी उध्वस्त केली, सर्वत्र उजाड आणि भयपट पेरले.

मी असे म्हणू शकतो की मी पृथ्वीवर आलो तेव्हा मानवी इच्छाशक्तीच्या खिळ्याने मी एक पाऊलही टाकले नाही.

माझ्या जन्माच्या क्षणापासून माझ्या मृत्यूच्या क्षणापर्यंत, मानवी इच्छेने सर्वात

कठीण आणि सतत शहीद बनवले आहे, कारण त्याने माझ्या सर्वात सुंदर
सर्जनशील कार्याचे कुरूपतेत रूपांतर केले आहे.

आणि मी जे काही केले आणि जे काही सहन केले त्यामध्ये तिला सुरक्षित
ठेवण्याची मानवी इच्छा नेहमी मनात होती.

आणि, अरे! माझ्या कृतीकडे बोलावणाऱ्या प्राण्यावर माझे किती प्रेम आहे, ती
स्वतःला माझ्याशी जोडते, आणि माझ्या स्वतःच्या त्यागाच्या आणि माझ्या प्रेमाच्या
अग्नीवर ती माझी इच्छा ओळखली जाणारी आणि मानवी इच्छेवर प्रभुत्व
मिळवण्यासाठी स्वतःला बलिदान देते, गरीब प्राण्यांच्या सर्व वाईट गोष्टींचा स्रोत.

म्हणून मला तू नेहमी माझ्यासोबत हवा आहेस.

मला कधीही एकटे सोडू नकोस जेणेकरून मी तुझ्यामध्ये माझे आयुष्य पुन्हा करू
शकेन. आम्ही देवाचे आभार मानतो!